

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

27 juni 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1651
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1658
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1663
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1670
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	1674
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	1704
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1706
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1718
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	1730
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1731
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1736
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1746

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1748
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1748
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1749
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1749

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER	1751
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 137
van 24 april 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Buitenlands beleid – Stichtingen

Binnen de beleidsorganen voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden duiken meer en meer "stichtingen" op.

Dit lijken verenigingen die werken met middelen van de reguliere overheid en die zich onttrekken aan de controle van het parlement.

1. Wat is de precieze omschrijving van een dergelijke "stichting" ?
2. Welke stichtingen zijn op enigerlei wijze betrokken bij het buitenlands en Europees beleid van Vlaanderen ?

Met welk statuut, doelstelling, taak, oprichtingsdatum ?

Wie is de huidige voorzitter ?

3. Voor welk bedrag en op welke begrotingspost werden zij gesubsidieerd voor de jaren '95, '96 en '97 ?
4. Welke taken voeren zij uit in opdracht van de regering ?

Aanvullend antwoord

Stichting Europa van de Culturen VZW

Statuut : VZW

Doelstelling

Bevordering van de Europese integratie op een culturele grondslag. De uitgangspunten zijn respect voor verscheidenheid en het tot stand brengen van belangengemeenschappen tussen verschillende culturen.

Taken

Onder meer :

- culturele factor in het Europees verdrag inbrengen gebruik makend van een charter waarin de filosofie werd uitgewerkt, en concrete amendementen op de verdragsteksten verspreiden en promoten ;
- senaat van de culturen oprichten ;
- promotie instrumenten Europa van de culturen. Dit gebeurt onder andere via het lanceren van de eerste pilootprojecten, het uitbouwen van een jaarlijks netwerk in crescendo ;
- via de verzameling van academische en professionele literatuur en het ontwikkelen van een economisch instrumentarium de stelling "cultuur motor van de economie" onderbouwen ;
- organisatie van seminaries en informele ontmoetingen, en de ontwikkeling van een denktank ;
- uitbouw van een secretariaat.

Oprichtingsdatum : 20.02.1997

Voorzitter : Flor Van de Velde

Subsidie vanuit de administratie Buitenlandse Beleid :

1996 : 3.500.000 fr.

(als tegemoetkoming in de werkingkosten van oktober 1996-oktober 1997. Deze kosten hebben enkel betrekking op personeel, secretariaat en communicatie/pr).

Toelage vanuit de administratie Buitenlands Beleid :

1996 : 1.200.000 fr.

(voor de organisatie van een internationaal seminarie over het thema "Cultuur, bouwsteen voor Europa 2002" te Rome van 13-15 juni 1996).

Deze vereniging voert geen taken uit in opdracht van de Vlaamse regering, maar wordt ondersteund voor haar werking die aansluit bij de beleidsopties van het Vlaams buitenlands beleid.

Vlaamse Stichting voor Literatuur (VSL)

Statuut : VZW

Doelstelling

Een bijdrage tot de ontwikkeling en promotie van de literatuur.

Taken

Onder meer :

- sensibiliseringsinitiatieven in binnen- en buitenland ;
- bevorderen van contacten met vertalers en docenten Nederlands in het buitenland ;
- verlenen van technische bijstand bij bevorderen van de Vlaamse literatuur in het buitenland ;
- verstrekken van financiële uitkeringen om het sociale doel van de vereniging te bevorderen ;
- kennisoverdracht tussen Vlaamse Gemeenschap en het buitenland in verband met literatuur in het buitenland organiseren, bevorderen en coördineren ;
- bevorderen van het vertaalbeleid ;
- coördinatie van prospectoren voor de Vlaamse literatuur in het buitenland.

Oprichtingsdatum : 15.07.1996

Voorzitter : Guido Verhaegen

Subsidies van de administratie Buitenlands Beleid voor administratieve ondersteuning van het literair evenement Göteborg 1997 :

1996 : 2.000.000 fr.

1997 : 2.000.000 fr.

De vereniging voert geen taken uit in opdracht van de regering, maar wordt door de Vlaamse overheid

gesubsidieerd voor ondersteunde acties en eventueel specifieke Vlaamse initiatieven, die de VSL zelf voorstelt. Dit was in 1996 en 1997 het geval voor de administratieve coördinatie die de VSL aan Vlaamse zijde uitvoerde voor de Vlaams-Nederlandse literaire presentatie op de boekenbeurs in Göteborg in oktober 1997.

Stichting Ryckvelde

Statuut

Doelstelling

De Stichting Ryckvelde is een Europees en internationaal informatie- en vormingscentrum. De Stichting wil de Europese gedachte en de internationale samenwerking, voornamelijk bij de jongeren, op een toegankelijke manier bekendmaken en bevorderen.

Taken

- organisatie van vormingssessies, studiedagen en evenementen : onder meer Europese vormingsdagen voor jongeren, extra muros-vormingsopdrachten, hulp bij de organisatie van Europese en internationale evenementen, tentoonstellingen, informatie over grensoverschrijdende schoolprojecten en studentenmobiliteit ;
- didactisch materiaal en publicaties in verband met de Europese Unie en internationale samenwerking ;
- internationale werking : onder meer organisatie van internationale ontmoetingssessies tussen leerkrachten, modeluitwisselingsprojecten tussen scholen, Euregionale werking, hulp bij partnerfinding en onthaal van buitenlandse groepen.

Oprichtingsdatum : augustus 1956

Subsidiëring door administratie Buitenlandse Beleid :

1995 : 137.803 fr.

1996 : nihil

1997 : 250.000 fr.

Voorzitter : A. Van Den Abeele

De vereniging voert geen taken uit in opdracht van de Vlaamse regering, maar wordt door de Vlaamse overheid ondersteund voor aspecten van haar werking die verband houden met de bekendmaking

van de Europese Unie bij jongeren en de samenwerking met Europese regio's, wat nauw aansluit bij de doelstellingen van het Vlaamse buitenlands beleid.

Stichting Ons Erfdeel

Statuut : VZW

Doelstelling

De culturele samenwerking tussen de Nederlands-sprekenden bevorderen en de cultuur van Nederland en Vlaanderen in het buitenland bekendmaken.

Taken

- de Stichting realiseert haar doelstellingen door het uitgeven en verspreiden van periodieke publicaties in het Nederlands en andere talen. Tot deze publicaties behoren : Ons Erfdeel, Septentrion, The Low Countries, De Franse Nederlanden – Les Pays-Bas Francais ;
- verspreiding van algemeen-culturele informatie over Vlaanderen en de neerlandofonie in de wereld, onder meer via boeken en brochures in diverse talen.

Oprichtingsdatum : 1970

Voorzitter : Philip Houben

Projectsubsidies vanuit de administratie Buitenlands Beleid

1996 3.160.000 fr.

(als tegemoetkoming in de organisatiekosten van 4 literaire avonden n.a.v. 25 jaar "Septentrion. Arts et culture de Flandre et des Pays-Bas" : presentatie van de Nederlandstalige cultuur aan een Franstalig publiek)

1996 2.000.000 fr.

(voor de invulling van het Culturele Ambassadeurschap van Vlaanderen door de Stichting Ons Erfdeel, d.m.v. de verspreiding van haar tijdschriften en publicaties in het buitenland)

1997 2.400.000 fr.

(als tegemoetkoming in de realisatie en verspreiding van 5 publicaties over onze taal en cultuur in

het Zweeds, bestemd voor de internationale Boekenbeurs van Göteborg in het najaar van 1997).

De Stichting Ons Erfdeel voert met deze subsidies geen taken uit in opdracht van de Vlaamse regering. Bovenvermelde subsidies werden verleend als tegemoetkomingen in de kosten van welbepaalde projecten van de Stichting die aansluiten bij de beleidsopties van het Vlaamse buitenlands beleid.

Informatieverspreiding

Alhoewel hier geen sprake is van subsidies in de strikte betekenis, moet worden vermeld dat de Vlaamse regering diverse publicaties van de Stichting Ons Erfdeel aankoopt en de Stichting ermee belast deze publicaties te verspreiden in het buitenland. Het gaat om publicaties (tijdschriften, jaarboeken, brochures) in verschillende talen die algemeen-culturele informatie over Vlaanderen en over de neerlandofonie in de wereld bevatten en die gericht worden verspreid bij bestemmingen in het buitenland. In dit geval voert de Stichting dus wel een taak uit in opdracht van de Vlaamse regering.

Het totale bedrag van de aankopen bedraagt :

1995 : 14.232.750 fr.

1996 : 17.988.260 fr.

1997 : 18.500.000 fr.

De adressering, verpakking en verzending gebeurt op kosten van de Stichting.

Stichting Filip Decock

Statuut : VZW

Doelstelling

Aandacht schenken aan de derde wereld door met een tweejaarlijkse prijs afwisselend een vernieuwende journalistieke bijdrage en een artistieke creatie in dit verband te bekronen.

Taken : zie doelstelling

Oprichtingsdatum : 1988

Subsidie

1995 : 0 fr.

1996 : 49.500 fr. (op BA 35.02)

1997 : 0 fr.

De Stichting Filip Decock voert geen taken uit in opdracht van de regering. De eenmalig toegekende subsidie 1996 werd verleend omdat het project een Vlaams/Nederlandse invalshoek had en omdat het ook goed paste in het Vlaams derdewereldsensibiliseringsbeleid.

Algemeen-Nederlands Congres (ANC)

Statuut : VZW

Doelstelling

Stimuleren van overheden, organisaties en individuen om de Vlaams/Nederlandse samenwerking te versterken.

Taken

Ontwikkelen van activiteiten binnen thematische werkgroepen, maken van studies, bijhouden van een documentatiecentrum, uitgave van het tijdschrift "Buren" ; fungeren als samenwerkingsplatform voor andere verenigingen.

Oprichtingsdatum : 1979

Datum van vrijwillige ontbinding en integratie in Algemeen-Nederlands Verbond : 31 december 1996.

Laatste voorzitter : Joep Baartmans

Subsidie

1995 : 2.500.000 fr. (op BA 35.02)
1996 : 2.500.000 fr. (op BA 35.02)
1997 : zie Algemeen-Nederlands Verbond

Het ANC voerde geen taken uit in opdracht van de regering. De werking van het ANC droeg significant bij tot het hechter worden van de Vlaams-Nederlandse relaties, onder meer door de uitgave van het tijdschrift "Buren".

Algemeen-Nederlands Verbond (ANV)

Statuut : VZW

Doelstelling

Behartigen van de Nederlandse taal en cultuur, waar ook ter wereld ; bevorderen van de culturele samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland.

Taken

Organisatie van studiedagen, lezingen, conferenties, jongerenuitwisselingen ; uitgaven van tijdschrift "Neerlandia", toekennen van prijzen.

Oprichtingsdatum : 1895

Voorzitter : André De Beul

Subsidie :

1995 : 700.000 fr. (op BA 35.02)
1996 : 700.000 fr. (op BA 35.02)
1997 : 3.200.000 fr. (vanuit ABB op BA 35.02)

Dit bedrag omvat de 2.500.000 frank die voorheen werd toegekend aan ANC. Daarnaast is er een toelage van 700.000 frank vanuit het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Het ANV voert geen taken uit in opdracht van de regering. De werking van het ANV draagt significant bij tot het hechter worden van de Vlaams-Nederlandse relaties. Bovendien worden sinds begin 1997 de krachten gebundeld door de integratie van het ANC.

Benego (Belgisch-Nederlands Grensoverleg)

Statuut

Openbaar lichaam conform de Benelux-overeenkomst van 12 september 1986 inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten.

Doelstelling

Grensoverschrijdend overleg en grensoverschrijdende samenwerking tussen de deelnemende gemeenten bevorderen en de gemeenschappelijke belangen van de deelnemende gemeenten behartigen.

Taken

- het begeleiden en structureren van grensoverschrijdende samenwerking tussen de deelnemende gemeenten ;
- het verwerven en beheren van fondsen ten behoeve van de grensoverschrijdende samenwerking ;

- het uitvoeren van grensoverschrijdende samenwerkingsprojecten.

Voorzitter : G. Brockx

Subsidie :

1995 : 0 fr.
1996 : 2.000.000 fr.
1997 : 2.000.000 fr. (voorzien)

Benego voert geen taken uit in opdracht van de regering. Benego wordt door de Vlaamse overheid gesteund omdat dit samenwerkingsverband van gemeenten uitstekend vorm geeft aan concrete Vlaams-Nederlandse samenwerking, met name in de grensgebieden. Het prioritaire karakter hiervan komt zowel tot uiting in het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag, als in de Gemeenschappelijke Verklaring ondertekend door de Vlaamse en de Nederlandse minister-presidenten.

Vlaams-Zuid-Afrikaanse Cultuurstichting

Statuut : VZW

Doelstelling

De samenwerking bevorderen tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika op het gebied van cultuur, inzonderheid taal, onderwijs, kunsten en wetenschappen

Taken

- organisatie van Vlaamse culturele manifestaties in Zuid-Afrika en de organisatie van Zuid-Afrikaanse culturele manifestaties in Vlaanderen ;
- contacten en overleg met de academische kringen.

Oprichtingsdatum : 28 juni 1991

Subsidies

1995 : 0 fr.
1996 : 0 fr.
1997 : 600.000 fr. (op basisallocatie 35.02)

De Vlaams-Zuid-Afrikaanse Cultuurstichting voert geen taken uit in opdracht van de regering. De eenmalige subsidie 1997 werd toegekend als bijdrage in de organisatiekosten van een Vlaams-Zuid-Afrikaanse Week in Stellenbosch van 17 tot 22 maart 1997.

Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC)

De "stichtingen" die vanuit de kredieten van WVC worden gesteund, zijn in feite VZW's die zichzelf de benaming "stichting" hebben gegeven. Er weze hier duidelijk gesteld dat zij géén beleidsorganen zijn met een specifieke overheidsopdracht. Zij werken statutair autonoom en worden voor hun jaarwerking door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd.

De betrokkenheid van deze stichtingen met het beleid van de Vlaamse Gemeenschap is afstandelijk, zoals dit het geval is met elke gesubsidieerde activiteit. Geen enkele organisatie kan worden beschouwd als een direct instrument voor beleidsuitvoering.

Op de internationale kredieten (programma 45.5 basisallocatie 33.05) werden volgende stichtingen gesubsidieerd :

Naam	1995	1996	1997
Stichting Frankfurter Buchmesse	5.000.000	5.000.000	5.000.000
Stichting Ons Erfdeel	4.500.000	4.500.000	5.400.000
Stichting Vlaamse Literatuur	2.500.000	2.500.000	2.500.000

Zoals reeds gesteld, worden door bovenvermelde stichtingen geen specifieke acties uitgevoerd "in opdracht van de Vlaamse regering" in de strikte zin van het woord. De activiteiten die deze organisaties ontwikkelen, dragen weliswaar de goedkeuring mee van de overheid, de verklaring trouwens voor de subsidiëring, maar zijn alle gegroeid uit de organisaties zelf, en niet op vraag van het ministerie. Wat de Stichting Frankfurter Buchmesse betreft, moet evenwel opgemerkt worden dat de werking wordt gefinancierd door twee Vlaamse departementen en het Nederlandse ministerie van WVC. Uiteraard zijn deze omstandigheden van aard om de financierende overheden toe te laten, door middel van continue feedback, zeer nauw betrokken te zijn met de activiteit van deze stichting, dit is de organisatie van de presentatie van de Vlaams-Nederlandse letterkunde naar aanleiding van grote internationale boekenbeurzen.

Vraag nr. 154 van 27 mei 1997 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt

Vijf jaar na de Rio-conferentie wint de overheid aan geloofwaardigheid op het vlak van het streven naar duurzame ontwikkeling als ze goede voorbeelden vanuit de industrie overneemt in haar beleid.

Vandaag de dag schakelt een belangrijk Belgisch distributiebedrijf voor de aanmaak van zijn drukwerk voor het fotograferen van niet-bewegende beelden over op digitale fotografie (waardoor het gebruik van fotofilms en chemische producten voor de ontwikkeling wordt verminderd) en op inkten op basis van een mengsel van plantaardige oliën (een hernieuwbare grondstof) in plaats van inkten op basis van petroleum (een niet-hernieuwbare grondstof).

1. Heeft de administratie de opdracht gekregen in de overheidsbestekken voor drukwerk en brochures, rapporten en dergelijke, een optimaal gebruik van digitale fotografie en inkten op basis van plantaardige oliën in te schrijven ?
2. Tegen welke datum zullen deze wijzigingen hun effect kunnen sorteren ?
3. Kan de minister aantonen op welke vlakken in de bestekken van de administratie reeds meer rekening wordt gehouden met de dimensie "bevordering van de duurzame ontwikkeling" ?

Sinds wanneer zijn in dit opzicht maatregelen van kracht, en welke ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 155 van 27 mei 1997 van de heer JAN PENRIS

Vlaamse presentie in Duitse Hanzesteden – Kieler Woche

De Kieler Woche is een jaarlijks evenement waar marine-eenheden van over de hele wereld elkaar ontmoeten. Mettertijd is dit evenement uitgegroeid tot een breed cultureel gebeuren waar landen en volkeren zich aan elkaar voorstellen en elkaar beter leren kennen.

Op welke wijze is Vlaanderen bij dit evenement betrokken? Worden activiteiten zoals de Kieler Woche door de regering aangegrepen om Vlaanderen meer bekendheid te geven?

Op welke manier in het algemeen is Vlaanderen aanwezig in de Duitse Hanzesteden? Wordt naast culturele activiteiten ook aan economische prospectie gedaan in het noorden van Duitsland?

Antwoord

De Kieler Woche is een manifestatie waar marine-eenheden elkaar ontmoeten en als dusdanig is Vlaanderen niet betrokken bij deze activiteit.

Schleswig-Holstein, het Bundesland waarin Kiel gelegen is, behoort sedert de sluiting van het consulaat-generaal in Hamburg in oktober 1996, tot het rechtsgebied van Berlijn.

In het raam van zijn actieve marktprospectie voor rekening van Vlaamse bedrijven heeft de Vlaamse economische vertegenwoordiger in Berlijn regelmatig contacten met bedrijven en instellingen uit dit Bundesland. Van 24 tot 26 juni eerstkomend, dit wil zeggen tijdens de Kieler Woche, onderneemt hij een prospectiereis naar Schleswig-Holstein. Bij die gelegenheid zal hij de banden met de IHK's (de lokale Kamers van Koophandel) nauwer aanhalen, alsook met de ereconsul van België en diverse economische actoren in de regio.

In 1995 nam Export Vlaanderen met een groepsstand deel aan de beurs "Dach und Wand" in Hamburg.

Naast deze economische prospecties, is Vlaanderen op het culturele vlak zeer actief in Duitsland, onder meer in het noorden.

Bij wijze van voorbeeld kan ik Münster aanhalen, dat in Duitsland het belangrijkste centrum is van de neerlandistiek. In het Haus der Niederlande in Münster worden jaarlijks, met medewerking van de Vlaamse regering, verschillende activiteiten georganiseerd.

Vraag nr. 157 van 30 mei 1997 van de heer HERMAN DE REUSE

Subsidiëring Adelahuis Mesen – Kritiek Rekenhof – Stand van zaken

Het Rekenhof heeft de minister-president in een schrijven van 13 mei 1996 verzocht dringend te onderzoeken of de VZW Vereniging Vreemdelingenverkeer (VJV) West-Vlaamse Bergen de bestemming van het Adelahuis in Mesen nog kon handhaven. Zo niet diende de toelage te worden teruggevorderd.

De minister antwoordde op 29 juli 1996 dat hij een onderzoek zou instellen en eventueel terugvorderingsmaatregelen zou nemen (*Boek van het Rekenhof 1996, blz. 103 e.v. – red.*).

Mag ik van de minister-president vernemen hoever zijn onderzoek gevorderd is ?

Wat zijn de bevindingen ?

Werd er reeds teruggevorderd ? Zo ja, wat is de stand van de terugvorderingsprocedure ?

Antwoord

Toerisme Vlaanderen stelde eind juni '96 vast dat het gebouw niet in gebruik was. De raad van bestuur gaf opdracht om de subsidie terug te vorderen en de hypotheek te lichten op het goed.

Er werd opdracht gegeven aan een advocaat om de terugvorderingsprocedure op te starten. Hierbij werd de subsidie officieel teruggevraagd aan de VZW. Aangezien het antwoord van de VZW onvoldoende was, werd opdracht gegeven de niet-exploitatie nog eens bij deurwaardersexploot te laten vaststellen en de hypotheek via gerechtelijke weg te laten lichten.

De terugvorderingsprocedure is dus volop bezig.

Vraag nr. 158 van 3 juni 1997 van de heer JOHAN SAUWENS

Belgische Consulaire Conferentie – Resultaat – Bevoegdheidsaspect

Op zaterdag 10 mei jl. had in de Argentijnse hoofdstad Buenos Aires een Belgische Consulaire Conferentie plaats. Onder de aanwezigen bevonden zich de federale vice-premier en minister van Financien en Buitenlandse Handel, Philippe Maystadt, de minister-president van de Vlaamse regering, Luc Van den Brande, en de kabinetschefs van de Brusselse en Waalse regeringsleiders .

1. Wie was/waren de initiatiefnemer(s) van de Belgische Consulaire Conferentie van zaterdag 10 mei jl. ? Welke doelstellingen werden door de initiatiefnemer(s) naar voren geschoven ? Staat binnenkort een nieuwe bijeenkomst op de agenda ? Zo ja, wanneer en waar ?
2. Welke voorstellen zijn tijdens de conferentie uit de bus gekomen ? Werd tussen de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDHB) en Export Vlaanderen een taakverdeling uitgewerkt met betrekking tot de activiteiten in Midden- en Zuid-Amerika ?
3. Heeft de minister-president z'n gesprekspartners gewezen op de onduidelijke en overlappende bevoegdheidsverdeling inzake buitenlandse handel, zoals zijn regering die in kaart brengt in de discussienota voor een verdere staatshervorming ?

Zo ja, wat waren de reacties ?

Zo neen, waarom heeft de minister-president de Belgische Consulaire Conferentie niet aangegrepen om deze knelpunten in de bevoegdheidsverdeling onder de aandacht te brengen van alle betrokkenen ? Zal hij dit bij een volgende bijeenkomst alsnog doen ?

4. Heeft de minister-president zijn gesprekspartners gevraagd een integrale overdracht van de bevoegdheid inzake buitenlandse handel aan de deelstaten te overwegen ?

Zo ja, wat waren de reacties ?

Zo neen, waarom heeft de minister-president deze beleidskeuze van de Vlaamse regering niet ter sprake gebracht ?

Antwoord

1. De Consulaire Conferentie die op 10 mei jongstleden plaatsvond, is een initiatief van de federale minister bevoegd voor de Buitenlandse Handel. Zoals bekend brengt deze Conferentie de Belgische diplomaten en economische vertegenwoordigers en handelsattachés van de gewesten bijeen om de economische betrekkingen van België en haar gewesten met een reeks landen (i.c. die van Zuid- en Centraal-Amerika) te bespreken.

Hoewel het initiatief uitgaat van de federale collega, geschieden voorbereiding en besprekin-

gen onder verantwoordelijkheid en leiding van zowel de federale als gewestelijke minister bevoegd voor Buitenlandse Handel. Dit was thans voor de derde maal het geval. In de regel wordt een dergelijk initiatief eenmaal per jaar genomen en er kan worden verwacht dat een volgende Conferentie in 1998 plaatsvindt.

2. De Conferentie had de volgende vier thema's als onderwerp :

- A. Investerings in Latijns-Amerika
- B. Handelsverkeer met Latijns-Amerika
- C. Formele en informele netwerken voor de handelsbevordering
- D. Regionale integratie

De conclusies van de Conferentie zijn als **bijlage** bij dit antwoord gevoegd. Een verdeling van de taken m.b.t. Zuid- en Centraal-Amerika tussen BDBH en Export Vlaanderen is niet ter sprake gekomen.

3. De bevoegdheidsverdeling tussen de federale en gewestelijke autoriteiten is geen gesprekstema van de Conferentie en is slechts zijdelings ter sprake gekomen. Duidelijk was in ieder geval dat de federale diplomaten zich meer dan in het verleden bewust zijn van de primordiale rol van de gewesten in de exportbevordering.
4. Zoals vermeld, is de integrale overdracht van de bevoegdheid inzake buitenlandse handel geen agendapunt voor een Consulaire Conferentie.
5. De onduidelijke bevoegdheidsverdeling wordt geregeld op de geëigende plaatsen aangekaart. De overheveling van de bevoegdheden wordt, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, behandeld in de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken, onder de deskundige leiding van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 193
van 12 mei 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Personeel wetenschappelijke instellingen – Uitstapregeling (3)

Tot tweemaal toe heeft de minister vice-president meegedeeld dat er in de Vlaamse wetenschappelijke instellingen "geen overbezetting is" (antwoorden op schriftelijke vragen nr. 5 van 25 september 1996 en nr. 141 van 4 maart 1997) (*resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 14 en nr. 13 van 18 april 1997, blz. 1174 – red.*). Derhalve acht hij een uitstapregeling voor het wegwerken van het overtal aan personeel "niet opportuun".

Uit het Belgisch Staatsblad van 25 februari 1992 blijkt nochtans het tegendeel (bladzijde 3967 tot en met 3971). In totaal zijn er drie personeelsleden in overtal. Zij zouden in aanmerking kunnen komen voor een uitstapregeling analoog aan de uitstapregeling voor de personeelsleden "in overtal" van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Waarom heeft de minister vice-president tot tweemaal toe meegedeeld dat er in de Vlaamse wetenschappelijke instellingen "geen overbezetting is", als uit het Belgisch Staatsblad van 25 februari 1992 duidelijk het tegendeel blijkt ?
2. Maakt de minister vice-president, gezien het voorgaande, alsnog werk van een uitstapregeling naar het voorbeeld van de uitstapregeling voor personeelsleden "in overtal" van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?

Zo ja, welke termijn stelt hij daarbij voorop ?

Zo neen, waarom acht hij een uitstapregeling nog steeds "niet opportuun" ?

Antwoord

De publicatie in het Belgisch Staatsblad van 25 februari 1992 waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, betreft de personeelsaffectaties bij de verschillende Vlaamse wetenschappelijke instellingen zoals die door de Vlaamse regering op 7 januari 1992 werden vastgesteld.

Uit deze personeelsaffectaties kan inderdaad worden afgeleid dat op laatstvermelde datum drie personeelsleden bij de Vlaamse wetenschappelijke instellingen in overtal waren, met name één ambtenaar en twee contractuele personeelsleden, van wie er inmiddels reeds één uit dienst is getreden.

Uit de gegevens van 1992 mag echter niet het besluit worden getrokken dat er momenteel nog een overtal aan personeel aanwezig is bij voormelde instellingen.

Als gevolg van de invoering van het nieuw personeelsstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen, moeten de personeelsformaties van de betrokken instellingen immers opnieuw worden vastgesteld.

Uit de ontwerpen die in dit verband werden ingediend, kan een algemene vraag worden afgeleid tot indienstneming van bijkomend personeel.

Ik acht het in dit licht dan ook niet aangewezen om de uitbreiding van de uitstapregeling van het ministerie tot de Vlaamse wetenschappelijke instellingen reeds in overweging te nemen voordat de nieuwe personeelsformaties van deze instellingen zijn vastgesteld en het aanwezige personeel binnen deze nieuwe personeelsformaties is gereffecteerd.

Vraag nr. 194
van 12 mei 1997
van de heer FRANK CREYELMAN

Scholenconvenant topsport – Aanpak

In de Commissie voor Cultuur en Sport werd tijdens de hoorzitting in verband met het voorstel van decreet van de heer André Denys handelend over de stimulering van een geïntegreerd en kwaliteitsvol jeugdsportbeleid (*Stuk 388-1 (1995-1996) – red.*), gesproken over het toegankelijk maken van de topsport voor jongeren. Enkele Vlaamse scholen zullen een convenant afsluiten met de minister van Onderwijs, de pedagogische inspectie en de sportfederatie. Deze nieuwe aanpak zou op 1 sep-

tember 1997 reeds voor driehonderd kinderen operationeel worden.

1. Kan de minister mij verduidelijken hoe de taakverdeling tussen het ministerie van Onderwijs, de pedagogische inspectie, de sportfederatie en de school precies in mekaar zit ?
2. Met welke scholen werd reeds een convenant afgesproken ?

Werden hiervoor enkel de sporthumaniora's aangesproken ?
3. Welke procedure werd gevolgd om de driehonderd geselecteerde kinderen aan te wijzen, om in die bepaalde scholen hun sportloopbaan uit te bouwen ?
4. Hebben die sportscholen een speciaal statuut, de juiste personeelsformatie (toptrainers, kinesisten, medisch personeel, taakleerkrachten, ...) en andere prestatiebevorderende factoren (aangepaste voeding, infrastructuur, lessenrooster,...) gekregen ?

Antwoord

In het schooljaar 1996-1997 werd binnen het ministerie van Onderwijs een commissie opgericht, die mij een advies heeft geformuleerd met het oog op het realiseren van een betere begeleiding van (12-18-jarige) leerlingen met een topsportstatuut.

Momenteel zijn de Tennisfederatie, de Judobond, de BWB (Belgische Wielrijdersbond), de VAL (Vlaamse Atletiekliga), de Turnacademie en de Volleybalfederatie kandidaat om samen te werken met een school met het oog op topsportopleidingen. Het weze duidelijk dat het hierbij gaat om leerlingen met een topsportstatuut, wat iets anders is dan sportgetalenteerde jongeren of jongeren die graag aan (sport)competitie doen.

Het statuut van "topsportleerling" zal moeten bepaald worden. Dit zal gebeuren via een op te richten commissie, bestaande uit BOIC (Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité), de respectieve sportfederaties en het Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie). Deze commissie zal niet alleen per sport de criteria moeten vastleggen, doch ook jaar na jaar moeten instaan voor de selectie van de leerlingen die voor de toekenning van het statuut "topsporter" in aanmerking komen.

Gelet op de nodige voorbereidende werkzaamheden daartoe zal het project in concreto starten op 1 september 1998. Het is bijgevolg voorbarig te veronderstellen dat in september 1997 300 kinderen voor een topsportstatuut in aanmerking zouden komen.

Vraag nr. 200
van 14 mei 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Rivierloodsen – Aanwervingen – Werkdruk – Vergoedingen

In juni '95 stelde de Vlaamse regering de snelle aanwerving van bijkomende rivierloodsen in het vooruitzicht. Tot op heden zijn deze nieuwe personeelsleden nog steeds niet in dienst. De promotie bleef beperkt tot 300 eenheden (i.p.v. 325).

Als reactie op het uitblijven van de aanwervingen dreigen de rivierloodsen nu met acties in de havens van Gent en Antwerpen. Daarnaast hebben de rivierloodsen vragen bij de beloofde verlichting van de werkdruk, de mogelijkheid tot vervroegde pensionering en de toekenning van prestatie- en transportvergoedingen.

1. Heeft de minister reeds de procedure opgestart om nieuwe rivierloodsen aan te werven, zoals beloofd in juni '95 ?
  - a) Zo ja, wanneer ?
  - b) Zo neen, wanneer zal de aanwervingsprocedure van start gaan ?
  - c) Hoeveel vacatures zijn beschikbaar ?
2. Wanneer zullen de nieuwe rivierloodsen effectief in dienst kunnen treden ?
3. Zal de aanwerving van nieuwe rivierloodsen volstaan om de werkdruk te verlichten, of heeft de minister andere maatregelen in petto ?
4. Welke maatregelen heeft de minister op het oog met betrekking tot de vervroegde pensionering en de toekenning van prestatie- en transportvergoedingen ?

Antwoord

In 1996 werden achttien operationele loodsen en vier stuurmannen aangeworven. Wegens de stage-

periode waren die niet onmiddellijk inzetbaar. Hierdoor is het aantal inzetbare loodsen onder het in het protocol van 22 december 1994 geplande aantal van 325 gekomen.

Om deze achterstand weg te werken, zijn er op 1 mei 1997 drie en op 1 juni 1997 tien loodsen met algemene functie aangeworven, of in totaal dertien. Hiermee is noodzakelijke formatie van 325 loodsen opnieuw aangevuld.

Uiteraard zullen alle problemen inzake de werkdruk maar van de baan zijn als alle stagiairs hun stageperiode achter de rug hebben en dus effectief kunnen worden ingezet.

Om deze toestand in de toekomst te vermijden, werden er de nodige structurele maatregelen genomen om voortaan meer pro-actief te werven. Zo is er voor het wervingsplan 1997 rekening gehouden met de pensioneringen van 1998 om nog de noodzakelijke bijkomende aanwervingen te verrichten in het najaar 1997. Op dezelfde manier zal bij de opmaak van het wervingsplan 1998 rekening worden gehouden met de afvloeiingen van 1999.

De pensioenregeling is een federale bevoegdheid. Het Vlaams Gewest heeft het nodige gedaan om de vragen terzake van de loodsen over te maken aan de bevoegde federale minister. Tevens is er een afspraak met minister Colla om ook mondeling dit dossier opnieuw op te nemen.

De eisen van de rivierloodsen inzake het dienstwagenvervoer werden ingetrokken.

Aan de Vlaamse regering zal worden voorgesteld om het Vlaams Personeelsstatuut te wijzigen inzake de toekenning van een overgangsmaatregeling naar loodstoelage 4 voor de kanaal- en de rivierloodsen vanaf 1 februari 1997.

Vraag nr. 201
van 21 mei 1997
van de heer FILIP DEWINTER

VUB-De Groene Waterman – Samenwerking

Op 23 april jl. werd in Brussel, vlakbij de campus van de VUB (Vrije Universiteit Brussel), een nieuwe vestiging van de boekhandel De Groene Waterman geopend. Volgens een bericht van het persagentschap Belga is dit initiatief het resultaat van een nauwe samenwerking tussen de academische overheid en de betrokken boekhandel. Op de opening waren onder meer Els Witte, rector van de

VUB, en Vlaams minister Anne Van Asbroeck aanwezig.

De Groene Waterman is ontstaan uit de uitgeverij EPO (Education Proletarienne / Proletarische Opvoeding), die zelf een initiatief is van de maoïstisch-stalinistische Partij van de Arbeid (PVDA). Het beheer van zowel EPO als De Groene Waterman staat volledig onder controle van PVDA-figuren.

1. Waaruit bestaat precies de samenwerking tussen de Vrije Universiteit Brussel en De Groene Waterman ?
2. Vindt de minister het geoorloofd dat een Vlaamse universiteit (a fortiori de VUB, die het vrij onderzoek hoog in het vaandel beweert te voeren) samenwerkt met een dogmatisch-marxistische organisatie, die voorkomt op de lijst van de staatsgevaarlijke organisaties ?

Antwoord

1. Inzake de samenwerking tussen de VUB en De Groene Waterman werd mij door de VUB volgende informatie verstrekt.

Met de CVBA De Groene Waterman, met zetel in Antwerpen, – en dus niet met de uitgeverij EPO – werden door de VUB drie overeenkomsten afgesloten, namelijk :

- een eerste overeenkomst betreft deze waarbij de VUB aan de boekhandel een handelspand in huur geeft, gelegen in Oudergem, Waversesteenweg 1051-1055 ;
- een tweede overeenkomst betreft de samenwerking inzake de uitbating van een wetenschappelijke boekhandel ;
- een derde overeenkomst slaat op het in bewaring geven van boeken, en werd afgesloten met de VUB-dienst Uitgaven, voor de duur van de handelshuurovereenkomst.

De samenwerking met De Groene Waterman is totstandgekomen na uitvoerige vergelijking met andere voorstellen. Bij de keuze van De Groene Waterman was niet alleen het ruime aanbod van wetenschappelijke werken een belangrijk element, maar vooral de professionele dienstverlening die deze academische boekhandel aan de universitaire gemeenschap kan aanbieden.

2. Het komt mij niet toe enige beoordeling uit te spreken over zakelijke overeenkomsten van de VUB, waartoe deze instelling vrij is, noch wens ik in te gaan op politieke appreciaties van de vraagsteller, die geen verband houden met de betrokken overeenkomst.

Vraag nr. 202 van 26 mei 1997 van de heer STEFAAN PLATTEAU

Studies industrieel ingenieur – Promotie

De industrie zendt duidelijke signalen uit dat er in de eerstkomende jaren een tekort aan gediplomeerden industrieel ingenieur zal ontstaan. Uit relevante cijfergegevens blijkt dat het aantal nieuw ingeschreven studenten op tien jaar tijd met meer dan eenderde daalde.

Volgens een recente studie van Fabrimetal zou deze terugloop gedeeltelijk te wijten zijn aan het "duistere beroepsprofiel". De beroepsmogelijkheden van afgestudeerden in deze sector zijn te weinig omlind.

Welke maatregelen heeft de minister uitgewerkt om deze opleiding te promoten, teneinde het tekort weg te werken ?

Antwoord

Het aantal eerstejaarsstudenten industrieel ingenieur is vooral de jongste vijf jaar fors gedaald. Deze trend blijkt een Europees fenomeen te zijn.

De hogescholen nemen verschillende initiatieven om de samenwerking tussen industrie en onderwijs te verbeteren. Sommige hogescholen die het studiegebied industriële wetenschappen en technologie aanbieden, organiseren met ingang van het academiejaar 1995-1996 nieuwe opleidingen in dit studiegebied om tegemoet te komen aan de vraag op de arbeidsmarkt. Tot deze nieuwe opleidingen behoren : verpakking en conditionering, milieukunde en industrieel ontwerpen.

Uit de cijfergegevens van het academiejaar 1996-1997 blijkt dat er in het eerste studiejaar van het studiegebied industriële wetenschappen en technologie van twee cycli (= de vroegere industrieel ingenieurs) 2692 studenten ingeschreven zijn. In het academiejaar 1995-1996 bedroeg dit aantal 2395. De promotiecampagnes van de hogescholen

en de nauwere samenwerking tussen hogescholen en industrie heeft de negatieve trend omgebogen.

Wellicht kan op het niveau van de Vlaamse Hogescholenraad eveneens een initiatief worden genomen. In dit orgaan zetelen vertegenwoordigers van alle hogescholen.

Vraag nr. 204
van 30 mei 1997
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Toelatingsexamen geneeskunde-tandheelkunde – Inschrijvingen

Kan de minister mij zeggen hoeveel kandidaten zich reeds ingeschreven hebben voor het toelatingsexamen geneeskunde en tandheelkunde ?

Is de kandidaat verplicht op voorhand te kiezen welke richting (tandheelkunde-geneeskunde) hij zal aanvatten, of heeft een geslaagde kandidaat de vrije keuze ?

Antwoord

Bij het afsluiten van de inschrijvingen op 31 mei 1997 zijn 1.015 kandidaten geregistreerd. Nog negen inschrijvingen zijn in betwisting wegens onvoldoende betaald examengeld.

Het toelatingsexamen is hetzelfde voor de opleiding tot arts als voor de opleiding tot tandarts. Een geslaagde kandidaat kan dus vrij kiezen.

Vraag nr. 207
van 4 juni 1997
van de heer WILFRIED AERS

Universiteit Gent – Bevlagging

Ter gelegenheid van de Europadag (begin mei 1997) werd de aula aan de Volderstraat in Gent bevlagd. Er waren drie masten beschikbaar, maar men vlagde enkel met de Europese vlag en de vlag van de universiteit.

Er werd dus een mast niet gebruikt en een leeuwenvlag was er niet te bespeuren.

Klopte deze bevlagging met de onderrichtingen dienaangaande ?

Zo niet, welke maatregelen werden er genomen om de onderrichtingen beter te doen opvolgen ?

Antwoord

Momenteel bestaat geen wettelijke verplichting om, bij niet-officiële gebeurtenissen, de vlag van de Vlaamse Gemeenschap te hijsen telkens op openbare gebouwen de Europese vlag wordt gehesen.

Ik vestig echter de aandacht op het voorstel van decreet van Vlaams volksvertegenwoordiger Jan Caubergs (Stuk 436, 1996-1997 – Nr. 1) dat beoogt artikel 6bis van het decreet van 7 november 1990, houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, te wijzigen.

Dit voorstel, dat door de Vlaamse regering wordt gesteund, beoogt onder meer de verplichting om op officiële gebouwen, die in het decreetvoorstel worden gedefinieerd, ook buiten officiële gebeurtenissen de vlag van de Vlaamse Gemeenschap te hijsen wanneer de Belgische vlag wordt gehesen. De Vlaamse regering heeft beslist om het Vlaams Parlement voor te stellen deze verplichting uit te breiden, in die zin dat de vlag van de Vlaamse Gemeenschap ook moet worden gehesen telkens de Europese vlag wordt gehesen.

Vraag nr. 209
van 4 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring

Voor archief- en documentatiecentra voor specifieke doelgroepen wordt soms een extra inspanning gedaan vanuit de overheid.

1. Was er in een van de begrotingen 1996 of 1997 van de minister een budget opgenomen voor een of ander archief- en/of documentatiecentrum ?

Om welk centrum gaat het ? Betrof het een eenmalige financiering, of is het een jaarlijks weerkerende post op de begroting ?

2. Zijn hierover bepaalde afspraken gemaakt (openstelling van het centrum, methode van verwerken van gegevens, inzet vrijwilligers, samenwerking met onderwijs, ...) ?

Wordt dit geëvalueerd ? Wat is het resultaat ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 273
van 21 mei 1997
van de heer ERIK MATTHIJS

Gepland milieupark Gentse Kanaalzone – Evaluatie

De NV Fabricom stelt de oprichting in het vooruitzicht van een "milieupark Gentse Kanaalzone" aan de Kennedylaan, ten zuiden van de Moervaart.

Op verzoek van de Gentse burgemeester werd op 24 mei 1996 een studiegroep opgericht onder voorzitterschap van de gouverneur, die moet nagaan of dit initiatief verantwoord is. Onder meer OVAM maakt deel uit van deze studiegroep.

Het advies van de studiegroep was positief, maar dit houdt geenszins in dat de vergunningverlenende overheden automatisch een gunstige beslissing zullen nemen.

In hoeverre strookt dit project met het Vlaams afvalbeleid ?

In hoeverre draagt de aanwezigheid van OVAM in de studiegroep ertoe bij dat de conclusies van het advies worden gevolgd ?

In hoeverre past dit initiatief in het Vlaams milieubeleid ?

Antwoord

De studiegroep, onder voorzitterschap van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen, heeft op 25 mei 1997 advies uitgebracht over het voorstel

"milieupark Gentse Kanaalzone" van de NV Fabricom. Het Gentse stadsbestuur had dit advies gevraagd vooraleer de gronden ten zuiden van de Moervaart in concessie te geven.

Het advies geeft aan dat het project, dat uit meerdere onderdelen bestaat, kan passen in het afvalbeleid, rekening houdende met een aantal randvoorwaarden.

Deze randvoorwaarden houden onder andere in dat rekening moet worden gehouden met bestaande en te ontwikkelen uitvoeringsplannen, dat er een aantal beperkingen zijn inzake mobiliteit en dat dit niet automatisch een gunstige beslissing inhoudt van de vergunningverlenende of adviseerende overheden.

Inzake verbrandingscapaciteit zal in elk geval moeten worden nagegaan of de geplande capaciteit niet in tegenstrijd is met de bepalingen van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001.

Vraag nr. 275
van 22 mei 1997
van de heer MANDUS VERLINDEN

VDAB-opleiding vrachtwagenchauffeur – Leerstof (2)

Het antwoord van de minister op mijn vraag nr. 157 van 3 februari 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 maart 1997, blz. 947 – red.*) met betrekking tot de selectieproeven voor kandidaten-vrachtwagenchauffeur bij de VDAB roept enkele bijkomende vragen op.

1. Is het integraal tegemoetkomen aan de wensen en de uitdrukkelijke vraag van de sector Vervoer met betrekking tot de selectieproeven voor kandidaten-vrachtwagenchauffeur bij de VDAB (sector van werkgevers die uiteraard streeft naar een ideale selectie, ongeacht de problematiek van tewerkstelling van matig of slecht geschoolden) sociaal verantwoord ?
2. Wordt via deze selectie door de VDAB de taak van de werkgever niet door de overheid overgenomen en wordt hiermee de concurrentie in het aanbod op de arbeidsmarkt niet vervalst ?
3. Is, in het licht van deze bijkomende vragen, een herziening van deze problematiek in zijn geheel niet aangewezen, ten gunste van matig of slecht geschoolden werklozen waarvan de kansen op de arbeidsmarkt marginaal geworden zijn ? Een-

voudig uitgedrukt : is een vrachtwagenchauffeur die niet kan rekenen maar wel kan werken met een rekenmachientje niet even efficiënt ?

Antwoord

De beroepsopleidingen voor vrachtwagenchauffeur organiseert de VDAB in samenwerking met het paritair beheerd Sociaal Fonds Vervoer. De opleidingen en selectie van de kandidaten geschieden in het perspectief van de arbeidsmarktvereisten binnen deze sector, die als referentiepunt worden genomen.

Het referentiepunt van de arbeidsmarktvereisten verleggen naar de werkzoekenden zou betekenen dat er arbeidsplaatsen zouden moeten worden gecreëerd op maat van de kandidaten.

In deze benadering is er geen sprake van een opleidingskwestie, maar van een sociaal-economisch probleem dat dient opgelost te worden in het kader van het sociaal overleg. Vooralsnog is dit overleg federaal gestructureerd. Het maatschappelijk debat in Vlaanderen over het sociaal overleg is volop aan de gang.

De huidige selectiewijze voor de opleidingen vrachtwagenchauffeur is geen overname van de taak van de werkgever, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, maar een voorbeeld van een publieke en private samenwerking. Onder "privaat" worden de sociale partners van de transportsector verstaan. Het zijn de sociale partners die binnen het huidige sociaal overlegmodel de toegangspoort tot de arbeidsmarkt definiëren en op basis hiervan samen met de overheid (VDAB) de selectie van kandidaten voor de opleidingen doorvoeren. Binnen dit gegeven is het voor de VDAB en de sociale partners van de vervoerssector efficiënter kandidaat-chauffeurs die niet kunnen rekenen eerst een remediërende opleiding rekenvaardigheden aan te bieden vooraleer de opleiding vrachtwagenchauffeur te starten. De Vlaamse overheid garandeert dat deze kandidaten een opfriscingscursus rekenen kunnen volgen en nadien via de VDAB kansen krijgen tot deelname aan de selectieproeven voor vrachtwagenchauffeuropleidingen.

Met het oog op de maximalisering van de tewerkstellingskansen van laaggeschoolden voeren de Vlaamse overheid, de federale overheid en de Europese overheid een pro-actief beleid. De Vlaamse overheid stelt in de beheersovereenkomst met de VDAB dat 70 % van de opleidingscapaciteit

wordt voorbehouden aan de risicogroepen (laaggeschoolden en langdurig werklozen).

De federale overheid int binnen het kader van het interprofessioneel akkoord middelen van de bedrijven ter financiering van onder andere het Begeleidingsplan, waarvan een substantieel deel naar de gemeenschappen wordt doorgeschoven met als doel opleidingen voor deze doelgroepen te organiseren.

De Europese overheid subsidieert via de middelen van het Europees Sociaal Fonds – doelstelling 3 – opleidingen voor de laaggeschoolde werkzoekenden.

De middelen die in Vlaanderen beschikbaar worden gesteld voor beroepsopleiding voor laaggeschoolde werkzoekenden zijn derhalve niet onaanzienlijk en kunnen worden geschat op minstens 3,2 miljard (VDAB) + 0,4 miljard (BP) + 1 miljard (ESF) = 4,6 miljard frank.

Vraag nr. 283 van 30 mei 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Premies loopbaanonderbreking – Resultaat

Begin 1995 versoepelde de Vlaamse regering de regels voor het krijgen van premies bij loopbaanonderbreking of vrijwillige werktijdverkorting. De premies moeten werknemers uit de particuliere sector ertoe aanzetten minder te gaan werken en zo extra jobs creëren.

1. Hoeveel werknemers hebben in 1996 en in 1997 gebruik gemaakt van dit systeem ? Wat zijn de resultaten bij het opsplitsen naar leeftijd, geslacht en subregionaal tewerkstellingscomite (STC) ?
2. Om welke redenen gaat men in loopbaanonderbreking ?
3. Zijn er acties ondernomen specifiek naar mannen/vrouwen toe ? Wat zijn de resultaten ?
4. Is er een evaluatie gebeurd na een jaar ? Wat zijn de resultaten ?

Antwoord

1. Het aantal aanvragen voor aanmoedigingspremie bij loopbaanonderbreking kent een syste-

matische stijging. Sinds de inwerkingtreding van het stelsel op 1 maart 1994 tot het meetmoment – februari 1997 – noteerde de administratie voor de particuliere sector 11.500 aanvragen voor premies bij loopbaanonderbreking én deeltijdse arbeid. Dit resulteerde in de toekenning – over dezelfde periode – van 6.134 premies voor loopbaanonderbreking, 158 aan mannelijke en 5.976 aan vrouwelijke werknemers. Uitgedrukt in procent kan men stellen dat de bevolkingsgroep die aanspraak heeft gemaakt op de premie, voor 94 % uit vrouwen bestaat, waarvan er 65 % in loopbaanonderbreking zijn en 35 % deeltijds werken.

In 1996 werden 2.981 premies voor loopbaanonderbreking in de privé-sector toegekend, 68 aan mannen en 2.913 aan vrouwen.

Leeftijd	Mannen	Vrouwen
10-19 jaar	0	1
20-29 jaar	16	863
30-39 jaar	42	1.962
40-49 jaar	9	82
50-59 jaar	0	4
60-65 jaar	1	1
Totaal	68	2.913

Van 1 januari 1997 tot 31 mei 1997 werden 1.655 premies voor loopbaanonderbreking toegekend, 56 aan mannen en 1.599 aan vrouwen.

Leeftijd	Mannen	Vrouwen
10-19 jaar	0	1
20-29 jaar	15	521
30-39 jaar	35	1.028
40-49 jaar	6	47
50-59 jaar	0	2
60-65 jaar	0	0
Totaal	56	1.599

Een opsplitsing naar subregionaal tewerkstellingscomite is niet mogelijk, vermits de aanvragen voor de premie worden ingediend hetzij rechtstreeks via de werknemer, hetzij via zijn of haar werkgever.

2. Bij besluit van de Vlaamse regering van 1 februari 1995 kon de aanmoedigingpremie worden toegekend indien de loopbaanonderbre-

king werd opgenomen om drie redenen, met name om een (beroeps)opleiding te volgen, om kinderen ten laste tot de leeftijd van drie jaar op te vangen of om palliatieve zorg te verstrekken.

Hierna volgen de cijfers voor 1996 betreffende de redenen van loopbaanonderbreking :

	Mannen	Vrouwen
Volgen van opleiding	9	26
Opvang van kinderen	57	2.876
Palliatieve zorg	2	11
Totaal	68	2.913

Bij de aanpassing van het besluit van 1 februari 1995 door het besluit van 22 oktober 1996 werden de redenen om de loopbaan te onderbreken verruimd ; men kan de aanmoedigingspremie voortaan krijgen bij loopbaanonderbreking om een opleiding te volgen, om kinderen ten laste tot de leeftijd van acht jaar op te vangen, om palliatieve zorg te verstrekken, om als zelfstandige te starten of om vrijwilligers- of sociaalcultureel werk te verrichten.

3. Er werden tot op heden geen acties ondernomen specifiek naar mannen/vrouwen toe. Wel werd, teneinde meer mannelijke werknemers bij de maatregel te betrekken, het aantal mogelijke "instapmotieven" om in loopbaanonderbreking te gaan, verruimd bij de wijziging van het besluit van 1 februari 1995 door het besluit van 22 oktober 1996 (cfr. punt 2) en werden tevens de mogelijkheden voor gedeeltelijke loopbaanonderbreking verruimd (naast halftijdse ook 1/3-, 1/4- en 1/5-onderbreking).
4. In de schoot van de Vlaamse regering is een opvolgingscommissie (artikel 14 van het besluit van 1 februari 1995) aangesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, die de maatregelen van de besluiten periodiek evalueert en mogelijke uitbreidingen ervan onderzoekt.

Gelet op enerzijds het groeiend aantal aanvragen en de toename van het aantal begunstigden van de premie, en anderzijds het daadwerkelijk arbeidsherverdelend effect van de maatregel, werd het stelsel van de aanmoedigingspremies voor de privé-sector reeds tweemaal met een jaar verlengd, respectievelijk tot 31 december 1996 en 31 december 1997.

Mede op grond van de positieve evaluatie van de opvolgingscommissie heeft de Vlaamse regering bij besluit van 22 oktober 1996 de bestaande regeling tevens gevoelig uitgebreid (o.m. werden de mogelijkheden om in loopbaanonderbreking te gaan verruimd – cfr. punt 2), en dit retroactief met ingang van 1 januari 1996.

Vraag nr. 284
van 30 mei 1997
van de heer CARL DECALUWE

Premies deeltijdse arbeid – Resultaat

Het gebruik van aanmoedigingspremies voor deeltijdse arbeid kent een toenemend succes. In het plenaire debat van 18 maart laatstleden stelde de minister-president dat reeds bijna 10.000 werklozen gebruik maakten van deze aanmoediging van het deeltijds werken (*zie Handelingen nr. 31, plenaire vergadering van 18 maart 1997, blz. 27 – red.*).

1. Kan de minister mij een inzicht geven in de evolutie van het aantal gebruikers van betrokken stelsel sinds de invoering ervan, en dit opgesplitst per provincie en naar man-vrouw en leeftijdscategorieën ?
2. Kan de minister mij ook een inzicht geven in de onderverdeling naar sectoren volgens de Nace-code (*Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes – red.*) ?
3. Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het gebruik van de aanmoedigingspremie in de verschillende subsectoren in de textielsector ?

Antwoord

1. Het aantal aanvragen voor aanmoedigingspremies bij deeltijdse arbeid kent een systematische stijging. Sinds de inwerkingtreding van het stelsel op 1 maart 1994 tot het meetmoment – februari 1997 – noteerde de administratie voor de privé-sector 11.500 aanvragen voor premies bij deeltijdse arbeid én loopbaanonderbreking. Dit resulteerde in de toekenning – over dezelfde periode – van 3.603 premies voor deeltijdse arbeid, 381 aan mannelijke en 3.222 aan vrouwelijke werknemers. Uitgedrukt in procent kan men stellen dat de bevolkingsgroep die aanspraak heeft gemaakt op de premie voor 94 % uit vrouwen bestaat, waarvan er 65 % in loop-

baanonderbreking zijn en 35 % deeltijds werken.

Sinds de invoering van de regeling tot 31 december 1995 werden 1.291 premies voor deeltijdse arbeid in de privé-sector toegekend, waarvan 142 aan mannen en 1.149 aan vrouwen.

Leeftijd	Mannen	Vrouwen
10-19 jaar	0	0
20-29 jaar	8	185
30-39 jaar	46	612
40-49 jaar	58	302
50-59 jaar	30	50
60-65 jaar	0	0
Totaal	142	1.149

In 1996 werden 1.822 premies voor deeltijdse arbeid toegekend, waarvan 179 aan mannen en 1.643 aan vrouwen.

Leeftijd	Mannen	Vrouwen
10-19 jaar	0	1
20-29 jaar	23	308
30-39 jaar	70	829
40-49 jaar	58	457
50-59 jaar	27	47
60-65 jaar	1	1
Totaal	179	1.643

Van 1 januari 1997 tot 31 mei 1997 werden 823 premies voor deeltijdse arbeid toegekend, waarvan 88 aan mannen en 735 aan vrouwen.

Leeftijd	Mannen	Vrouwen
10-19 jaar	0	0
20-29 jaar	12	152
30-39 jaar	32	422
40-49 jaar	31	136
50-59 jaar	12	25
60-65 jaar	1	0
Totaal	88	735

2. De gegevens inzake de onderverdeling naar sectoren volgens de Nace-code worden aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** bezorgd in tabelvorm.

3. De codes 17 (vervaardiging van textiel) en 18 (vervaardiging van kleding) van bijgaande tabel hebben betrekking op de textielsector. Het was evenwel niet mogelijk een overzicht te geven van het gebruik van de aanmoedigingspremie in de verschillende subsectoren in de textielsector, vermits de administratie bij de geïnformatiseerde invoering van de aanvraagdossiers slechts twee cijfers van de Nace-code gebruikt.

Premies deeltijdse arbeid – Aantal/sector

Sector *	Jaar toekenning				Eind-totaal
	1994	1995	1996	1997	
1 Landbouw	0	0	4	0	4
5 Visserij	5	1	0	0	6
<i>Delfstoffen</i>					
14 excl. energ/metaal	0	0	1	0	1
<i>Industrie</i>					
15 voeding/dranken	0	31	53	25	109
16 tabak	0	0	14	25	39
17 textiel	2	0	170	19	191
18 kleding/bont	0	0	0	28	28
19 leer/schoeisel	0	36	15	0	51
20 hout-/artikelen	0	1	4	0	5
21 papier/karton	0	3	0	0	3
22 uitgev/druk/repro	0	4	2	35	41
24 chemische indus.	0	173	124	9	306
26 minerale prod.	0	0	2	4	6
27 metallurgie	1	46	40	0	87
28 metaalproducten	43	50	313	92	498
29 machines/werktui.	0	15	0	1	16
30 kant. mach/comp.	0	1	2	1	4
31 elektr. mach/app.	0	0	1	0	1
34 auto/aanhang/opl.	3	30	19	5	57
36 meubel + overige	0	0	0	1	1
<i>Elektr/gas/water</i>					
40 productie/distri.	0	0	1	0	1
45 Bouw	0	2	0	0	2
<i>Groot/kleinhandel</i>					
50 auto/moto/brandst.	0	1	0	0	1
51 grooth/bemidd.	1	1	22	2	26
55 Hotel/restaurant	0	2	1	0	3
60 Vervoer-land	0	49	18	0	67
<i>Financiële instellingen</i>					
66 verzekering	28	5	1	0	34
67 hulpbedrijven	16	224	297	27	564
<i>Immo/dienst. a. bedrijv.</i>					
74 allerlei	2	5	13	0	20
80 Onderwijs	0	0	2	1	3
85 Gezondheidszorg/ mtsch. dienstverl.	15	370	432	113	930
<i>Soc/cult/pers. diensten</i>					
92 recrea/cult/sport	0	0	2	0	2
93 overige	0	0	1	0	1
<i>Niet/slecht gedefinieerd</i>					
2	123	268	435	828	
Eindtotaal	118	1.173	1.822	823	3.936

* N.v.d.r. : de redactie heeft de meegedeelde getallencode verduidelijkt met een eigen, benaderende aanduiding van de bedoelde sectoren.

Vraag nr. 287 van 30 mei 1997 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Bebossing landbouwgronden – Stand van zaken

Op 26 juni 1996 keurde de Vlaamse regering het besluit tot financiële ondersteuning van bebossing van landbouwgronden goed.

1. Hoeveel aanvragen werden reeds ingediend bij de afdeling Bos en Groen van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) ?
2. Hoeveel dossiers werden er goedgekeurd ?
3. Hoeveel hectaren landbouwgrond werden er in dit kader reeds bebost ?
4. Wat is de kostprijs (subsidiebedrag) hiervan voor de Vlaamse regering ?

Antwoord

1. Tot nu toe werden 35 ontvankelijke aanvragen ingediend op het hoofdbestuur van de afdeling Bos en Groen in Brussel. In de buitendiensten zijn nog verschillende dossiers in behandeling.
2. Met een eerste ministerieel besluit heb ik 18 aanvraagdossiers goedgekeurd.
3. 25,63 ha.
4. Het toegekende subsidiebedrag voor dit eerste besluit bedraagt 5.104.980 frank. Hiervan wordt 50 % terugbetaald door de Europese Unie. De kostprijs voor het Vlaams Gewest bedraagt dus de helft van bovenvermeld bedrag, of 2.552.490 frank.

Vraag nr. 292 van 3 juni 1997 van mevrouw NELLY MAES

Afschaffing waterzuiveringsverplichting nieuwbouw – Kostencompensatie

Tijdens de korte periode dat Vlarem II van kracht was, werden nieuwbouwers verplicht fors te investeren in een mini-waterzuiveringsinstallatie.

Door de wijziging van de regelgeving van Vlarem II bleek plots dat voorzuivering niet meer nodig was op plaatsen waar in riolering wordt voorzien binnen vijf jaar. Hierdoor hebben heel wat mensen aanzienlijke maar nutteloze kosten gemaakt.

Werd daarmee rekening gehouden bij de wijziging? Is eraan gedacht om die mensen hun kosten te laten recupereren?

Het lijkt me redelijk dat zij ten minste een vrijstelling kunnen krijgen voor de nieuwe belasting op waterzuivering.

Antwoord

Uit de vergelijking van al de bepalingen inzake de lozingsvoorwaarden van huishoudelijk afvalwater opgenomen in titel II van het Vlarem blijkt dat het principe van de voorzuivering zeker niet in alle gevallen wordt afgeschaft; het wordt in bepaalde omstandigheden zelfs geïntroduceerd, met name wanneer de lozing gebeurt in een riolering waarvoor nog geen plannen voor aansluiting op een openbare zuiveringsinstallatie bestaan (zuiveringszone C).

Er wordt wel een onderscheid gemaakt tussen bestaande en nieuwe woningen m.b.t. de aard van de individuele voorbehandeling. Voor bestaande woningen moet het huishoudelijk afvalwater minstens worden gezuiverd door middel van een septische put; voor nieuwe woningen moeten de voorwaarden voor lozing in oppervlaktewater integraal worden nageleefd zodat een verdergaande zuivering nodig is.

Voor deze volledige zuivering kunnen particulieren of andere kleine verbruikers die lozen in een riolering in de zuiveringszone C of die lozen in oppervlaktewater op basis van het artikel 35quater van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, een vermindering van 5 % op het verschuldigd heffingsbedrag verkrijgen. Wanneer het huishoudelijk afvalwater enkel wordt gezuiverd door middel van een septische put komt men niet in aanmerking voor deze vermindering van de heffing. Dit betekent een tegemoetkoming aan diegenen die een investering hebben gedaan om overeenkomstig de verplichtingen in Vlarem II, zelf hun huishoudelijk afvalwater volledig te zuiveren.

Vraag nr. 294
van 4 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiering

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 209
van 4 juni 1997
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1662

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 297
van 9 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Overheidshulp per telefoon – Gehoorgestoorden

Doven en slechthorenden willen óók een beroep doen op de huidige communicatiemiddelen. Vooral nu de overheid hulp, advies, klachten, ... via telefoonlijnen promoot, is het belangrijk dat het gebruik ervan zo goed mogelijk voor doven en slechthorenden wordt aangepast.

1. Vallen er dergelijke telefonische diensten onder de verantwoordelijkheid van de minister?
2. Welke initiatieven nam de minister reeds om de lijnen toegankelijk te maken voor doven en slechthorenden?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 307
van 11 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Arbeidsherverdeling bij overheidsdiensten – Evaluatie

De Vlaamse regering nam de laatste jaren heel wat initiatieven om een herverdeling van de arbeid te stimuleren bij ambtenaren. Zo is er onder meer de

loopbaanonderbreking, de deeltijdse arbeid, de uitstapregeling.

Graag vernam ik wat het resultaat is van al deze maatregelen bij de diensten (ministerie en openbare instellingen) die onder de bevoegdheid van de minister vallen.

1. Hoeveel mannen/vrouwen zijn in 1995-1996 op de aangeboden maatregelen ingegaan, bij de 25-35-jarigen, 35-50-jarigen en de +50-jarigen ?

Hoeveel personen (m/v) kregen een job door deze arbeidsherverdeling ?

2. Gebeurde er reeds een evaluatie van de resultaten van de verschillende initiatieven ?

Zo ja, welke specifieke problemen ondervindt men bij elk van de maatregelen ? Hoe evalueert men de deelname van m/v bij elk van de maatregelen ? Zijn er bijstellingen nodig ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 308 van 12 juni 1997 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Diensten voor gemeenten met speciale taalregeling – Organisatie

De gewone wet tot hervorming van de instellingen van 9 augustus 1980 bepaalt in haar artikel 38 dat op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse regering, van de Franse gemeenschapsexecutieve en van de Waalse gewestexecutieve waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Krachtens artikel 39 zijn dezelfde diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taal-

regeling uit eenzelfde taalgebied omvat, onderworpen aan een gelijkaardig regime zoals bedoeld in artikel 38.

Kan de minister mij, voor het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap en in het bijzonder voor de departementen die onder zijn bevoegdheid vallen (ten minste voor de administratie Werkgelegenheid, administratie Algemene Administratieve Diensten, administratie Milieu-, Natuur-, Land-, en Waterbeheer, Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, Vlaamse Milieumaatschappij,...) en waartoe een Franstalige uit een faciliteitengemeente zich eventueel zou kunnen richten, volgende inlichtingen verstrekken ?

1. Hoeveel ambtenaren en in welke graad, bestuur per bestuur en dienst per dienst, zijn voor de Franstaligen in gemeenten met een speciaal taalregime belast met :

- het onthaal in het Frans ;
- de behandeling van hun dossier in het Frans ?

2. Welke procedure wordt gevolgd en welk type taalexamen moeten de ambtenaren afleggen om hun beheersing van de Franse taal te bewijzen ?

3. Kan de minister mij bovendien verzekeren dat hij erop toeziet dat de wettelijke bepalingen correct worden toegepast ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Gelet op de bevoegdheidsverdeling in de schoot

van de Vlaamse regering, wordt de Vlaamse volksvertegenwoordiger uitgenodigd zijn vraag te stellen aan de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 84
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunprogramma's – Tongeren

Tongeren en de regio worden zwaar getroffen door de achteruitgang van de werkgelegenheid. Daarom is het belangrijk dat al degenen die bij de ontwikkeling van Tongeren betrokken zijn, de mogelijkheden kennen en maximaal gebruiken die door de Vlaamse overheid ter beschikking (kunnen) worden gesteld om de stad kansen te geven. Dit kunnen subsidies of steunprogramma's zijn die rechtstreeks samenhangen met sociaal-economische mogelijkheden. Dit kunnen ook subsidies of andere middelen zijn die onrechtstreeks een weerslag hebben op de sociaal-economische kansen van de stad.

1. Welke steunprogramma's met een sociaal-economische weerslag die mede onder verantwoordelijkheid van de minister vallen, zijn er van toepassing op Tongeren ?
2. Sedert wanneer bestaan deze steunprogramma's ? Welk bedrag is hier maximaal vastgelegd en tot wanneer lopen ze ?
3. Welke initiatiefnemers kunnen een beroep doen op deze steunprogramma's ? Wie moet advies geven over de goedkeuring ?
4. In welke mate werden deze steunprogramma's reeds gebruikt voor Tongeren ? Wie nam het initiatief ? Wanneer ? Welk bedrag werd zo ter ondersteuning aan Tongeren gegeven ?
5. Werd er door de minister of door diensten waarvoor hij/zij medeverantwoordelijk is, andere financiële steun en/of subsidie gegeven aan Tongeren sinds het aantreden van deze regering ? Waarvoor ? Voor welk bedrag ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

(Antwoord Eric Van Rompuy : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 13 juni 1997, blz. 1619 – red.)

Vraag nr. 87
van 26 mei 1997
van de heer JACQUES DEVOLDER

Heffingen op privaat gebruik gewestwegen – "Non bis in idem"

Om inrichtingen op het openbaar domein te mogen hebben, meer bepaald op de gewestwegen, is de particulier verplicht in het bezit te zijn van enerzijds een vergunning afgeleverd door het gewest als beheerder van de openbare weg, en anderzijds een toelating van de gemeente als overheid belast met de uitoefening van de politiebevoegdheid.

Volgens de administratieve rechtspraak en rechtsleer komt de heffing van het recht in principe toe aan de overheid die de vergunning aflevert. In de ministeriële omzendbrief van 31 juli 1966 wordt expliciet gesteld dat in voorkomend geval een recht wordt geheven zowel door het gewest als door de gemeente.

Nochtans wordt hierdoor eenzelfde belastingobject tweemaal door een belasting getroffen, waardoor het beginsel "non bis in idem" wordt geschonden.

De Raad van State beschouwt dit principe in een arrest van 12 mei 1960 voor de lokale besturen echter duidelijk als een algemeen rechtsbeginsel inzake fiscale aangelegenheden.

Acht de minister het verantwoord dat een bepaald belastingobject wordt getroffen door enerzijds een belasting vanwege het gewest en anderzijds een belasting vanwege de gemeente ? Moet terzake het principe "non bis in idem" niet worden gerespecteerd ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger gaat ervan uit dat heffingen op het privaat gebruik van het

openbaar domein per definitie belastingen zijn. Dit is evenwel niet evident.

Wanneer een particulier via een vergunning de toelating wordt verleend om een gedeelte van het openbaar domein privaat in gebruik te nemen, verkrijgt hij een voordeel aangezien hij, met uitsluiting van anderen, gebruik kan maken van het openbaar domein, dat principieel is bestemd voor gemeenschappelijk gebruik.

De *retributie* die wordt geheven ten laste van de vergunninghouder is de prijs die deze moet betalen voor het voordeel dat hij haalt uit het exclusief gebruik van het perceel, dat is aangelegd of verworven op kosten van de gemeenschap.

In die optiek kan de heffing niet worden beschouwd als een belasting, maar wel als een vergoeding van de tegenwaarde van de verstrekte dienst, namelijk het toekennen van het privaat gebruik en het persoonlijk voordeel dat de vergunninghouder daaruit kan halen.

Wanneer het Vlaams Gewest, als beheerder van een gewestweg, een vergunning verleent voor privaat gebruik, dan kan de geheven retributie bijgevolg niet worden beschouwd als een fiscale heffing. Evenmin is de heffing van de gemeente per definitie een fiscale heffing. Blijkens de rechtsleer zal deze heffing slechts een fiscaal karakter hebben wanneer zij is gebaseerd op de (handels)activiteit die krachtens dit privaat gebruik wordt uitgeoefend.

Uit het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geciteerde arrest van de Raad van State van 12 mei 1960 kan a contrario worden afgeleid dat het principe "non bis in idem" wordt geschonden als de dubbele fiscale aanslag van eenzelfde exploitatie op dezelfde grondslag zou berusten.

Het principe "non bis in idem" geldt slechts in fiscale materies, wat in deze niet het geval is. Onverminderd deze vaststelling, zou de vraag kunnen worden gesteld of de dubbele (niet-fiscale) heffing wel kan worden gerechtvaardigd. Ik meen dat niet a priori kan worden gesteld dat een dubbele heffing onrechtvaardig is, aangezien beide heffingen een verschillende basis hebben: enerzijds wordt het Vlaams Gewest vergoed voor de verstrekte dienst, namelijk het privaat ter beschikking stellen van het openbaar domein, en anderzijds wordt de gemeente vergoed voor de mogelijke complicaties die deze privaat bezetting heeft op het uitoefenen van haar bevoegdheid inzake het toezicht op de veiligheid en het gemak van het verkeer.

Vraag nr. 88
van 27 mei 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 154

van 27 mei 1997

van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis

Blz. 1655

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 90
van 30 mei 1997
van de heer ERIK MATTHIJS

Zelfmoord – Regionale verschillen – Adviezen naar lokale besturen

In het weekblad *De Eeclonaar* van 3 april las ik dat zelfmoord de belangrijkste doodsoorzaak is bij 25- tot 44-jarigen in ons land. Het arrondissement Eeklo is koploper wat het aantal zelfmoorden van mannen betreft.

1. Zijn er verklaringen voor dit verontrustende fenomeen? Is dit een plotseling verschijnsel of een bevestiging van in de vorige jaren vastgestelde doodsoorzaken?
2. Welke adviezen naar de lokale besturen heeft de administratie van de minister hieromtrent verstrekt?

Antwoord

1. De bron van de informatie opgenomen in *De Eeclonaar* is wellicht de publicatie "Gezondheidsindicatoren 1995" van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur – administratie Gezondheidszorg. Hoe deze door *De Eeclonaar*

naar werd opgenomen en welke interpretaties aan de cijfers werden gegeven, is ons niet bekend ; er werd geen kopie van het artikel toegevoegd aan de vraag.

Wellicht gaat het om de gegevens uit tabel 5 en 6 op bladzijde 19. Deze tabellen geven informatie aangaande de overlijdens over drie jaar, namelijk van 1993 tot en met 1995. Over deze drie jaren werden namelijk in Eeklo significant *minder* overlijdens bij mannen vastgesteld dan kon worden verwacht op basis van het Vlaams gemiddelde (tekst p. 18 en bijlage 5 p. 87). Om deze reden werd Eeklo opgenomen in de tabel.

Uit de cijfers over zelfmoord blijkt dat het aantal overlijdens door zelfmoord bij mannen resident in Eeklo voor de jaren 1993-95 wel statistisch significant hoger ligt dan kon worden verwacht op basis van het Vlaams gemiddelde (zie tabel en grafiek).

Uit de tabel (SMR – kolom 95 % ondergrens) blijkt dat voor vier arrondissementen de SMR statistisch significant hoger ligt dan 100. De **SMR (Standardised Mortality Ratio)** is de verhouding van het aantal vastgestelde overlijdens

over het verwachte aantal, berekend uit de bevolkingsstructuur per leeftijd en de Vlaamse leeftijdsspecifieke sterftcijfers.

Eeklo is bijgevolg niet het enige arrondissement met meer geregistreerde suicidegevallen dan verwacht. De gebruikte statistische methodes laten niet toe een rangorde tussen de vier arrondissementen op te stellen, ze zeggen enkel of een bepaald arrondissement significant lager of hoger ligt dan het Vlaams gemiddelde. Er is dus geen cijfermatige basis om Eeklo als "koploper" te duiden.

Er is geen directe verklaring voor deze regionale verschillen en de vastgestelde hogere waarde in Eeklo. Dit zou verder onderzoek noodzaken. Hierbij dienen ook de aantallen in beschouwing te worden genomen. Het gaat hier in drie jaar om 16 overlijdens (49-33) of 5 overlijdens per jaar meer dan kon worden verwacht. Het is wellicht beleidsrelevanter meer inzicht te verkrijgen in de zelfmoordproblematiek voor heel Vlaanderen dan – bij zo kleine aantallen – specifiek onderzoek te doen naar eventuele streekverschillen.

Zelfmoord bij mannen in het Vlaamse gewest 1993-1995

Woonplaats	Aantal overlijdens		SMR		
	vastgesteld	verwacht	95 % ondergrens	95 % bovengrens	
Antwerpen	309	367	75.1	84.3	93.9
Mechelen	120	120	82.9	100.0	118.7
Turnhout	113	153	60.8	73.7	88.0
Halle-Vilvoorde	196	213	79.7	92.1	105.5
Leuven	182	177	88.3	102.7	118.2
Brugge	123	106	96.7	116.3	137.8
Diksmuide	26	19	88.8	136.0	193.4
Ieper	53	41	96.9	129.4	166.6
Kortrijk	132	108	102.0	121.9	143.6
Oostende	66	56	90.5	117.1	147.0
Roeselare	62	55	86.6	112.9	142.8
Tielt	37	35	75.3	107.0	144.3
Veurne	34	22	107.0	154.6	210.9
Aalst	110	104	87.1	105.9	126.6
Dendermonde	76	73	82.3	104.5	129.3
Eeklo	49	33	110.5	149.4	194.2
Gent	237	194	107.2	122.3	138.3
Oudenaarde	49	46	79.6	107.6	139.8
Sint-Niklaas	86	86	80.1	100.2	122.4
Hasselt	121	142	70.9	85.5	101.4
Maaseik	56	78	54.1	71.6	91.6
Tongeren	61	72	64.8	84.8	107.4

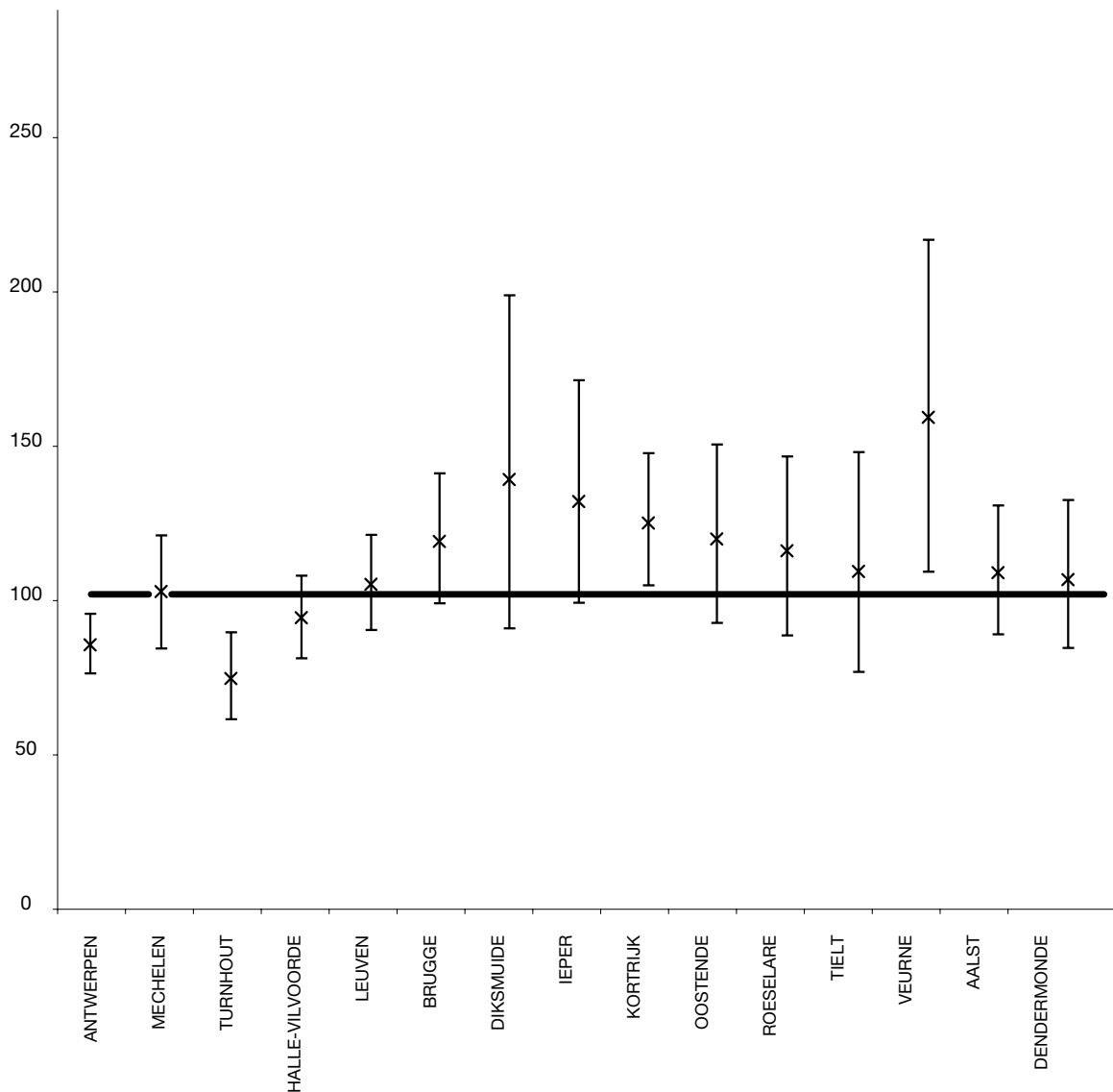

2. Uit het antwoord op de eerste vraag kan worden afgeleid dat specifieke adviezen naar lokale besturen niet aangewezen zijn.

Wel is op dit moment onderzoek bezig dat op korte termijn dient te leiden naar het opstellen van een actieplan "zelfmoordpreventie". Daarin zal aandacht worden besteed aan : de uitbouw

van regionale en lokale preventiestructuren waarin de diverse actoren worden betrokken (o.a. centra voor geestelijke gezondheidszorg, huisartsen, samenwerkingsinitiatieven in de thuiszorg, gemeentebesturen en OCMW) ; centrale ondersteuning ; registratie en deskundigheidsbevordering.

SMR SUICIDE 1993-95 MANNEN VLAAMS GEWEST

Vraag nr. 93
van 4 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 209
 van 4 juni 1997
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1662

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 94
van 9 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Overheidshulp per telefoon – Gehoorgestoorden

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 297
 van 9 juni 1997
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1668

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 97
van 11 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Arbeidsherverdeling bij overheidsdiensten – Evaluatie

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 307
 van 11 juni 1997

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1668

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
 VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
 RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 257
van 13 maart 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

A12 Boomsesteenweg Aartselaar – Ruimtelijke ordening en verkeer

Het kruispunt Pierstraat – Boomsesteenweg (Aartselaar) was een van de meest dodelijke kruispunten van België. Door het doortrekken van de sleuf van de Boomsesteenweg wordt dit voor de Pierstraat verholpen. Maar het gevaar is reëel dat dit dodenpunt nu voor de komende jaren verlegd wordt naar het volgende kruispunt, de eerste uitrit na de sleuf, namelijk het kruispunt Boomsesteenweg – Langlaarsteenweg.

Dit gevaar wordt des te groter als door de invulling van nieuwe KMO-zones nog eens gezorgd wordt voor bijkomende verkeersoverlast op de Boomsesteenweg. Zo is men begonnen met de inrichting van de nieuwe KMO-zone "Den Oeyvaersbosch" in Aartselaar achter de Boomsesteenweg (met wellicht ook interesse van bepaalde grootwinkelbedrijven, zoals de Woonboulevard, voor deze zone of voor het aanpalend woonuitbreidingsgebied). Dit zal allicht het extra aanrijden van vrachtwagens van en naar de KMO-zone meebrengen, en dit via de Langlaarsteenweg naar de Boomsesteenweg. Er is echter vooraf geen enkele studie gebeurd naar de effecten op de mobiliteit, noch een onderzoek naar de economische behoefte (er zijn tal van alternatieven voor KMO-vestigingen beschikbaar in de onmiddellijke omgeving).

Ter hoogte van dit kruispunt was vroeger een brug over de Boomsesteenweg gepland die zou uitko-

men in de betrokken KMO-zone, maar deze brug is blijkbaar niet langer gepland.

Ook dit zal de verkeersdruk verder opdrijven.

Het aansnijden van deze KMO-zone druist overigens in tegen de geest van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, waarin o.m. wordt gepleit voor een stop op de verdere uitbreiding van grootwinkel-linten. De Boomsesteenweg wordt hierbij uitdrukkelijk vernoemd.

1. Hoe valt het feit dat nu nog ingrijpende vestigingen van nieuwe KMO-zones worden gerealiseerd die indruisen tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, te verzoenen met het beleid van de minister ?

Had hier geen stop op moeten worden geplaatst, al was het maar ten voorlopigen titel om deze projecten in te passen in de structuurplanningsprocedure ?

2. Is het in dergelijke gevallen niet noodzakelijk een beroep te doen op een mobiliteitseffectrapport, eventueel in het verlengde van gegevens die worden opgeleverd door het multimodaal verkeersmodel ?

Welke maatregelen zijn er genomen om de verkeersoverlast voor de omwonenden en de verkeersveiligheid op het kruispunt Boomsesteenweg – Langlaarsteenweg te verzekeren ?

Welke maatregelen zijn in overleg met de gemeente Aartselaar uitgewerkt op de Langlaarsteenweg zelf en ter vrijwaring van bijkomende verkeersdruk richting centrum Aartselaar ?

Antwoord

Het ondertunnellen van het kruispunt A12 Pierstraat heeft tot gevolg dat het kruispunt met de Langlaarstraat inderdaad het eerste kruispunt met verkeerslichten zal zijn vanuit de rijrichting Brussel-Antwerpen na het doorrijden van de halfoopen tunnel in Boom. Betrokken kruispunt is echter gelegen op voldoende afstand van het punt waar de halfoopen tunnel opnieuw bovenkomt op maai-veld, zodat de zichtbaarheid op dit kruispunt veel beter zal zijn dan op de Pierstraat.

Wat de KMO-zone "Den Oeyvaersbosch" betreft, deel ik mee dat het betrokken gebied gelegen is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor

kleine en middelgrote ondernemingen volgens het vastgestelde gewestplan en deel uitmaakt van een kilometerslang KMO-gebied dat zich uitstrekt langs weerszijden van de Boomsesteenweg. Deze nieuwe KMO-zone telt een elftal kavels met een oppervlakte van ongeveer 2.000 m² tot 5.500 m² en blijft dus in omvang relatief beperkt ten opzichte van de oppervlakte van de totale KMO-zone.

Op de vraag of deze nieuwe KMO-zone "Den Oeyvaersbosch" indruist tegen de geest van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen kan het volgende worden geantwoord.

1. Het ontwerp van Structuurplan Vlaanderen dateert van 24 juni 1996 en biedt tot op heden aan de administratie geen juridische gronden om aanvragen te weigeren louter en alleen op basis van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. In afwachting behouden de gewestplannen hun verordenende en bindende kracht.

Wel worden de aanvragen getoetst aan de plaatselijke omstandigheden teneinde een goede ruimtelijke ordening veilig te stellen. Mede door het gunstig advies van de afdeling Wegen Antwerpen was de afdeling ROHM (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) Antwerpen van oordeel dat er op verkeerstechnisch vlak geen elementen voorhanden waren die aanleiding konden geven tot een bouwweigerig.

2. Het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt dat er in de provincie Antwerpen nood is aan 2.927 ha bijkomende industriegrond. Verder wordt de Boomsesteenweg als hoofdweg aangeduid en hoort Aartselaar bij het stedelijk gebied. Alle stedelijke gebieden worden als geheel geselecteerd als economisch knooppunt. Dit betekent niet automatisch dat in alle gemeenten in dit stedelijk gebied een bijkomend aanbod aan regionale bedrijventerreinen moet worden gerealiseerd. Vooreerst moet een ruimtelijke visie op het stedelijk gebied als geheel worden opgesteld. Deze visie moet worden vertaald naar een gewenste ruimtelijke structuur voor het betrokken stedelijk gebied.

Ook voor de kleinhandelslinten en -concentraties die stuurloos zijn gegroeid langs de verkeerswegen is een herstructurering via een afbakening en inrichting van deze kleinhandelsconcentraties van essentieel belang.

Zolang deze studies niet zijn gebeurd, hebben wij gemeend dat er geen rem op de economi-

sche ontwikkeling kan worden geplaatst, en dit zeker niet voor de aangeduide zones volgens het vastgestelde gewestplan. De afdeling ROHM Antwerpen zal er bij het afgeven van de individuele bouwvergunning echter op letten dat er zich geen bijkomende handelsverenigingen zullen vestigen in deze nieuwe KMO-zone.

Anderzijds heeft het gemeentebestuur een aantal maatregelen ten opzichte van de projectontwikkelaar getroffen.

- In het gebied wordt een uitgestrekte bufferzone aangelegd en beplant als overgang naar het agrarisch gebied/woonuitbreidingsgebied.
- Er wordt bij de aanleg van de nieuwe straat rekening gehouden met de zwakkere weggebruiker : door het bestuur werd de aanleg van een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad geëist.
- In de Langlaarstraat zelf :
er geldt een verbod voor vrachtwagens van + 3,5 ton (uitgezonderd laden en lossen), komende van de Boomsesteenweg ;
er werden enkele versmallingen in de rijweg ingebouwd, teneinde de snelheid van het verkeer af te remmen en het verkeer in de straat te ontmoedigen.

Vraag nr. 325
van 7 mei 1997
van de heer DIDIER RAMOUDT

Loodswezen – Hervorming

Ten aanzien van de mogelijke hervormingen van het Vlaamse loodswezen is reeds heel wat gezegd en geschreven.

Vanuit de Vlaamse regering is er evenwel enkel de persmededeling met betrekking tot de vergadering van 22 oktober 1996, waarin het principe van de polyvalente beloodsing werd goedgekeurd.

Tevens wordt verwezen naar een al dan niet verzelfstandigen van het loodswezen in de loop van 1997.

In de rand van deze discussie verschenen recentelijk berichten met betrekking tot een mogelijke privatisering van de loodsdiensten. Dit met het oog op het verhogen van de efficiëntie en de effectiviteit van de betrokken diensten.

Aangezien hierdoor een onduidelijke en dus onzekere toestand ontstaat ten aanzien van de huidige loodsen, de volgende vragen aan de minister.

1. Welke concrete planning is er uitgewerkt inzake de aangekondigde en verwachte hervorming van het loodswezen ?
2. Zijn er al beslissingen inzake de concrete richting van die hervormingen ?
3. In hoeverre wordt er daarbij gedacht aan een privatisering van de loodsdiensten ?
4. Bestaat de kans dat er werknemers zullen moeten afvloeien ? Wordt er een "RMT-scenario" overwogen ?
5. Hoever staat de minister met de uitwerking van het principe van de polyvalente beloodsing, zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering in de vergadering van 22 oktober 1996 ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : BVA nr. 17, blz. 1609 – red.)

1. De Vlaamse regering heeft op 22 oktober 1996 aan mij gevraagd om een voorstel van mogelijke verzelfstandiging van de Vlaamse loodsen te formuleren. Dit voorstel zou onder meer zijn gebaseerd op een financiële doorlichting van het huidige Zeewezen. Momenteel worden alle mogelijke vormen van verzelfstandiging bekeken en worden verkennende gesprekken gevoerd.

Ik verwacht dat ik in het najaar reeds enige voorstellen zal kunnen formuleren aan de Vlaamse regering. Een definitieve beslissing over de verzelfstandiging zal pas kunnen worden geformuleerd na het voltooien van de financiële doorlichting van het Zeewezen, dus omstreeks midden 1998.

2. Met het oog op de voorbereiding van de verzelfstandiging en de geplande invoering van een loods die op alle trajecten kan worden ingezet, heeft de Vlaamse regering op 15 april 1997 beslist het gedeelte Zeewezen van de administratie Waterwegen en Zeewezen te hervormen. Deze hervorming ging in op 1 mei jongstleden.

De vroegere afdelingen Zeewezen Kust en Zeewezen Schelde waren geografisch ingedeeld en hadden beiden als taak een deel van het loodsen, het vlootbeheer en de scheepvaartbegelei-

ding te verzekeren. De nieuwe afdelingen Loodswezen, Vloot en Scheepvaartbegeleiding staan nu respectievelijk in voor de gehele activiteit van het loodsen, het beheer van de vloot en de scheepvaartbegeleiding. De vroegere afdeling Beleid Zeewezen werd afgeschaft en als cel Zeewezen opgenomen in de afdeling Beleid Havens, Waterwegen en Zeewezen.

Door deze hervorming werden de onderdelen van het Zeewezen die in aanmerking komen voor verzelfstandiging, ondergebracht in één enkele afdeling, de afdeling Loodswezen. Andere concrete beslissingen werden nog niet genomen.

3. De privatisering, als één van de mogelijke vormen van verzelfstandiging, wordt ernstig onderzocht.
4. Het moderniseringsplan van het Zeewezen trekt van het idee dat geen werknemers zullen afvloeien. Er wordt dus geen RMT-scenario overwogen omdat vooralsnog van afvloeien van werknemers geen sprake kan zijn. Integendeel, in 1997 werden loodsen en scheepspersoneel aangeworven om de permanente werking van het Zeewezen te verzekeren.
5. De invoering van de polyvalente beloodsing wordt nu door mijn administratie onderzocht. Er wordt gedacht aan de invoering van een "algemene loods", die meerdere trajecten aan kan. Tevens wordt nagegaan hoe de bestaande trajecten kunnen worden herverdeeld en/of gecombineerd.

Uit de studie is nu reeds gebleken dat meer aandacht moet gaan naar de inzet van snelle redboten, de toename van het loodsen op afstand en de inzet van helikopters bij het aan boord brengen van de loodsen.

In de komende maanden zal ik over al deze aspecten voorstellen aan de Vlaamse regering voorleggen.

Vraag nr. 336
van 16 mei 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Kruispunt Haagstraat/Henrylaan Dilsen-Stokkem – Veiligheid

Op 5 april 1997 deed zich een verkeersongeval voor ter hoogte van de bocht aan het kruispunt van

de Haagstraat en de Burgemeester Henrylaan in Rotem, deelgemeente van Dilsen-Stokkem.

Op deze plaats hebben zich in de voorbije twintig jaar reeds 47 verkeersongevallen voorgedaan.

1. Welke maatregelen heeft het Vlaams Gewest, eventueel in samenspraak met de gemeente Dilsen-Stokkem, reeds genomen om de verkeersveiligheid op dit gevaarlijke punt te verhogen ?
2. Welke maatregelen zijn nog gepland om op deze plaats tot een daadwerkelijke verhoogde verkeersveiligheid te komen ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik via de diensten van het Vlaams Parlement een aanvullend antwoord bezorgen.

Vraag nr. 337
van 16 mei 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Permanente bewoning weekendverblijven – Vervolgingsbeleid

Het systematisch seponeren van processen-verbaal over permanente bewoning van weekeindverblijven stelt de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) Antwerpen voor problemen.

Het parket vervolgt deze overtredingen niet omdat uit artikel 67 van de stedenbouwwet (wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw) blijkt dat het inleiden van een procedure voor de burgerlijke rechtbank niet mogelijk is voor het wijzigen van het gebruik van een gebouw. Hierdoor wordt het Vlaams Gewest elke actiemogelijkheid ontnomen. Zelfs een rechtstreekse dagvaarding voor de correctionele rechtbank zou tot niets leiden.

Bij de afdeling ROHM Antwerpen was begin vorig jaar reeds sprake van 200 soortgelijke dossiers. Een snelle oplossing voor dit prangende probleem is noodzakelijk.

1. Hoeveel processen-verbaal werden totnogtoe opgemaakt en/of geseponeerd met betrekking tot permanente bewoning van weekeindverblijven in het Vlaams Gewest ?
2. Welke instructies heeft de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) gegeven aan de provinciale afdelingen ROHM om het hoofd te bieden aan dit probleem ?
3. Pleegt de minister overleg met de federale minister van Justitie om het Vlaams Gewest meer actieruimte te geven ten aanzien van permanente bewoning in weekeindverblijven ?

Wordt daarbij gedacht aan de wijziging van artikel 67 van de stedenbouwwet ?

Welke andere maatregelen worden naar voren geschoven ?

Antwoord

Ter inleiding kan worden opgemerkt dat terwijl artikel 68 van het decreet ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, uitdrukkelijk de staking van het strijdig gebruik opneemt in de lijst van mogelijke herstelmaatregelen te vorderen voor de correctionele rechtbank, artikel 70 van voornoemd decreet deze herstelmaatregel verzuimt te herhalen voor de burgerlijke procedure. Het gevolg is dat de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen inderdaad niet voor de burgerlijke rechtbank kunnen vorderen dat het strijdige gebruik van bestaande vergunde gebouwen wordt gestaakt.

Het staken van het strijdige gebruik kan dus wel voor de strafrechter worden gevorderd. Een dergelijke vordering wordt door de gemachtigde ambtenaar of het college bij gewone brief overgemaakt aan het openbaar ministerie.

Steeds vaker wordt echter vastgesteld dat het openbaar ministerie deze vorderingen zonder gevolg klasseert.

Vermits de huidige rechtspraak (zie bv. Cass., AR 9894, 20 januari 1993) de burgerlijke partijstelling van het Vlaams Gewest nog slechts in een limitatief aantal gevallen mogelijk acht, is ook de rechtstreekse dagvaardiging (door het Vlaams Gewest) van de overtreder voor het vonnisgerecht meestal uitgesloten.

1. M.b.t. de *provincie Antwerpen* werden er in de periode van januari 1992 tot mei 1997, 1054 processen-verbaal (PV) voor permanente bewoning ingeschreven. In diezelfde periode werd in 182 dossiers voor permanente bewoning een seponeringsbericht ontvangen.

54 % van de PV's voor permanente bewoning werden opgemaakt in het arrondissement Antwerpen, 42 % in het arrondissement Turnhout, de resterende 4 % in het arrondissement Mechelen. Van de seponeringsberichten werd er slechts één door het parket van Mechelen toegestuurd, een tiental door het parket van Turnhout (waarvan geen enkel de laatste jaren) en alle anderen door het parket van Antwerpen. Dit wil niet zeggen dat in Turnhout minder wordt geseponeerd, maar alleen dat geen seponeringsberichten worden doorgestuurd, wat in Antwerpen wel gebeurt.

In de *provincie Vlaams-Brabant* werden, in de periode van januari 1980 tot mei 1997, 189 processen-verbaal opgemaakt met betrekking tot het permanent bewonen van weekendverblijven in het Vlaams Gewest.

Tot op heden werden geen meldingen ontvangen met betrekking tot het seponeren van de dossiers.

In de *provincie Limburg* werden in de periode van januari 1993 tot mei 1997 bij de rechtbank 37 vorderingen tot herstel ingeleid voor vaste bewoning in weekendverblijven, waarvan er 3 werden geseponeerd.

In de *provincie Oost-Vlaanderen* werden in de periode van januari 1990 tot mei 1997 131 processen-verbaal opgemaakt m.b.t. permanent bewonen. Tot op heden werden er geen meldingen ontvangen m.b.t. het seponeren van dossiers.

ROHM Oost-Vlaanderen doet bovendien opmerken dat het aantal processen-verbaal in verband met de permanente bewoning niet juist te bepalen is, aangezien veel processen-verbaal zowel het permanent bewonen betreffen als het bouwen niet-conform de vergunning. De betrokken afdeling heeft niet de tijd gehad om al deze dossiers afzonderlijk na te zien.

Met betrekking tot de *provincie West-Vlaanderen* zijn omtrent onderhavig onderwerp geen statistische gegevens beschikbaar. Om alsnog de vraag te beantwoorden binnen de gestelde

korte termijn werd, steekproefsgewijs, informatie ingewonnen bij de voornaamste gemeenten waar dergelijke gevallen bekend zijn. De vraag werd uitgebreid naar permanente bewoning van alle vormen van verblijfsrecreatieve verblijven in recreatiegebied.

Er werd vastgesteld dat tot op heden geen processen-verbaal in toepassing van de stedenbouwwetgeving werden opgemaakt.

In Middelkerke werden sinds 1 januari 1996 een dertigtal processen-verbaal opgemaakt in het kader van het kampeerdecreet. Verdere gerechtelijke procedure werd nog niet ingesteld. In Blankenberge en Jabbeke werden respectievelijk 17 en 85 gezinnen aangeschreven met de melding dat zij een eind dienen te maken aan hun permanente bewoning. In Koksijde werden een honderdtal overtredingen geverbaliseerd betreffende bouwvergunningplichtige constructies op campings, doch niet inzake het permanent bewonen.

2. Het openbaar ministerie dat in kennis wordt gesteld van een bepaald misdrijf is in beginsel *vrij om te beslissen* of het al dan niet wenselijk is dat een strafvordering uit hoofde van dit misdrijf wordt ingesteld. Deze beslissing kan zijn ingegeven door overwegingen m.b.t. de haalbaarheid van de strafvordering, maar kan ook te maken hebben met loutere *opportunitateitsoverwegingen* (Verstraeten, R., Handboek Strafvordering, Antwerpen, Maklu Uitgevers, 1993, p. 43). De administratie kan hierop geen rechtstreekse invloed uitoefenen, temeer daar rechtstreekse dagvaardiging in de meeste gevallen onmogelijk is (zie supra).

Op 15 mei 1996 werd door de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en de belangengroep "Groene Woonzones Vlaanderen" een intentieverklaring tot samenwerking ondertekend. Hierin engageren beide partijen zich om binnen een periode van drie jaar planmatige oplossingen te vinden voor een viertal knelpuntengemeenten. De colleges van burgemeester en schepenen worden bij deze projecten betrokken. Het gevoerde handhavingsbeleid blijft ondertussen onverkort van kracht.

3. Een overleg tussen de administratie en de parketten-generaal m.b.t. deze problematiek zal overigens binnen afzienbare tijd worden gehouden in het kader van de Commissie voor Vervolgeningen.

In het voorontwerp van decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 3 juni 1997 bepaalt artikel 136, eerste lid het volgende :

"De stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen kunnen voor de burgerlijke rechtbank in het ambtsgebied waarvan de werken, de handelingen of het gebruik bedoeld in artikel 130 geheel of gedeeltelijk worden uitgevoerd, de herstelmaatregelen vorderen zoals omschreven in artikel 134, § 1".

Vermits artikel 134, § 1 van voormeld voorontwerp uitdrukkelijk het staken van het strijdig gebruik als een van de mogelijke herstelmaatregelen aanduidt, zou het hierdoor (na goedkeuring van het decreet) mogelijk worden dat ook voor de burgerlijke rechter een herstelvordering tot staking van het strijdig gebruik kan worden ingesteld.

**Vraag nr. 338
van 21 mei 1997
van de heer JOHAN DE ROO**

Haven Zeebrugge – Investerings – Hinterlandinfrastructuur

1. De voorbije twintig jaar werd in de haven van Zeebrugge enorm geïnvesteerd in de maritieme toegang, de sluisinfrastructuur, kaaimuren, baggerwerken, en vooral in de twee havendammen die de haven ontsluiten.

De haven kende na deze investeringen een belangrijke toename van de goederentonnage. Sinds 1992 stelt men echter opnieuw een daling vast.

Zijn er reeds beslissingen inzake nieuwe investeringen voor de haven van Zeebrugge ?

Welke stappen worden ondernomen om de haven opnieuw concurrentieel sterk te maken ?

2. De haven van Zeebrugge ziet zijn trafiek dalen en wijt dit aan het gebrek aan hinterlandinfrastructuur.

In tegenstelling tot de haven van Antwerpen moet het hinterlandverkeer 100 km extra afleggen om de klanten te bereiken. De kusthaven ligt dus minder goed door de hogere landkosten.

Zijn er reeds beslissingen genomen inzake nieuwe initiatieven voor de uitbouw van de hinterlandinfrastructuur ?

Zo ja, over welke initiatieven gaat het ? Binnen welke tijdsspanne worden ze uitgevoerd ?

3. Voor de uitbreiding van de hinterlandinfrastructuur wordt gedacht aan de verdere ontwikkeling van het vervoer via de binnenvaart.

Het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen vermeldt volgende mogelijkheden voor de waterwegen naar de haven van Zeebrugge: ofwel de verdere uitbouw van het bestaande kanaal Gent-Brugge, ofwel de ombouw van het Schipdonkkanaal, ofwel de vaart over de marietie Schelde.

In hoeverre werden deze mogelijkheden onderzocht op voor- en nadelen ?

Kan een overzicht worden bezorgd van eventuele studies terzake ?

Werd reeds een keuze gemaakt uit de vermelde mogelijkheden ?

Antwoord

1. Momenteel zijn de werken gestart om de OCHZ-terminal (westelijk schiereiland) uit te breiden met een extra aanlegplaats voor grote containerschepen. Verder worden in het Wielingendok roropontons geïnstalleerd om deze sterk groeiende trafieken, vooral met het Verenigd Koninkrijk, te kunnen opvangen. Buiten deze investeringen behoren andere acties die op het ogenblik worden ondernomen om de haven concurrentieel sterk te maken tot de bevoegdheid van het havenbestuur.
2. Met het oog op het verbeteren van de hinterlandverbindingen werd een multimodaal goederenmodel ontwikkeld. Dit moet toelaten, rekening houdende met de toekomstige trafiekontwikkelingen, de meest gepaste verbindingen te realiseren. De resultaten van deze studie liggen nu ter bespreking.
3. Een aantal alternatieven werd beschreven in de startnota "De ontsluiting van de haven van Zeebrugge via de binnenvaart". De ontsluiting van Zeebrugge door de binnenvaart zal echter op korte termijn kunnen worden verbeterd. Immers de administratie werd opgedrongen verdiepijns- en verbredingswerken uit te voe-

ren op het kanaal Brugge-Gent in het vak Beernem-Brugge. Deze werken zullen starten zodra de keersluis in Beernem is afgewerkt.

Voor grote konvoeien wordt op het ogenblik een verbinding via de Westerschelde onderzocht. Een grote Vlaamse goederenbehandelaar heeft zowel de technische als commerciële studies laten uitvoeren om een shuttleverbinding tussen Zeebrugge en de Rijn op te zetten met zeegaande duwbakken via de Westerschelde. Deze studies zijn hoopgevend en men mag verwachten dat in de eerstvolgende maanden beslissingen worden genomen om belangrijke investeringen uit te voeren door de goederenbehandelaar en een operator om zulke verbindingen op te zetten. Mocht dit project slagen, dan zal de noodzaak voor een uitbouw en een grootse inlandverbinding tussen Zeebrugge en de Gentse haven sterk verminderen.

Vraag nr. 339
van 21 mei 1997
van de heer CARL DECALUWE

A17 Kortrijk-Doornik – Afwerking

Momenteel wordt er gewerkt om de beide aangelegde stukken van de A17 in Dottenijs met elkaar te verbinden, om zo deze weg volledig bruikbaar te maken tussen Kortrijk en Doornik.

1. Voor wanneer is de oplevering van de werken gepland ?

Wanneer kan de A17 Brugge-Kortrijk-Doornik volledig in gebruik worden genomen ?

2. Welke werken moeten nog uitgevoerd worden om het stuk A17 taalgrens-Kortrijk open te kunnen stellen ?

Welke kosten moeten hiervoor nog worden gemaakt ?

3. Wat is de kostprijs van het globale stuk A17 taalgrens-Kortrijk en sinds wanneer ligt dit er ongebruikt bij ?

4. Welke intrestverliezen (door niet gebruikte investeringen) kunnen hierop aangerekend worden en welke onderhoudskosten werden gemaakt op het niet-berijdbare deel van de A17 Kortrijk-taalgrens sinds de aanleg ?

Antwoord

1. De volledige ingebruikname van de A17 van Brugge tot Doornik zal dienen te gebeuren in samenspraak met het Waals Gewest.

Tot nader order wordt de ingebruikname van de A17 in de eerste helft van 1998 verwacht. Indien de vordering der werken het toelaat, behoort een snellere ingebruikname tot de mogelijkheden.

2. Volgende werken zijn nog uit te voeren :

- structurele onderhoudswerken aan de brug van de A17 over de N43 in Kortrijk-Aalbeke ; kostprijs 19,5 miljoen (werken aanbesteed op 29 mei 1997) ;
- het aanbrengen van een slemlaag op de bestaande KWS-verharding (koolwaterstof), die door de ouderdom uitbrokkeling vertoont ;
- enkele kleinere werken (plaatselijk veiligheidsstootbanden, markeringen, herstellingen, opkuisbeurten) teneinde de weg "gebruiksklaar" te maken.

De twee laatstgenoemde werken worden geraamd op 9,5 miljoen en worden gezamenlijk aanbesteed op 10 juni 1997.

3. De totale kostprijs voor het gedeelte A17 tussen de E17 en de grens met Henegouwen ($\pm$ 6 km) bedroeg 773 miljoen. Het werd in verschillende fasen aangelegd tussen 1975 en 1982.
4. De intrestverliezen door niet-gebruikte investeringen zijn niet zomaar onmiddellijk te begroten en zouden het voorwerp moeten uitmaken van een studie door een gespecialiseerd orgaan.

De jaarlijkse onderhoudswerken behelzen in hoofdzaak het onderhoud van het grasbestand (maaiingswerken) en de instandhouding van het afwateringssysteem (kuisen grachten) ten belope van ongeveer 300.000 frank per jaar, en dit sedert 1982.

**Vraag nr. 340
van 22 mei 1997**

van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Openbaar vervoer rond Brussel – Ringverbinding

Verschillende gemeenten in de Zennevallei zijn voorstander van een ring rond Brussel met het openbaar vervoer. Die ring zou de fileproblemen helpen oplossen en de verbindingen in de Rand verbeteren. Van in de Zennevallei is er bijvoorbeeld bijna geen verbinding mogelijk met Brucargo en Zaventem.

De Lijn zou zich over dergelijk concept bezinnen.

1. Welk beleid voert de minister terzake?
2. Heeft De Lijn een plan in die richting uitgewerkt ? Wat houdt het concreet in ?
3. Heel wat gemeenten uit de Zennevallei zijn voorstander van de aanleg van parkeerhavens, van het doortrekken van het gewestelijk expresnet tot in Waals-Brabant, ...

Om dit alles te realiseren moet er intergewestelijk overleg op gang worden gebracht. Hoever staat het daarmee?

Antwoord

De Lijn is zich bewust van de groeiende verplaatsingsnood in de Vlaamse rand rond Brussel. Eén van de hoofdpodochten van De Lijn Vlaams-Brabant blijft immers het verzorgen van het openbaar busvervoer in onder andere de Vlaamse rand en de ruime streek rond Brussel.

Het idee van een ringverbinding rondom Brussel is ontstaan in de studie omtrent het gewestelijk expresnet (GEN) rond Brussel (met frequentie van 10 à 15 minuten in spits en 20 à 30 minuten in dal) en moet inspelen op de tangentiële verplaatsingen in de rand van de hoofdstad en op het groeiende belang van de regionale steden Vilvoorde en Halle, en de industriezones rond Zaventem, Dilbeek en de Zennevallei. Deze ringverbinding zou de gemeenten Vilvoorde, Zaventem, Overijse, Sint-Genesius-Rode, Halle, Sint-Pieters-Leeuw, Dilbeek, Zellik, Wemmel, Meise en Grimbergen omvatten.

In het kader van de mobiliteitsconvenants wordt sinds 1 oktober 1996 een gedeelte van deze ringverbinding rond Brussel reeds uitgevoerd met de ingebruikname van de hoogfrequente buslijnen 220 (Merchtem-Grimbergen-Zaventem) en 221 (Jette, AZ-VUB-Vilvoorde-Zaventem).

De aanleg van parkeerhavens of zogenaamde "park-ride"-zones dient met omzichtigheid te wor-

den benaderd. Het mobiliteitsprobleem dient aan de bron te worden aangepakt en niet aan het saturatiepunt. De gemeenten in de rand van Brussel zouden worden geconfronteerd met de overlast van sluisverkeer van en naar de overstappunten, waardoor de leefbaarheid in deze gemeenten negatief kan worden beïnvloed.

Het studie bureau Sofretu heeft, met betrekking tot het gewestelijk expresnet, in zijn ontwerp ook de bediening van Waals-Brabant opgenomen, onder andere de treinlijnen Nijvel-Brussel-Louvain-la-Neuve en Braine-le-Comte-Brussel-Zaventem, Luchthaven, evenals de buslijn Waver-Brussel. In het GEN-project wordt voorgesteld de frequenties te verhogen op nagenoeg alle streeklijnen voor busvervoer vanuit Waals-Brabant in relatie met Brussel.

Bovendien ben ik momenteel een samenwerkingsakkoord aan het voorbereiden tussen de diverse vervoermaatschappijen van stads- en streekvervoer. Dit moet een kader scheppen om structureel te gaan samenwerken.

Vraag nr. 341
van 22 mei 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Files – Neem-de-trein-borden langs autosnelwegen

Gezien het aantal files en ongevallen die zich voordoen op de Boudewijnsnelweg tussen Hasselt en Antwerpen, bevreemdt het dat de NMBS niet meer inspanningen doet om een aantal autobestuurders te overtuigen de trein te nemen als alternatief voor de dagelijkse file-ellende.

Federaal minister Michel Daerden antwoordde op een schriftelijke vraag van de heer Hugo Van Dierden dat het nuttig zou zijn dat de NMBS zich rechtstreeks tot de automobilist zou kunnen wenden via panelen langs de autostrade, maar daar heeft zij geen toegang toe (*Kamer van Volksvertegenwoordigers, Vragen en Antwoorden nr. 65 van 13 januari 1997, vraag nr. 341, blz. 8696 – red.*).

Daarvoor is er dus overleg nodig tussen de NMBS en de bevoegde gewestelijke instanties.

Is dergelijk overleg er al geweest? Is de minister gewonnen voor dergelijk initiatief?

Antwoord

De afficheborden langs de Vlaamse autosnel- en

gewestwegen zijn eigendom van het Vlaams Gewest. Ze worden gebruikt om de automobilisten te sensibiliseren en aan te zetten tot een veiliger rijgedrag en meer netheid.

Het gebruik van de borden wordt evenredig verdeeld door het Vlaams Gewest en het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV). Dit jaar voerde het Vlaams Gewest al campagnes met betrekking tot carpooling en de veiligheid van de wegenwerkers. Momenteel voert het BIVV – in samenwerking met de gewesten – een campagne om het trager rijden aan te moedigen.

De campagne met betrekking tot carpooling bewijst dat de borden ook worden aangewend om alternatieve vervoerswijzen te stimuleren. Andere sensibiliseringscampagnes voor een efficiëntere keuze met betrekking tot transportmodi zijn zeker niet uitgesloten.

Aangezien het stimuleren van de alternatieven voor het autoverkeer een van de centrale doelstellingen binnen mijn mobiliteitsbeleid is, ben ik zeker gewonnen voor dergelijke initiatieven.

De NMBS heeft al interesse getoond voor deze vorm van samenwerking. Ik zal dan ook niet nalaten om een overleg te organiseren met alle betrokkenen om de modaliteiten van een dergelijke sensibiliseringscampagne te bespreken.

Vraag nr. 342
van 22 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Albertkanaal – Zondagvaart

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 39 van 9 oktober 1996 stelde de minister dat de Dienst voor de Scheepvaart een onderzoek liet uitvoeren over alle aspecten van de invoering van zondagvaart op het Albertkanaal. In het voorjaar van 1997 zou dit onderzoek afgerond zijn (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 204 – red.*).

Graag had ik van de minister nu vernomen wat de resultaten van dit onderzoek zijn. Die zijn immers medebepalend voor de wijze en de modaliteiten (aantal bediende sluizen, bedieningstijden, ...) van de eventuele openstelling van het Albertkanaal op zon- en feestdagen.

Wat zijn de extra kosten die de invoering van zondagsbediening zou meebrengen?

Zijn hiervoor in de begroting reeds de nodige middelen vastgelegd ?

Antwoord

Het onderzoek over de invoering van zondagvaart op het Albertkanaal dat de Dienst voor de Scheepvaart liet uitvoeren, werd pas gefinaliseerd.

De raad van bestuur van de Dienst voor de Scheepvaart zal tijdens de eerstvolgende zitting (begin juli) een bespreking houden over de resultaten van dit onderzoek en op basis hiervan zijn besluiten formuleren en mij voorleggen.

In afwachting hiervan kan nog geen uitspraak worden gedaan over de bedieningsmodaliteiten en de daaruitvolgende extra kosten.

Vraag nr. 343 van 22 mei 1997 van de heer LEO CANNAERTS

Heffing leegstaande bedrijfsruimten – Timing – Modaliteiten

In verband met de heffingen op leegstaande bedrijfspanden kreeg ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Hoe is de timing in concreto uitgewerkt in verband met de registratie, de eerste betekening van leegstand en het eerste jaar van de heffing ?
2. Hebben de gemeentebesturen de registratie tijdig uitgevoerd, namelijk tegen uiterlijk 31 maart 1997 ?
3. Kan het als een geval van overmacht worden beschouwd indien de leegstand te wijten zou zijn aan het niet verkrijgen van het bodemsaneringsattest, waardoor het pand voor een lange periode niet verhandelbaar is ?
4. Is het juist dat de heffing, die uitgedrukt is in een percent van het kadastraal inkomen van het pand, een dubbele indexatie heeft, namelijk enerzijds de indexatie die jaarlijks uitgevoerd wordt op het kadastraal inkomen en anderzijds de indexatie van de heffing zelf (art. 16, tweede lid, laatste zin van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten) ?

5. Slaat de heffing zowel op het kadastraal inkomen van het gebouw, dan wel op gebouw én outillering ?

Antwoord

1. Het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten en het betrokken uitvoeringsbesluit voorzien in de volgende timing :
  - a) registratie : de administratie besluit tot al dan niet registratie binnen 90 kalenderdagen na ontvangst van de lijsten van de gemeenten ;
  - b) eerste betekening : binnen een termijn van 15 kalenderdagen na de officiële registratie ;
  - c) heffingen : vanaf het kalenderjaar dat volgt op de tweede opeenvolgende registratie in de inventaris.
2. De gemeentebesturen gaan niet over tot registratie ; ze stellen gemeentelijke lijsten op. Die moesten worden doorgestuurd vóór 1 maart (en niet 31 maart) 1997. Niet alle gemeenten hebben dit tijdig gedaan. Hierna volgt een alfabetisch overzicht van de gemeentelijke lijsten die de administratie ontvangen had op 7 maart 1997 (en hun datum van ontvangst).

Aalst	26.02.1997
Aartselaar	27.02.1997
Alveringem	19.02.1997
Anzegem	28.01.1997
Ardooie	26.02.1997
Asse	27.02.1997
Baarle-Hertog	05.03.1997
Beernem	03.03.1997
Beerse	03 03 1997
Bekkevoort	05.03.1997
Berlaar	03.03.1997
Berlare	30.01.1997
Bertem	28.02.1997
Bever	12.02.1997
Beveren	24.02.1997
Bocholt	03.03.1997
Boechout	03.03.1997
Bonheiden	25.02.1997
Borgloon	03.03.1997
Bornem	24.02.1997
Borsbeek	05.03.1997
Brakel	03.03.1997
Brugge	23.01.1997

Buggenhout	03.03.1997	Londerzeel	05.03.1997
Damme	19.02.1997	Lubbeek	03.03.1997
De Haan	22.01.1997	Lummen	26.02.1997
De Panne	21.01.1997	Maldegem	05.03.1997
De Pinte	21.01.1997	Mechelen	26.02.1997
Deerlijk	03.03.1997	Meise	03.03.1997
Deinze	26.02.1997	Menen	26.02.1997
Denderleeuw	26.02.1997	Merchtem	03.03.1997
Dendermonde	03.03.1997	Merelbeke	03.03.1997
Dentegem	03.03.1997	Merksplas	19.02.1997
Diksmuide	26.02.1997	Mesen	12.02.1997
Dilsen-Stokkem	19.02.1997	Moerbeke	14.01.1997
Duffel	03.03.1997	Mol	27.02.1997
Eeklo	28.02.1997	Moorslede	03.03.1997
Geetbets	11.02.1997	Mortsel	25.02.1997
Gent	03.03.1997	Mol	19.02.1997
Gingelom	26.02.1997	Nieuwerkerken	07.03.1997
Gistel	10.02.1997	Oostende	28.02.1997
Glabbeek-Zuurbemde	28.02.1997	Oostkamp	26.02.1997
Gooik	20.01.1997	Oostrozebeke	28.02.1997
Grobbendonk	03.03.1997	Opglabbeek	03.03.1997
Haacht	19.02.1997	Oud-Heverlee	28.01.1997
Halle	31.01.1997	Oudenburg	28.02.1997
Hamont-Achel	03.03.1997	Overpelt	28.02.1997
Harelbeke	28.02.1997	Peer	28.02.1997
Heist-op-den-Berg	27.02.1997	Pepingen	03.03.1997
Hemiksem	21.01.1997	Poperinge	28.02.1997
Herentals	25.02.1997	Puurs	26.02.1997
Herenthout	29.01.1997	Ravels	03.03.1997
Herk-de-Stad	26.02.1997	Riemst	27.01.1997
Herne	16.01.1997	Ruislede	24.02.1997
Hoeilaart	29.01.1997	Rumst	19.02.1997
Hooglede	27.02.1997	Schelle	28.02.1997
Hoogstraten	06.03.1997	Sint-Amands	03.03.1997
Horebeke	16.01.1997	Sint-Genesius-Rode	25.02.1997
Ieper	28.02.1997	Sint-Katelijne-Waver	06.03.1997
Ingelmunster	21.02.1997	Sint-Lievens-Houtem	28.01.1997
Kampenhout	28.01.1997	Sint-Martens-Latem	19.02.1997
Kaprijke	28.02.1997	Stabroek	03.03.1997
Koekelare	28.02.1997	Staden	11.02.1997
Koksijde	28.02.1997	Steenokkerzeel	03.03.1997
Kortemark	26.02.1997	Stekene	05.03.1997
Kortrijk	27.02.1997	Tervuren	05.03.1997
Kruibeke	21.02.1997	Tielt	28.02.1997
Kruishoutem	21.01.1997	Tielt-Winge	28.01.1997
Laakdal	24.02.1997	Tienen	21.02.1997
Laarne	27.02.1997	Torhout	06.03.1997
Landen	19.02.1997	Tremelo	26.02.1997
Langemark	27.02.1997	Turnhout	28.02.1997
Lebbeke	03.03.1997	Wachtebeke	31.01.1997
Ledegem	03.03.1997	Waregem	05.03.1997
Leuven	27.02.1997	Westerlo	05.03.1997
Liedekerke	28.02.1997	Wetteren	26.02.1997
Lier	28.02.1997	Wichelen	27.02.1997
Lierde	19.02.1997	Wielsbeke	19.02.1997
Lintar	26.02.1997	Wingene	03.03.1997
Lokeren	14.01.1997	Zemst	21.02.1997

Zonnebeke	25.02.1997
Zoutleeuw	22.01.1997
Zuierenkerke	05.03.1997
Zulte	03.03.1997
Zutendaal	10.02.1997

Heel wat gemeentebesturen hebben de lijsten laattijdig opgestuurd. In dat geval gaat de administratie alsnog ambtshalve over tot registratie. Ook is mijn administratie reeds bij een aantal gemeenten in de plaats getreden. Op 18 juni 1997 bleven de volgende 26 gemeenten (van 308) nog te inventariseren :

Aalter, Antwerpen, As, Beringen, Bierbeek, Haacht, Hasselt, Heers, Herstappe, Houthulst, Hove, Jabbeke, Keerbergen, Kortenaeken, Kuurne, Meerhout, Overijse, Roeselare, Ronse, Rotselaar, Tremelo, Veurne, Waasmunster, Wuustwezel, Zottegem, Zwalm.

3. Het decreet vermeldt dit niet.
4. De indexering bedoeld in artikel 16, tweede lid, laatste twee zinnen wordt geheven op het kadastraal inkomen. Het al dan niet indexerend van het kadastraal inkomen wordt niet geregeld in het decreet. Vermits de heffingen pas vanaf 1999 worden geïnd, zal hierover nog een beslissing dienen te worden genomen.
5. De heffing slaat volgens het decreet op het kadastraal inkomen van de grond(en) inclusief opstanden. Onder de opstanden kan ook de outillering worden begrepen.

Vraag nr. 344
van 22 mei 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Werken N8 Ninoofsesteenweg – Bereikbaarheid handelszaken

Terecht zijn de afdeling Wegen Vlaams-Brabant en de minister zelf bezorgd om de veiligheid op de gevaarlijke Ninoofsesteenweg – N8.

Voor de aangelanden, in het bijzonder de handelaars, rijst echter een probleem van leefbaarheid wanneer bijvoorbeeld een doorlopende middenberm wordt doorgetrokken van Godveerdegem (grondgebied Schepdaal) tot aan de Hunselstraat (grondgebied Lennik). Ook op het grondgebied van Roosdaal zou men dezelfde werkwijze toepassen.

Het is duidelijk dat, aangezien het oversteken onder geen enkel beding meer mogelijk is, een groot aantal aangelanden daardoor een deel van zijn cliënteel dreigt te verliezen.

Als deze informatie met de werkelijkheid strookt, graag antwoord op volgende vragen.

1. Werd omtrent deze werken overleg gepleegd met de betrokken aangelanden en gemeentebesturen ?
2. Is men er zich van bewust dat naast de veiligheid op de weg, die zeer belangrijk is, ook de leefbaarheid van de aangelande handelszaken van groot belang is ?
3. Wanneer zullen de werken over de totale lengte van de Ninoofsesteenweg gerealiseerd worden ? Is de mogelijkheid onderzocht om in fasen te werken ?

Antwoord

1. Met de gemeentebesturen van Dilbeek, Lennik en Roosdaal werd overleg gepleegd over de aanleg van een middenberm. Elk van deze besturen staat achter het principe zoals dat ook bij de heraanleg in Dilbeek werd gehanteerd.
2. Tijdens een hoorzitting in Roosdaal werd het principe van een middenberm verdedigd tegenover de aanwezige aangelanden. Ook in Dilbeek waren deze klachten te horen voordat de heraanleg werd uitgevoerd. Momenteel beseft iedereen dat deze klachten ver overroepen waren. Uit de ongevallencijfers blijkt duidelijk dat de grote meerderheid van de ongevallen gebeurt bij bewegingen naar links, onder meer naar de verschillende handelszaken. Sinds de heraanleg in Dilbeek is het aantal ongevallen teruggelopen met circa 40 %.
3. Uit de besprekingen die mijn administratie met de betrokken gemeenten Dilbeek, Lennik en Roosdaal heeft gevoerd, blijkt dat de gemeenten gezamenlijk gekant zijn tegen de voorlopige veiligheidsmaatregelen die voorgesteld werden voor uitvoering op korte termijn. De gemeentebesturen hebben dit standpunt ingenomen na het houden van hoorzittingen met de plaatselijke bevolking. De gemeenten prefereren een definitieve en globale heraanleg van de N 8, dit wil zeggen met integratie van terugkeerpunten, zoals uitgevoerd in Dilbeek boven de voorlopige heraanleg. De gemeenten zijn zich ervan

bewust dat hun standpunt een nieuwe fasering der werken meebrengt. De definitieve heraanleg impliceert immers de uitvoering van een aantal onteigeningen.

Deze nieuwe fasering is als volgt :

1998 – fase 1

Heraanleg van de N8 op grondgebied van de gemeente Dilbeek (Scheepdaal)

1999 – fase 2

Heraanleg van de N8 op grondgebied van de gemeente Lennik

2000 – fase 3

Heraanleg van de N8 op grondgebied van de gemeente Roosdaal.

Mijn administratie heeft de gemeentebesturen erop gewezen dat het uitstel van de heraanleg een zware verantwoordelijkheid op het Vlaams Gewest legt. Aan de gemeentebesturen wordt dan ook gevraagd intensieve politiecontroles uit te voeren teneinde nieuwe ongevallen te voorkomen.

**Vraag nr. 345
van 22 mei 1997
van de heer DIRK VAN MECHELEN**

Boomhakreglementen – Administratieve afhandeling – Dossier Kapellen

Op 20 september 1983 keurde de gemeenteraad van de gemeente Kapellen een bouwverordening goed met betrekking tot de beplantingen (een zogenaamd kapreglement). Op 29 november 1995, dus maar liefst 12 jaar later, werd vanwege de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) de mededeling ontvangen dat de verordening niet kon worden aanvaard, aangezien geen rekening werd gehouden met onder meer het Bosdecreet van 13 juni 1990 en het besluit van de Vlaamse regering van 4 december 1991 tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen, wat niet verwonderlijk is aangezien deze wetgeving nog niet bestond toen de verordening werd opgesteld.

Een nieuwe verordening werd dan door de gemeenteraad van dezelfde gemeente goedgekeurd op 12 juli 1994 en zij kreeg een gunstig advies van de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen op 27 april 1995. Op 12 februari

1996 werd de verordening door de provincie overgezonden aan de afdeling ROHM Antwerpen. Op 30 september 1996 werd het dossier teruggevonden bij Arohm in Brussel, waar het blijkbaar in maart 1997 werd overgemaakt aan de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen. In april 1997 meldde deze laatste dienst dat geen dossier werd ontvangen. Hieruit moet men concluderen dat het spoorloos verdwenen is !

Gezien de lange lijdensweg die deze verordening nu al heeft doorgemaakt, had ik van de minister graag het volgende vernomen.

1. Waar bevindt zich op dit ogenblik het dossier over de bouwverordening met betrekking tot beplanting van de gemeente Kapellen en wanneer zal een definitief oordeel worden uitgebracht door Arohm ?
2. Hoeveel gemeenten hebben reeds een zogenaamde kapverordening goedgekeurd ?
3. Hoeveel van deze verordeningen werden ook reeds goedgekeurd door de toeziende overheid ?
4. Welke regeling is terzake van kracht in gemeenten die geen initiatief tot opstellen van een dergelijke kapverordening hebben genomen ?

Antwoord

1. Op 28 april 1993 werd door de gemeente Kapellen een gemeentelijk bouwreglement met betrekking tot de beplantingen ter advies voorgelegd aan de afdeling ROHM Antwerpen, vooraleer dit reglement aan de gemeenteraad ter stemming voor te leggen. Op 31 mei 1994 heeft de afdeling ROHM Antwerpen een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht. Dit was uiteraard enkel een officieus voorafgaandelijk advies. Uit de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger leid ik af dat de betrokken verordening vervolgens door de gemeenteraad werd goedgekeurd op 12 juli 1994 en door de bestendige deputatie geadviseerd op 27 april 1995. Noch de afdeling ROHM Antwerpen, noch de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van mijn administratie hebben hier bericht of afschriften van ontvangen.

Het dossier van de bouwverordening bevindt zich dus momenteel vermoedelijk bij de diensten van de bestendige deputatie.

2. Ik kan niet antwoorden op de vraag hoeveel gemeenten een kapverordening hebben goedgekeurd. Ik heb uiteraard enkel kennis van de kapverordeningen die door de bestendige deputatie naar mijn administratie worden gezonden.
3. Sinds 1995 werden twintig gemeentelijke beplantingsverordeningen bij ministerieel besluit goedgekeurd.
4. In dergelijke gemeenten gelden uiteraard alle andere wettelijke bepalingen met betrekking tot beplantingen zoals :
  - artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 ;
  - het Bosdecreet van 13 juni 1990 ;
  - de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973.
3. Werd voor dit project in een milieueffectrapportering voorzien ?

Welke zijn de mogelijke gevolgen voor de Belgische visserij en voor de veiligheid op de vaarroute ?
4. Maakt dit project deel uit van internationale of Europese opties ?

Zo ja, welke opties ? Wanneer, waar en door wie werden ze afgesproken ?
5. Werd deze problematiek reeds besproken op het Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid (CCIM) ?

Zo ja, wanneer ? Met welke eventuele beleids-opties ?
6. Bestaat er een verband met de genoemde Nederlandse studie ?

Zo ja, op welke wijze en wanneer is dit tot stand gekomen ?

Vraag nr. 346
van 26 mei 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Vliegveld eiland voor Zeebrugge – Projectonderzoek

Enkele maanden geleden werd aan het Waterbouwkundig Laboratorium in Borgerhout de opdracht gegeven tot het maken van een simulatiestudie op basis van een mathematisch model voor de aanleg van een kunstmatig eiland in zee, vlak naast de vaarroute naar de haven van Zeebrugge op de Ribzand, om er een nieuw vliegveld op aan te leggen. Dit in navolging van het scenario voor de Nederlandse kust ter ontlasting van de luchthaven van Schiphol.

1. Door wie werd deze opdracht gegeven ? Door wie wordt zij gefinancierd ?

Wat is de kostprijs, de uitvoeringstermijn en de uitvoeringsgrootte ervan ?

2. Gaat de minister akkoord met het principe door het onderzoek gesteld ?

Welke van zijn diensten werden bij het onderzoek betrokken ? Op welke wijze en op welke data ?

Welke adviezen werden er door de betrokken diensten gegeven ?

Antwoord

In de aanhef van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt gesteld dat aan het Waterbouwkundig Laboratorium opdracht werd gegeven om een simulatiestudie op basis van een wiskundig model uit te voeren over de aanleg van een eiland voor de kust van Zeebrugge. Dit is echter geenszins het geval. Aan het Waterbouwkundig Laboratorium werd door de directeur-generaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen enkel om een eerste advies gevraagd over dit groots opgevatte project.

Het genoemde project is opgemaakt door NBM-Amstelland, Infrastructuur en Milieu BV, Delft, Nederland, door de ondernemingen Jan De Nul NV, Aalst en door Van Waesberghe BV, consultants for urban and regional development, Breda, Nederland, die op eigen initiatief een document "scenario voor een duurzame oplossing in de Rijn-Schelde-delta" hebben opgemaakt. In dit werk wordt de kostprijs op 1,8 miljard gulden geschat.

Het project getuigt van enig voorbarig optimisme, als men leest dat een eiland voor Zeebrugge als positief punt heeft: "ontsluiting met het vasteland gemakkelijk te realiseren via dam", waarbij deze dam meteen een afsluiting van 6 km vormt voor de getijstroming. Zich baserend op de ervaring opge-

daan bij de onderzoeken inzake de uitbouw van de voorhaven van Zeebrugge heeft het Waterbouwkundig Laboratorium in een nota de mening vertolkt dat zulke grote ingreep in de monding van de Schelde verregaande gevolgen zal hebben.

Met name de scheepvaart in het Scheur (naar Antwerpen) en naar Zeebrugge zal in het gedrang komen door de hoge stroomsnelheden, de erosie voor het eiland en de te verwachten aanzanding van de Pas van het Zand. Voor de kust van Knokke-Heist en van Blankenberge-Wenduine worden aanzienlijke aanslibbingen verwacht.

De grootte van de ingreep laat vermoeden dat het stelsel van geulen en banken in de omgeving van Zeebrugge grondig zal veranderen. Daarbij zullen miljoenen kubieke meter bodemmateriaal worden verplaatst.

Het project waarvan hier sprake is dermate onrealistisch in zijn huidige opzet dat een verregaande studie voorbarig zou zijn.

Vraag nr. 347
van 26 mei 1997
van de heer MANDUS VERLINDEN

Elektronische verkeersgeleiding – Toepassing

Sinds meerdere jaren wordt in Duitsland het verkeer in steden en op ringlanen gestroomlijnd door middel van gesynchroniseerde verkeerslichten en elektronische panelen die de aanbevolen snelheid aangeven om aan het volgend kruispunt groen licht te hebben.

Door dit systeem zou niet alleen de doorstroming van het verkeer en dus ook de capaciteit worden verhoogd, maar ook de filevorming en de luchtvervuiling zouden worden teruggedrongen. Dit laatste lijkt dan weer heel belangrijk voor de bewoonbaarheid van de steden en de handelsactiviteiten en zou dus deel moeten uitmaken van het stedelijk beleid van minister Leo Peeters.

1. Werd dit systeem reeds door de diensten van de minister bestudeerd en geëvalueerd ?

Zo neen, waarom niet ?

2. Indien ja, waarom kreeg dit systeem tot op heden nog geen navolging in Vlaanderen ?

Bestaat de mogelijkheid dat dit systeem vooralsnog zijn toepassing krijgt in Vlaanderen ?

3. In welke mate bestaat er een coördinatie op dit vlak tussen het departement van de minister en zijn collega bevoegd voor het Stedelijk Beleid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

1. Dit systeem is door de administratie Wegen en Verkeer bestudeerd en ook geïnstalleerd. Een doorgedreven evaluatie heeft nog niet plaatsgehad.
2. Onderscheid moet worden gemaakt tussen synchronisatie met en zonder aanduiding van de aanbevolen snelheid :
  - a) synchronisatie zonder snelheidsaanduiding bestaat reeds in de grotere steden (Antwerpen, Gent, Mechelen en Leuven) sinds de jaren '85. De synchronisatie wordt gestuurd met behulp van een centrale computer. Grote aantallen kruispunten (Antwerpen ± 200, Gent ± 30, Mechelen ± 20, Leuven ± 20) worden zo op elkaar afgestemd.

Daarnaast zijn er ook nog een groot aantal plaatselijke synchronisaties tussen nabijgelegen kruispunten, eveneens zonder groene-golfaanduiding.

- b) De synchronisatie met snelheidsaanduiding (groene-golfaanduiding) is opgestart op de volgende gewestwegen :

N74 in Zonhoven : 5 kruispunten sinds 1988
 N31 in Brugge : 4 kruispunten sinds 1991
 N8 in Dilbeek : 4 kruispunten sinds 1991
 N8 in Lennik : 5 kruispunten sinds 1991
 N8 in Roosdaal : 4 kruispunten sinds 1995.

De installaties in Zonhoven, Brugge en Dilbeek werden ondertussen gerealiseerd. De installaties in Brugge en Dilbeek schenken voldoening. De installaties in Lennik en Roosdaal zijn nog niet aangevat.

3. Tot op heden is er bij de projecten steeds overleg geweest met de lokale overheden in kwestie.

(Antwoord Leo Peeters : blz. 1709 – red.).

Vraag nr. 348
van 26 mei 1997
van mevrouw GERDA RASKIN

Gewestweg Leuven -Tervuren – Fietspaden en riolering

Langs de gewestweg Leuven-Tervuren ontbreekt, behalve voor het stuk tussen Leuven en Bertem, een fietspad. Dit maakt dat fietsen op de Tervuursesteenweg – de snelste verbindingsweg met Leuven en tussen een aantal langsliggende woonkernen – levensgevaarlijk is voor volwassenen en kinderen.

Ook is er in het waterwinningsgebied in Leefdaal geen riolering langs de Tervuursesteenweg. Zo'n 200 gezinnen en kleine bedrijven kunnen daardoor hun afvalwater niet ordentelijk afvoeren, met alle risico's van dien. De gemeente Bertem reserveert reeds jaren de nodige kredieten om hier riolering aan te leggen, maar bij gebrek aan prioriteit voor deze werken door het Vlaams Gewest moeten deze kredieten telkens naar een volgend jaar worden verschoven.

1. Bestaan er reeds plannen voor de vernieuwing van de Tervuursesteenweg en is hierbij in voldoende brede en vrijliggende fietspaden voorzien ?
2. Is de aanleg van riolering in deze werken opgenomen ?
3. Wat is de fasering van deze werken (onteigeningen, aanbesteding, uitvoeringstermijn) voor de verschillende delen van de Tervuursesteenweg ?
4. Zijn deze werken opgenomen in het prioriteitenprogramma van Openbare Werken voor de provincie Vlaams-Brabant ?

Antwoord

1. Er bestaan inderdaad reeds plannen voor de vernieuwing van de Tervuursesteenweg. Naast de vernieuwing van de rijweg (2 x 3,25m) zijn er vrijliggende verhoogde fietspaden gepland van 1,50m breed. De rijweg en de fietspaden zijn gescheiden door een veiligheidsstrook van 1,00m breed.
2. Er zal ook riolering worden aangelegd ten laste van de gemeente.

3. De fasering voor het vak van de gewestweg N3, Brussel-Leuven op het grondgebied van Bertem is als volgt:

1997-1998 : onteigeningen realiseren
 einde 1998 : aanbesteding van de werken
 1999-2000 : uitvoering van de werken.

4. Deze werken zijn inderdaad opgenomen op het indicatief rollend driejarenprogramma 1997-1998-1999.

Vraag nr. 349
van 26 mei 1997
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Wegbeheer en veiligheid – Afdeling Wegen contra gemeentebestuur

In de gemeente Kapellen werden onlangs twee van de drie zogenaamde "bi-flashes" aan de uitgang van lokale scholen door de afdeling Wegen van de Vlaamse administratie verwijderd. Deze flikkerlichten werden daar door het gemeentebestuur geplaatst om vooral de kinderen beter te beschermen bij het oversteken van de drukke gewestweg.

De reden die de administratie opgeeft voor de verwijdering van de lichten is dat aan geen van de drie scholen voetgangers oversteken en dat weinig scholieren van de zebrapaden gebruikmaken.

Bij de beoordeling van dit dossier kunnen de nodige vragen worden gesteld, zowel m.b.t. de lokale verkeersveiligheid als m.b.t. het ruimer kader van de verschillende bevoegdheden.

1. Hoeveel "bi-flashes" werden er in de provincie Antwerpen geplaatst ? Hoeveel per gemeente ? Wat is de totale kostprijs daarvan ? Hoeveel aanvragen werden er geweigerd ?
2. Op basis van welke gegevens worden aanvragen geweigerd ? Gebeurt dit na een grondig onderzoek van de lokale situatie ?
3. In hoeverre toont het voorbeeld van Kapellen aan dat er op het terrein problemen kunnen ontstaan door het conflict tussen de bevoegdheden inzake wegbeheer (administratie) en veiligheid (burgemeester) ?
4. In hoeverre is er een overleg georganiseerd tussen lokale besturen en de Vlaamse administratie om de lokale besturen, vanuit hun eigen kennis en ervaring met de lokale situatie, toe te

laten in extra voorzieningen voor verkeersveiligheid te voorzien op wegen die niet onder hun beheer vallen ?

Antwoord

1. Hierna de gegevens over het aantal geplaatste "bi-flashes" in de provincie Antwerpen, uitgesplitst per gemeente en kostprijs.

Gemeente	Aantal	Kostprijs (fr.)
Brecht	5	750.000
Essen	2	300.000
Hoogstraten	7	1.050.000
Kalmthout	7	1.050.000
Kasterlee	0	0
Lille	1	150.000
Melle	2	300.000
Nijlen	4	600.000
Ranst	1	150.000
Ravels	4	600.000
Retie	1	150.000
Schoten	2	300.000
Westerlo	2	300.000
Zoersel	2	300.000
	40	6.000.000

Er werden 13 aanvragen voor het plaatsen van bi-flashes geweigerd.

2. De basis waarop aanvragen worden goedgekeurd of geweigerd, is vervat in de dienstorder LI/AWV/94/3 van 21 april 1997 (kopie als **bijlage**). Hierin wordt gesteld dat zowel het onderzoek als de beslissing in verband met het plaatsen van bi-flash installaties op gewestwegen, berust bij de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV).

Wat de grondigheid betreft van het onderzoek van de lokale situatie, kan eveneens worden verwezen naar deze dienstorder, voornamelijk naar het punt 3.2. met betrekking tot de samenstelling van de PCV. Uit de samenstelling van de PCV blijkt duidelijk dat de diensten die hierin zetelen alle zeer gespecialiseerde diensten zijn die uiteraard, alvorens een probleem te bespreken, een uitgebreid onderzoek ter plaatse hebben gevoerd. Ook de gemeentebesturen en de gemeentepolitie worden in de PCV vertegenwoordigd.

3. In principe ontstaan er geen problemen op het terrein, wanneer de beslissingen van de PCV, waarin alle partijen zetelen, loyaal worden uitgevoerd.

Indien van de beslissingen in de PCV wordt afgeweken en dergelijke signalisatie oneigenlijk wordt gebruikt, gaat het waarschuwingseffect verloren. Dit is dan niet alleen op de plaats waar deze installaties overbodig werden aangebracht, doch ook op de plaatsen waar ze noodzakelijk zijn. Hierdoor dreigt de globale verkeersveiligheid op deze plaatsen veeleer af te nemen dan toe te nemen.

4. Inzake het aanbrengen van extra voorzieningen voor verkeersveiligheid op de gewestwegen door de gemeenten, verwijs ik naar artikel 6, § 1, X, 1° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 met betrekking tot de hervorming van de instellingen. Dit stelt dat enkel het Vlaams Gewest bevoegd is voor de gewestwegen en hun aanhorigheden. Zodoende staat enkel het Vlaams Gewest in voor de gewestwegen en de bijhorende signalisatie.

Verder verwijs ik naar de samenstelling van de PCV, waarbij onder meer het overleg met de lokale besturen wordt nagestreefd en structureel is ingebouwd. De lokale besturen kunnen ook, als lid, agendapunten voorstellen om te behandelen op de vergaderingen van de PCV. Vanuit hun specifieke kennis van de lokale situatie kunnen zij dan ook hun inbreng doen in het beslissingsproces.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

**Vraag nr. 350
van 26 mei 1997
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE**

Prins Boudewijnlaan Edegem – Heraanleg

Op het investeringsprogramma voor het begrotingsjaar 1997 zijn kredieten ingeschreven voor de heraanleg van de Prins Boudewijnlaan, een gewestweg die loopt op het grondgebied van de stad Antwerpen en de gemeenten Edegem en Kontich. Het Vlaams Gewest erkent dus reeds de noodzaak van deze werken, waaronder een herprofilering van het wegdek en het beveiligen van de fietspaden.

Naar verluidt zouden deze werken zijn opgeschort omdat eerst moet worden onderzocht op welke wijze het voorstadsvervoer kan worden verbeterd en welke ingrepen daarvoor nodig zijn.

De Prins Boudewijnlaan zou een van de mogelijke traces zijn voor het doortrekken van de tramlijnen 7 en 15 richting Kontich.

Uit navraag blijkt evenwel dat een tram langs de Prins Boudewijnlaan geen prioriteit is voor De Lijn, vermits over deze laan een van de meest rendabele buslijnen, lijn 32, loopt. Deze lijn bedient ook wijken en straten die niet in de onmiddellijke buurt van deze laan liggen.

Ook de gemeente Edegem en haar inwoners zijn geen vragende partij voor een nieuw aanbod van openbaar vervoer, wel voor een zo snel mogelijke uitvoering van de werken.

Vooraf om redenen van wegveiligheid en geluidshinder zijn aan de Prins Boudewijnlaan de onderhoudswerken zeer dringend geworden.

Wat zijn de precieze redenen voor het uitstel van deze werken en binnen welke termijn kunnen zij een aanvang nemen ?

Antwoord

De structurele onderhoudswerken inclusief herinrichting kruispunten van de N173 Prins Boudewijnlaan – eerste fase, waren reeds opgenomen in het investeringsprogramma 1996 en zijn hernomen in het investerings(reserve)programma 1997.

Het project, zoals het werd voorgesteld, omvat naast het beoogde structureel onderhoud ook een aantal wijzigingen aan de fietspaden en kruispunten en houdt tevens een bevestiging in van het huidige karakter van de weg. Bovendien wordt door De Lijn in het kader van de geplande uitbreiding van het voorstedelijk tramnet de mogelijkheid overwogen om een nieuwe tramlijn aan te leggen naar Kontich via de Prins Boudewijnlaan. Ook al is het nog verre van zeker dat die optie ook zal worden uitgevoerd, toch dient ervoor te worden gezorgd dat de nu geplande infrastructuurwerken dergelijke optie niet onmogelijk maken.

Om voormelde redenen heb ik het nodig geacht het project te toetsen aan de reeds vastgelegde principes van het mobiliteitsconvenantbeleid. Het project werd reeds enkele malen besproken in het kader van de auditcommissie voor de mobiliteits-

convenants, de laatste keer op donderdag 19 juni laatstleden. Alles laat voorzien dat het onderzoek binnenkort kan worden afgesloten en dat de aanbesteding nog dit jaar zal worden uitgeschreven. Na voltooiing zullen in principe alle opties open blijven voor de diverse mogelijke tramtracés.

Vraag nr. 351 van 26 mei 1997 van de heer LEO CANNAERTS

Inventaris onbebouwde percelen – Medewerking Kadaster

Geregeld stel ik vast dat er ongenoegen heerst bij de gemeentebesturen (en andere lokale besturen) over de moeilijke en talrijke nieuwe verplichtingen die hun van hogerhand worden opgelegd.

Een nieuw voorbeeld hiervan is de omzendbrief RO/96/07 in verband met de inventaris van onbebouwde percelen.

Om deze inventaris efficiënt te kunnen opmaken, hebben de gemeentebesturen nood aan gedigitaliseerde gegevens. Hiervoor is echter de medewerking vereist van het Kadaster, en daarvan blijkt weinig initiatief uit te gaan m.b.t. die digitalisering. Moeten die gegevens manueel worden ingezameld en verwerkt, dan is extra personeel daarvoor absoluut nodig.

Is de minister op de hoogte van deze problemen ?

Welke maatregelen heeft hij genomen, of welke stappen heeft hij ondernomen om een vlottere medewerking te verkrijgen van het Kadaster ?

Antwoord

In de omzendbrief RO/69/07 in verband met inventarissen van onbebouwde percelen wordt een praktische werkwijze voorgesteld onder punt III, die erop gericht is de gemeenten maximaal te ondersteunen met informaticamiddelen voor de actualisering van hun inventarissen van onbebouwde percelen. Hiervoor wordt maximaal samengewerkt met het Kadaster. Onder punt III A wordt dan ook vermeldt :

"Gelet op het groot aantal bebouwde percelen in de woongebieden wordt in deze omzendbrief een praktische werkwijze voorgesteld die de taak van de gemeenten vereenvoudigt. Zoals in 1980 zal hiervoor opnieuw samengewerkt worden met het

Hoofdbestuur van het Kadaster, waar het geautomatiseerde bestand van onbebouwde percelen, bijgewerkt tot 1/1/1996 zal aangekocht worden.

Binnen de ARP zal dit bestand bewerkt worden en op basis van dit bewerkt bestand zullen aan alle gemeenten één of meerdere diskettes ter beschikking gesteld worden met tabellen waarin alle onbebouwde kadastrale perceelnummers van de gemeente alfanumerisch getrieerd per kadastrale afdeling en sectie zijn opgenomen.

Het is de taak van de gemeenten een aantal gegevens voor onbebouwde percelen in het woongebied in te vullen op deze tabellen en de diskettes met de ingevulde gegevens terug te sturen naar het ARP.

Op basis van deze door de gemeenten ingevulde gegevens en op basis van de gegevens afkomstig van het Kadaster, worden op de ARP nieuwe diskettes aangemaakt die worden teruggestuurd naar de gemeenten, en die de gemeenten zullen toelaten de streekkaarten model B zelf uit te printen."

Er wordt dus samengewerkt met het Kadaster, waar het (alfanumerisch)bestand onbebouwde percelen intussen werd aangekocht.

Verder worden aan de gemeenten ook kaarten ter beschikking gesteld met de grenzen van de woongebieden volgens de gewestplannen-KB, met binnen elk woongebied een uniek codegetal, en kaarten met de grenzen en de nummers van de statistische sectoren.

In punt IV.A.5 wordt aan de gemeenten ook de mogelijkheid aangeboden om op een meer geautomatiseerde wijze te werken aan de hand van een geografisch informatiesysteem (GIS) :

"Aangezien het manueel overtekenen van grenzen van woonzones, statistische sectoren en BPA's een erg arbeidsintensieve en niet zo eenvoudige taak is wordt aan de gemeentebesturen de mogelijkheid geboden om op een meer geautomatiseerde manier te werken, indien zij zelf of via een intercommunale af een via andere instantie kunnen beschikken over een GIS-systeem.

In dat geval kunnen de gemeenten en gewestplannen (met de NGI-kaart als topografische achtergrond) en de statistische sectoren voor het grondgebied van de betreffende gemeente in digitale vorm aanvragen bij de Vlaamse Landmaatschappij. Ondersteunend Centrum Gis Vlaanderen, Gulden Vlieslaan 72, B-1060 Brussel. De aangekochte

kadasterplannen zouden dan door de gemeente of door de aangewezen instantie zelf moeten ingescand worden.

De aldus ingescande kadasterkaarten (= rasterbeelden) kunnen dan interactief geconfronteerd worden met de digitale gewestplannen en de statistische sectoren (= vectorkaarten).

Op deze wijze moet het mogelijk zijn rechtstreeks op het scherm (visueel) af te lezen welke onbebouwde percelen gelegen zijn in welke woongebieden van de gewestplannen en in welke statistische sectoren. Deze informatie kan dan overgenomen worden (= ingetypt worden) in de tabellen op de diskette(s) die aan de gemeenten toegestuurd zullen worden voor alle onbebouwde percelen gelegen in een woongebied volgens de gewestplannen (zie punt II.A). Indien de gemeente beschikt over een digitale of gescande versie van de BPA's kunnen deze ook interactief geconfronteerd worden met de (gescande) kadasterkaarten."

Er wordt onder meer voorzien dat de gemeenten gebruik kunnen maken van gescande kadasterkaarten. Indien de gemeenten op een meer geautomatiseerde manier – dit is op basis van gedigitaliseerde grafische bestanden : de digitale gewestplannen ; de digitale statistische sectoren ; eventueel digitale bestanden van APA's (algemene plannen van aanleg), BPA's (bijzondere plannen van aanleg) in eigen bezit ; gescande kadasterkaarten – willen werken, moeten ze dan wel zelf instaan voor het (laten) scannen van de kadasterplannen.

Ik ben mij ervan bewust dat niet iedere gemeente zal kiezen voor deze oplossing, die veronderstelt dat de gemeente over een GIS-systeem beschikt en bijhorende software. De mogelijkheid wordt echter voorgesteld en de beschikbare digitale bestanden (gewestplannen en statistische sectoren) worden desgevraagd gratis ter beschikking gesteld.

De inventaris van onbebouwde percelen is daarom zo opgevat dat er kan worden gewerkt met papieren kadasterplannen, waarop wordt gevraagd om manueel de grenzen over te tekenen van de woongebieden, de statistische sectoren en de APA's/BPA's.

Gevraagd wordt dan om visueel – aan de hand van deze aldus aangevulde kadasterplannen – de onbebouwde percelen uit te zoeken die gelegen zijn in de woongebieden van de gewestplannen en hiervoor een aantal gegevens in te vullen op een invulformulier, dat daarvoor ter beschikking wordt

gesteld van de gemeenten via een programma op één of meerdere diskettes.

Ik ben mij ervan bewust dat dit een groot werk is dat aan de gemeenten wordt gevraagd : daarom wordt ook in een vergoeding voorzien voor de gemeenten onder punt I.B. van de omzendbrief.

"In uitvoering van dit decreet werd een besluit van 24 juli 1996 (Belgisch Staatsblad 25 oktober 1996) goedgekeurd dat in een subsidieregeling voorziet.

Volgens art. 14 van dit besluit bedraagt de tegemoetkoming 50.000 fr. voor het opmaken van beide inventarissen, vermeerderd met 10 fr. per perceel dat opgenomen is in de eerste nieuwe geactualiseerde inventaris.

Om de jaarlijkse bijwerking van de opnieuw opgestarte gemeentelijke inventarissen te verzekeren wordt eveneens een subsidie voorzien. Deze tegemoetkoming bestaat uit een forfaitair bedrag opgedeeld in drie schijven, naargelang de omvang van de gedurende het jaar daarvoor bijgewerkte gemeentelijke inventaris. Op die manier wordt de hoogte van de betoelaging van de jaarlijkse bijwerking gekoppeld aan de werklust die met die bijwerking verbonden is.

Volgens art. 15 van dit besluit bedraagt de tegemoetkoming voor de jaarlijkse bijwerking 10.000 fr. voor een gemeente met een inventaris van minder dan 1.000 onbebouwde percelen, 25.000 fr. voor een gemeente met een inventaris van 1.000 of meer maar minder dan 2.000 onbebouwde percelen en 50.000 fr. voor een gemeente met een inventaris van 2.000 of meer onbebouwde percelen.

Zoals uit de tekst van het besluit blijkt, wordt een duidelijke voorkeur gegeven aan een automatisering van de inventarissen. Dit uit zich in het verschil in bedragen van tegemoetkoming naargelang de inventarisatie manueel of geautomatiseerd gebeurt."

Ten slotte wil ik erop wijzen dat momenteel onderhandelingen worden gevoerd met het Kadaster om binnen de Vlaamse Gemeenschap zelf de kadastralplannen te mogen scannen of georefereren voor eigen gebruik en ten behoeve van alle openbare besturen.

Mijn administratie is zelf ook vragende partij om te kunnen beschikken over een volledig digitaal en jaarlijks bijgewerkt grafisch kadaster.

**Vraag nr. 352
van 27 mei 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plataardige drukinkt

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 154

van 27 mei 1997

van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis

Blz. 1655

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

**Vraag nr. 353
van 27 mei 1997
van de heer JULIEN DEMEULENAERE**

Werkgroep N8 Ieper-Veurne – Resultaten

In aansluiting op mijn parlementaire vraag nr. 235 van 5 juni 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 797 – red.*) omtrent de werkgroep ad hoc N8 Ieper-Veurne wil ik de minister graag volgende inlichtingen vragen.

1. Hoe dikwijls kwam deze werkgroep samen na de vergadering van 25 april 1996 ?
2. Wat zijn de bevindingen en de eventuele besluiten van deze werkgroep ?

Antwoord

1. De werkgroep N8 is na 25 april 1996 niet meer samengekomen. Latere initiatieven tot vergaderen zijn om diverse redenen mislukt. Midden 1996 heb ik Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) de opdracht gegeven de door de afdeling Wegen West-Vlaanderen in haar tracénota voorgestelde oplossingen, evenals die uit de in 1984 door de afdeling Bijzondere Tracés opgemaakte studie, te toetsen aan het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De afdeling Ruimtelijke Planning van Arohm heeft prof. ir. J.W.M. Korsmit gevraagd deze evaluatie

door te voeren. Dit heeft geleid tot de nota "Verbindingen Ieper-Veurne, Voorbereidend Onderzoek Tracéstudie A19/N8" van 19 april 1997.

2. Gezien het voorafgaande is de werkgroep uiteraard tot geen conclusie gekomen.

Vraag nr. 354
van 27 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Bouwvergunningen

In Voeren maakt de bestuursmeerderheid er blijkbaar een gewoonte van om tegen beter weten in bouwvergunningen goed te keuren die door Stedenbouw als ongunstig worden geadviseerd. Hierdoor kunnen de betrokken aanvragers geen beroep meer aantekenen.

Het eigenaardige is dat de gemeente deze handelwijze alleen aanhoudt wanneer van de aanvragers bekend is dat het loyale Vlamingen zijn. Die zien zich daardoor verplicht een volledig nieuwe bouw-aanvraag in te dienen.

1. Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken ?
2. Kan hij tegen dergelijke ontoelaatbare handelwijze iets ondernemen ?

Zo ja, is dat gebeurd ?

Antwoord

De afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen werd recentelijk inderdaad geconfronteerd met een relatief groot aantal schorsingsdossiers van de gemeente Voeren.

Op 26 maart 1997 heeft de gemeenteraad van Voeren, optredend in de plaats van het schepencollege, acht bouwvergunningen gegeven in toepassing van artikel 43, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996. Het betreft de volgende bouwvergunningen:

- het verbouwen van een bestaand gebouw tot eengezinswoning ;
- de oprichting van een woning ;

- de regularisatie van verbouwingswerken aan een woonhuis ;
- de oprichting van een woning bij een fruitteeltbedrijf ;
- het bouwen van een overdekt terras ;
- de verbouwing van een oude boerderij tot twee woningen ;
- de verbouwing van een woonhuis ;
- de verbouwing van hoevegebouwen.

Voor de betrokken bouwplaatsen geldt geen bijzonder plan van aanleg of verkavelingsvergunning zodat, overeenkomstig artikel 43, § 1, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar. De gemachtigde ambtenaar heeft inzake de acht bovenstaande bouwaanvragen telkens een ongunstig advies gegeven, zodat in geen der gevallen een bouwvergunning door het gemeentebestuur kon worden verleend.

Desalniettemin heeft de gemeenteraad, optredend in de plaats van het college van burgemeester en schepenen, geoordeeld toch de bouwvergunningen af te geven. Uiteraard werden deze onrechtmatig afgeleverde bouwvergunningen geschorst door de gemachtigde ambtenaar, krachtens artikel 43, § 4, tweede lid.

Ingevolge de schorsingsbesluiten werden de betrokken dossiers toegestuurd aan de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen, die diende na te gaan of – zo het gemeentebestuur niet inging op de vraag tot intrekking van de geschorste vergunningen – aan mij een besluit tot vernietiging van de vergunningen diende te worden voorgelegd.

In onderhavig geval heeft de gemeente geoordeeld de vergunningen niet te moeten intrekken. Gelet op het bovenvermelde fundamentele bezwaar (vergunning afgegeven ondanks het bindende ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar) werden de dossiers mij dan ook ter vernietiging van de afgegeven bouwvergunningen voorgelegd. Die vergunningen werden dan ook alle vernietigd.

Tegelijkertijd werd mij door de administratie een ontwerp van schrijven voorgelegd, te richten aan de provinciegouverneur. Ik heb dat schrijven op 21 mei 1997 aan de provinciegouverneur verzonden. Daarin wordt gewezen op het betreurenswaardige handelen van de gemeente Voeren. Een kopie van

dit schrijven werd bezorgd aan minister Leo Peeters, bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden.

Dat dit handelen van de gemeenteraad van Voeren betreurenswaardig is, kan blijken uit het volgende.

Wanneer een door het gemeentebestuur afgegeven bouwvergunning door de gemachtigde ambtenaar wordt geschorst, dient de minister binnen veertig dagen te oordelen of de vergunning al dan niet moet worden vernietigd. Door de vernietiging van de bouwvergunning wordt de aanvraagprocedure beëindigd en kan de aanvrager slechts door een hernieuwde aanvraag opnieuw over zijn plannen laten beslissen. Wel is tegen een dergelijk vernietigingsbesluit een annulatieberoep bij de Raad van State mogelijk.

Veel gemeentebesturen beseffen dat door de gemachtigde ambtenaren geschorste vergunningsbesluiten klaarblijkelijk onterecht werden afgegeven en gaan dan ook over tot het intrekken van de beslissing. Een dergelijke intrekkingbeslissing – soms nog gevolgd door een formele weigeringsbeslissing – staat volgens rechtspraak van de Raad van State gelijk met een weigeringsbeslissing van de bouwvergunning uitgesproken door het gemeentebestuur. Tegen een dergelijke weigeringsbeslissing staat de in het artikel 53 (§1 en §2) opgenomen stapsgewijze beroepsprocedure open (eerst bij de bestendige deputatie, daarna bij de door de Vlaamse regering gedelegeerde minister).

Elk gemeentebestuur wordt bij het instellen van een schorsingsbesluit van deze verschillpunten wat de eventuele verdere procedure betreft, klaar en duidelijk op de hoogte gesteld.

Het is duidelijk dat een gemeentebestuur dat moedwillig onterechte vergunningsbesluiten aflevert en systematisch weigert ze in te trekken zodat ze stevast worden gevolgd door een vernietigingsbesluit van de minister (waartegen enkel een beroep bij de Raad van State mogelijk is), inderdaad de aan de aanvragers wettelijk geboden administratieve beroepsprocedure ontzegt.

Of dit in onderhavige gevallen zo is, zou verder onderzoek moeten uitwijzen.

Vraag nr. 355
van 30 mei 1997
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Onderhoud fietspaden – Izegem – Algemeen

Deze vraag, die vertrekt van een concrete casus, willen we op een meer algemene bevraging laten uitmonden.

Met name vanuit Izegem worden heel wat klachten gesignaleerd in verband met de bijzonder slechte staat van tal van fietspaden. Concreet betreft dit onder meer de N357 op het grondgebied Izegem, al wordt daar nu in het kader van vernieuwingswerken een gevoelige verbetering verwacht. Evenzeer is dit het geval voor de brug over het spoor en het kanaal in Izegem. Ook daar bevindt het fietspad zich in een zeer slechte staat. Het betreft een fietspad in rode betegeling dat versneld aan het uitbrokkelen is.

1. Is de minister op de hoogte van dit concreet probleem met betrekking tot de brug over het spoor en het kanaal in Izegem ?
2. In welke mate wordt, binnen de begroting Openbare Werken, de financiering voor de aanleg en/of het herstel van de fietspaden ter harte genomen ?
3. Is het mogelijk dienaangaande een globale en relatieve becijfering van de uitgaven te geven voor de periode 1991-1997 ?
4. Worden, naar 1998-1999 toe, specifieke aanpassingen in het beleid opgenomen om tot een maximale beveiliging van de fietspaden te komen ?

Antwoord

1. Het probleem van de brug over het kanaal en het spoor in Izegem is mij bekend. Zowel het fietspad als het wegdek zelf en het voetpad zijn gevoelig beschadigd.

De cel Inspectie van de afdeling Bovenschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) heeft de brug grondig geïnspecteerd en men is daar tot de bevinding gekomen dat een structureel herstel van de brug noodzakelijk is. Een bestek voor de definitieve structurele herstelling is bij AWZ in opmaak in samenwerking met de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten. Inzake timing kan worden aangenomen dat de aanbesteding voor de werken zal plaatsvinden rond het jaareinde, zodat de werken effectief kunnen aanvangen in het voorjaar van 1998.

In afwachting van de definitieve herstelling heeft AWZ reeds de meest dringende schade voorlopig hersteld zodat de verkeersveiligheid is gewaarborgd.

Door de intensiteit van het verkeer degraderen de voorlopige herstellingen vrij snel, wat een regelmatig onderhoud noodzakelijk maakt. De toestand van het wegdek en de voet- en fietspaden op deze weg wordt hierom aan regelmatige controles onderworpen. Wegens de verkeershinder die herstellingen aan het wegdek veroorzaken, wordt het aantal ingrepen tot het minimum beperkt.

2. Het repetitief onderhoud van fietspaden gebeurt binnen de klassieke onderhoudspacten voor wegeninfrastructuur in beheer bij de provinciale afdelingen van de wegen. Deze uitgaven worden ingeschreven op de algemene middelenbegroting – organisatieafdeling 63.10, basisallocatie 14.08.

De kredieten voor de aanleg, de uitrusting en structureel onderhoud worden opgenomen binnen een globale toekenning van budgetten voor wegeninfrastructuur op het VIF (Vlaams Infrastructuurfonds) artikel 63.00.73.10.

De aanleg van fietspaden gebeurt immers in kader van verschillende aannemingen :

- specifieke aannemingen voor aanleg van afzonderlijke fietspaden ;
- binnen aannemingen van structureel onderhoud waarbij heraanleg van fietspaden heel dikwijls ook is opgenomen ;
- naar aanleiding van aanleg van nieuwe wegvakken of moderniseringswerken, waarbij ook fietspaden kunnen betrokken zijn ;
- herinrichting van wegen en/of doortochtprojecten.

Ten slotte dient erop gewezen dat de aanleg van fietspaden gebeurt in het kader van de mobiliteitsconvenants.

3. De uitgaven aan fietspaden voor de periode 1991-1997 bedragen :
  - onderhoud : 1.560 miljoen frank ;

- aanleg nieuwe fietspaden : 3.868,5 miljoen frank.

Het hier opgegeven bedrag voor aanleg fietspaden betreft de afzonderlijke aannemingen voor aanleg van fietspaden. Zoals vermeld onder punt 2, worden ook nog in kader van andere aannemingen fietspaden aangelegd.

4. In het kader van het HOOP-project "Onderhoud Wegen" wordt een systematiek voor inspectie en onderhoud van fietspaden uitgewerkt en toegepast.

Daarnaast wordt bij nieuwe projecten steeds voor een optimale beveiliging van fietsers geopteerd. Zo wordt steeds getracht vrijliggende fietspaden aan te leggen. Bij belangrijke kruispunten uitgerust met verkeerslichten wordt geopteerd voor afzonderlijke fasen voor de fietsers. Op rotondes wordt gestreefd naar een optimale herkenbaarheid van fietsers en fietspad.

**Vraag nr. 356
van 30 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Halte-infrastructuur De Lijn – Onderhoud

De schuilhuisjes aan de haltes van De Lijn worden regelmatig onderhouden. Vervanging gebeurt – volgens mijn informatie – vooral in geval van plaatselijke slijtage, aanrijding, vandalisme, ... Bij toelichting van zijn beleid sprak de minister herhaaldelijk zijn zorg uit voor het goed onderhouden van de infrastructuur. Het vlug signaleren van slijtage, vandalisme, ... – zeker bij schuilhuisjes – is belangrijk : verwaarlozing nodigt uit tot verder vandalisme.

1. Wordt in het kader van afspraken tussen de gemeenten en de administratie met betrekking tot het mobiliteitsconvenant systematisch aandacht gevraagd aan de gemeenten voor deze signaalfunctie ?
2. Geeft/heeft het personeel van De Lijn hieromtrent richtlijnen ?
3. Hoeveel schuilhuisjes aan haltes van De Lijn werden in 1995, 1996 en 1997 vervangen in elke provincie ? Om welke reden ?

4. Wat zijn de criteria om een schuilhuisje als "versleten" te beoordelen ?

Antwoord

1. Aan de gemeentebesturen wordt systematisch gevraagd zo snel mogelijk de beschadigingen te signaleren en de nodige herstellingen te laten uitvoeren, of onherstelbare schuilhuisjes te laten vervangen.
2. Deze richtlijnen worden via verschillende kanalen door De Lijn aan de gemeentebesturen ter kennis gebracht : op de contactdagen, via de folder "Maak het uw bus- en tramreizigers naar hun zin", via het handboek ten behoeve van de gemeentebesturen "Op 1 Lijn", en telkens bij de aanvraag voor een nieuwe halte-accomodatie.
3. De hieronder vermelde cijfers omvatten de gesubsidieerde halte-accomodatie van De Lijn wegens vernieuwing en uitbreiding van het bestand en houdt geen rekening met de publicitaire schuilhuisjes en deze door de gemeenten opgericht met eigen middelen, noch met de schuilhuisjes (van minder dan 12 jaar oud) die werden vervangen wegens vandalisme of aanrijding.

Entiteit	1994 (sinds september)	1995	1996	1997 (tot 10 juni)	Totaal
Antwerpen	53	82	91	67	293
Oost-Vlaanderen	15	56	59	29	159
Vlaams-Brabant	8	71	86	61	226
Limburg	42	82	125	37	286
West-Vlaanderen	34	16	52	37	139
Totaal	152	307	413	231	1.103

4. Een schuilhuisje wordt als versleten beschouwd op basis van afschrijving : de bijakte 15 van het mobiliteitsconvenant voorziet in de mogelijke vervanging van een gesubsidieerd schuilhuisje na 10 jaar.

Vraag nr. 357
van 30 mei 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

*Baggerspeciëstoringen voor Duinbergen – Gifgas-
munitiestort WO I*

Onlangs (april '97) werden er voor de kust van Duinbergen door drie baggerschepen grote hoeveelheden baggerspecie gestort, afkomstig van onderhoudswerken in de voorhavens van Zeebrugge. Daarbij werd ook baggerspecie gestort ter hoogte van het gebied Paardenmarkt, op ongeveer 150 m noordwaarts van het afgebakende verboden vis- en ankergebied, een site waar zich sedert 1919 zo'n miljoen liter zuivere gifgassen bevinden in tienduizenden tonnen zeer corrosieve gifgasgranaten.

Deze stortingen zijn gebeurd zonder het voorzorgsprincipe in acht te nemen, en ook zonder de federale staatssecretaris, die verantwoordelijk is voor de Paardenmarkt, daarvan op de hoogte te brengen.

Dat er een pollutieprobleem is, bleek uit recente sedimentmonsters genomen door de VUB. Deze analyses wezen op meetbare gifgaslekken. De vraag is dan ook waarom juist op deze plaats stortingen gebeuren. Het vermoeden is dat men ofwel niets liever heeft dan dat er zoveel mogelijk gifgasmunitie wegzinkt in de loswal, om het daar met baggerslib te kunnen bedekken, ofwel dat men precies zoveel mogelijk slib naast de Paardenmarkt stort om het wegzakken te beletten. Duidelijkheid is er in elk geval niet.

Dit doet sterk het vermoeden rijzen dat de diensten van de minister terzake een verborgen werkagenda hanteren om het strand van Duinbergen, dat aan sterke erosie onderhevig is, in zijn huidige vorm te behouden en zo ofwel de gifgassite tegen ontzanding te beveiligen, ofwel het probleem te begraven. Het is wel duidelijk dat de instandhouding van de stranden een exclusief Vlaamse bevoegdheid is maar dat dit argument ten onrechte wordt gebruikt om deze problematiek niet op de agenda te plaatsen van Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid (CCIM). Dit is een verkeerd uitgangspunt, aangezien de stortingen van de baggerspecie, welk doel ze ook mogen hebben, beneden de laagwaterlijn gebeuren en dus een gemengde aangelegenheid zijn die wel op het CCIM moet worden besproken.

1. Waarom oordeelt de minister het in het huidige stadium van de Paardenmarktproblematiek toch niet nodig dat zijn administratie de federale overheid op de hoogte brengt van de baggerspeciëstoringen op de rand van de Paardenmarkt ?
2. Op welke data werd ambtelijk overleg gehouden over de hier aangehaalde problematiek, wie

was daarop aanwezig en wat waren de resultaten ervan ?

3. Blijft de minister bij de stelling dat de baggerspeciestortingen die naast de Paardenmarkt gebeuren om de stranderosie in Duinbergen te vermijden een exclusieve Vlaamse bevoegdheid zijn en zo ja, waarop steunt hij zich juridisch ?
4. Hebben de stortingen op de rand van de Paardenmarkt de bedoeling het wegzakken van de munitie en de erosie van de munitiezone te verhinderen, of zijn er andere redenen om precies daar te storten, zoals het bedekken van weggezakte munitie ?
5. Op welke wijze waarborgt de minister in de toekomst de volledige openbaarheid van bestuur terzake en wordt ook de nodige informatie verstrekt aan alle gebruikers van de zee ?

Antwoord

Sedert 1985 is een van de dumpplaatsen waar baggerspecie gelost wordt de loswal genaamd "Bruggen en Wegen Zeebrugge Oost". Dit is een cirkelvormig gebied met als middelpunt de geografische coördinaten 51°22'30"N en 03°16'00"E en met een straal 750 m.

Volgens de wet van 8 augustus 1988 vallen de baggeroperaties die als doel hebben het openhouden van de vaargeulen en de havens, onder Vlaamse bevoegdheid. Het dumpen van baggerspecie op zee en het ecologische effect hiervan ressorteren onder federale bevoegdheid. Dit alles vormt het voorwerp van een samenwerkingsakkoord van 13 juni 1990 tussen het Vlaams Gewest en de federale staat. In het kader hiervan is aan boord van elk baggerschip permanent een ambtenaar van de administratie Waterwegen en Zeewezen aanwezig, die toezicht houdt op de bagger- en stortactiviteiten.

Het storten van baggerspecie is gemachtigd door ministeriële besluiten getekend door de heer Jan Peeters, de federale staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu. Het ministerieel besluit met betrekking tot de hierboven vernoemde loswal dateert van 28 maart 1997.

De controle op het correct storten van de baggerspecie wordt uitgevoerd zowel door de afdeling Waterwegen Kust als door de BMM (Beheerseenheid Mathematisch Model). Trackplots geven de

plaatsen van de stortingen weer per schip en per week.

De keuze van de loswallen gebeurt op basis van economische en ecologische randvoorwaarden zoals vermeld in de studie "Ecologische impact van baggerspecielösungen voor de Belgische kust", die door de administratie Waterwegen en Zeewezen met de Beheerseenheid Mathematisch Model van de Noordzee en het Schelde-estuarium werd uitgevoerd.

De keuze van de loswal B&W Zeebrugge Oost is niet gedaan uit oogpunt van het behoud van het strand of het bedekken van de verderop gelegen gifgasmunitie.

Op de concrete vragen van de Vlaams volksvertegenwoordiger kan het volgende worden geantwoord.

1. Aan de federale overheid, BMM worden maandelijks de gestorte hoeveelheden en de plaatsen gerapporteerd in uitvoering van de ministeriële besluiten terzake.
2. De ambtelijke werkgroep, waarvan de leden door de minister zijn aangewezen, vergadert tweemaal per jaar. Op elk van deze bijeenkomsten wordt de problematiek besproken.
3. De baggerstortingen op de loswal B&W Zeebrugge Oost hebben geen enkel verband met het vermijden van de stranderosie in Duinbergen.
4. De stortplaats werd na studie bepaald en vastgelegd in de ministeriële besluiten die de vergunning tot storten van de baggerspecie verlenen.

Alle gegevens, hoeveelheden en plaats van stortingen, zijn beschikbaar bij de BMM, die deze in het kader van de Oslo-Parijsconventie aan Osparcom jaarlijks dient te rapporteren.

Vraag nr. 358 van 30 mei 1997 van de heer JOHAN MALCORPS

*Tervatebrug Stuivekenskerke (Diksmuide) – Ver-
vanging*

Vorig jaar werd door de diensten van de minister vastgesteld dat de Tervatebrug over de IJzer in Stuivekenskerke bij Diksmuide zwaar door beton-

rot is aangetast en binnen vijf jaar zal moeten worden vervangen. De kostprijs voor een degelijke herstelling van de schade is zo groot, dat de brug beter wordt afgebroken en door een totaal nieuwe wordt vervangen. De brug werd einde de jaren zestig gebouwd en was aangepast aan een bevaarbaarheid van de IJzer door het zogenoemde Euro paschip met een gabariet van 1350 ton. Maar heel snel werd deze optie verlaten en vervangen door een bevaarbaarheid tot 300 ton.

Deze brug, die enkel de dorpen Keiem en Stuivekenskerke verbindt, is duidelijk veel te groot, heeft daarnaast een bijzonder lage gebruiksfrequentie, hindert in hoge mate de wijk Tervate omdat daarvoor hoge snelheden worden ontwikkeld langs de IJzerdijk, en is daarnaast landschappelijk een bijzonder hinderend visueel element. Het verdwijnen van de brug zou zowel op de toeristische-recreatieve uitbouw van de IJzervallei als op de verkeersveiligheid op de Tervatewijk een bijzonder gunstige invloed hebben.

Voor de vervanging door een nieuwe brug blijken er twee mogelijkheden :

- een vaste hoge brug van kleiner kaliber dan de huidige, waardoor aan de gestelde problematiek geen oplossing wordt geboden ;
- een dubbele houten ophaalbrug, mechanisch bediend vanuit Nieuwpoort, van het type dat vroeger aanwezig was, die de landschappelijke waarde sterk zou verhogen en tegelijk aan het verkeersprobleem in hoge mate tegemoet zou komen.

Daarnaast rijzen nochtans de problemen van de kwaliteit van de andere IJzerbruggen en de verbinding tussen Tervate en Keiem.

1. Wat is de precieze oorzaak van het betonrot, wie is daarvoor verantwoordelijk en welke mogelijkheid bestaat er om de kosten ervan op de verantwoordelijke(n) te verhalen ?
2. Werden de andere vaste IJzerbruggen, met name Hoge Brug, Schoorbakkebrug en Uniebrug, eveneens op betonrot onderzocht ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, wat zijn daarvan de resultaten en de opties ?

3. Wat is de geraamde kostprijs voor de afbraak van de Tervatebrug en voor wanneer is de uitvoering daarvan gepland ?

4. Werd er reeds een optie genomen voor het aanleggen van een nieuwe brug ? Zo ja, op basis van welke overwegingen, wat is de geraamde kostprijs en voor wanneer is de aanleg gepland ?
5. Werd terzake overleg gepleegd met de departementen die verantwoordelijk zijn voor het natuurbehoud en voor het landschapsuitzicht ? Zo neen, waarom is dit niet gebeurd ?

Zo ja, wanneer is dit gebeurd en wat waren de eventuele adviezen terzake ?

Antwoord

1. De Tervatebrug over de IJzer in Diksmuide is aangetast door alkali-silicareactie (ASR), in de vraag "betonrot" genaamd. De alkali-silicareactie kon optreden door de aanwezigheid van reactieve granulaten en vooral door het zeer hoog alkaligehalte. Het is weinig waarschijnlijk dat alleen het cement verantwoordelijk is voor dit hoog alkaligehalte, vandaar dat er een vermoeden is dat er als mengwater brak water werd gebruikt. Dit is thans evenwel nog moeilijk te achterhalen.

In 1990 was de Tervatebrug een van de eerste bruggen in Vlaanderen waar ASR werd vastgesteld. Veel ervaring met ASR was er toen nog niet.

De brug is gebouwd in 1970. De tienjarige aansprakelijkheid van de aannemer is voorbij.

2. De andere vaste IJzerbruggen, met name de Hoge Brug, Schoorbakkebrug en Uniebrug, zijn zoals alle wegbruggen van het Vlaams Gewest onderworpen aan een driejarige inspectiecyclus. De laatste algemene inspectie van de drie bovenvermelde bruggen heeft in 1996 plaatsgevonden. Er is geen alkali-silicareactie vastgesteld.
3. De kostprijs voor de afbraak van de Tervatebrug bedraagt ongeveer 6 miljoen, inclusief BTW. De uitvoeringsdatum van de afbraak is nog niet bekend.
4. De begrotingsopmaak 1998 is pas aangenomen. De vervanging van de brug op korte termijn hangt af van de budgetten die in de begroting 1998 zullen worden ingeschreven.

Bij de bouw van een nieuwe brug wordt door de afdeling Waterwegen Kust van de administratie Waterwegen en Zeewezen geopteerd voor een

beweegbare brug. De raming inclusief BTW bedraagt 65 miljoen.

- De bouwaanvraag voor de nieuwe brug is nog niet ingediend bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen. De bouwaanvraag zal worden ingediend wanneer meer gegevens bekend zijn over het type beweegbare brug, de brugbreedte, de brugoverspanning, de aanleg.

Vraag nr. 359
van 30 mei 1997
van de heer CARL DECALUWE

Kruispunt Sasbrug Izegem – Rotonde

Het kruispunt van de Rumbeeksestraat, de Haverhuisstraat, de Lodewijk De Raetlaan en de Sasstraat (oprit tot de brug over het kanaal Roeselare-Leie) in Izegem vormt op dit ogenblik een gevaarlijk kruispunt en er zijn reeds geruime tijd plannen voor de aanleg van een rotonde op deze plaats.

Uit verschillende contacten bleek dat de administratie Waterwegen niet verantwoordelijk zou zijn voor de aanleg van rotondes en omdat het kruispunt volledig buiten de loop van de N382 valt, beweert ook de administratie Wegen niet verantwoordelijk te zijn voor de aanpassing van het kruispunt.

- Welke administratie of afdeling is, samen met de gemeente, effectief bevoegd voor de aanpassingswerken aan betrokken kruispunt ?
- Voor wanneer zijn de aanpassingswerken aan het betrokken kruispunt geprogrammeerd ?
- Wat is de geraamde kostprijs van de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de Rumbeeksestraat, de Haverhuisstraat, de Lodewijk de Raetlaan en de Sasstraat ?

Antwoord

- De administratie Waterwegen en Zeewezen – afdeling Bovenschelde – vestiging Kortrijk, is bevoegd voor de brug. De rotonde ligt op een gemeenteweg aan de voet van de brugoprit. De gemeente is dan ook verantwoordelijk voor de herinrichting van dit kruispunt.

2. De werken zijn niet geprogrammeerd bij de administratie.

3. De kostprijs kan worden geraamd op 8 tot 10 miljoen frank.

Vraag nr. 360
van 30 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vaartdijk Leuven – Retributie

Op dit ogenblik voert de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen opmetingen uit van Leuven tot aan de Dijle langs de vaartdijk en worden de kadastragegevens nagetrokken. Bedoeling is dat alle eigenaars een retributie voor het gebruik van de vaartdijk naar de aanpalende privé-gronden zouden betalen.

In dat verband wordt gesproken van de mogelijkheid om de uitwegen af te kopen.

Is er al een beslissing over de vorm van de retributie ? Wordt de mogelijkheid tot afkoop daarbij inderdaad in aanmerking genomen ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De opmetingen die op het kanaal Leuven-Dijle werden uitgevoerd, hebben tot doel het vastleggen van de grens van het openbaar domein. Het kanaal Leuven-Dijle is destijds aangelegd door de stad Leuven. De overdracht van het kanaal naar de Belgische staat in 1972 (en nadien naar het Vlaams Gewest), gebeurde op basis van vrij summere plannen. Dit heeft tot gevolg dat er op een aantal plaatsen langs het kanaal onduidelijkheid is over de juiste ligging van de grens van het openbaar domein.

De kennis van de juiste ligging van deze grens is een eerste vereiste voor een degelijk beheer van het kanaal, in het bijzonder met het oog op het verlenen van vergunningen voor het privaat gebruik van gedeelten van het openbaar domein door nutsmaatschappijen (water, gas, elektriciteit, telefoon, enz...), andere openbare besturen en particulieren.

De overheid is op vele plaatsen eigenaar van een strook grond die gelegen is tussen de wegen en de private eigendommen en die varieert in breedte. Op vele plaatsen nemen de eigenaars van de ach-

terliggende terreinen zonder meer toegang over de gronden van de overheid. Deze delen van de gronden worden aangewend voor privé-doeleinden. Daardoor hebben de eigenaars van de achterliggende terreinen nu of in het verleden vaak een aanzienlijke meerwaarde verkregen. Talrijke bewoners vroegen en verkregen voor het gebruik van de gronden van de overheid een vergunning van de vroegere beheerder. Een aantal heeft zelfs deze zaak in een notariële akte geregeld. Nog anderen gebruiken de gronden wederrechtelijk. Voor het gebruik van de gronden van de overheid voor private doeleinden is een cijns verschuldigd. Die was tot voor kort nog gebaseerd op maatstaven daterend van vóór de Tweede Wereldoorlog.

Op 16 maart 1994 heeft de Vlaamse regering het nieuw geactualiseerd retributiebesluit uitgevaardigd. Dit besluit bepaalt onder meer de bedragen die moeten worden betaald voor het in gebruik nemen van het domein voor private doeleinden. Dit besluit is van toepassing op alle waterwegen van het Vlaams Gewest. De vroegere toelatingen van de stad Leuven worden conform dit besluit geactualiseerd, vermits de NV Zeekanaal, als nieuwe beheerder van het kanaal Leuven-Dijle, dit retributiebesluit van de Vlaamse regering moet toepassen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordigers zelf aangeeft, betalen niet alle oeverbewoners een vergoeding voor het privaat gebruik van het openbaar domein. Ten opzichte van de eigenaars die zich met de overheid in regel hebben gesteld, is dit uiteraard een grove onrechtvaardigheid. De NV Zeekanaal heeft als beheerder van de waterweg dan ook de opdracht alle eigenaars die, voor privé-doeleinden, gebruik maken van openbaar domein, dezelfde lasten op te leggen conform het besluit.

De mogelijkheid van afkoop van deze toegangen wordt niet overwogen omdat de NV Zeekanaal in eerste instantie het patrimonium van het kanaal in stand wenst te houden, vermits dit noodzakelijk is voor een goed beheer en een goede exploitatie van de waterweg.

Vraag nr. 361
van 30 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Haltebordjes (3)

Op mijn vraag terzake van 6 december 1996 antwoordde de minister dat de haltebordjes in Voeren niet werden vervangen ten gevolge van bekladding

door Retour a Liège-aanhangers. Op mijn vraag van 12 februari 1997 antwoordde de minister dat de bordjes op 16, 20 en 21 januari werden vervangen (*vragen nrs. 139 en 223, resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 10 januari 1997, blz. 630 en nr. 12 van 21 maart 1997, blz. 1084 – red.*).

De Franstaligen zouden de zaken thans grondiger hebben aangepakt. De bordjes van De Lijn vermeldden de naam van de wijk waar de halte stond. Aangezien het Nederlandstalige benamingen betreft, zal dit sommigen wellicht een doorn in het oog geweest zijn. De borden werden immers door het gemeentepersoneel verwijderd.

Kan de minister mij meedelen of een gemeentebestuur dit zo maar eigenmachtig kan ?

Werd door De Lijn klacht neergelegd ?

Werden de bordjes aan De Lijn gerestitueerd ?

Antwoord

De ten onrechte verwijderde haltebordjes werden intussen, op een tiental na, teruggeplaatst.

Door De Lijn werd geen klacht neergelegd.

De ten onrechte verwijderde halteborden werden na tussenkomst van De Lijn bij de burgemeester door gemeentearbeiders teruggeplaatst. Een tiental borden werden door de gemeente Voeren nog niet terugbezorgd, niettegenstaande mondelinge beloften hiertoe van de burgemeester.

Vraag nr. 362
van 30 mei 1997
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Wegmarkeringen – Gladheid

Het zal de minister niet onbekend zijn dat in sommige gevallen de materie waarmee wegmarkeringen (zebrapaden, richtingaanwijzers en dergelijke meer) op de wegen worden aangebracht zeer glad van aard is. Dit brengt grote gevaren mee voor de weggebruikers, in het bijzonder voor tweewielers (fietsers en motorrijders) en voor voetgangers, die op zich reeds de zwakste weggebruikers zijn.

In andere gevallen gebruikt men een materie (gewone verf of dergelijke) die veel minder glad is en dus minder risico's veroorzaakt.

1. Kan de minister mij meedelen waarom men een materie gebruikt die dergelijke gevaren inhoudt wanneer er blijkbaar alternatieven voorhanden zijn ?
2. Wat is het verschil in kostprijs tussen de verscheidene gebruikte materies ?
3. Waarom wordt niet uitsluitend de veiligste materie gebruikt, om zo de kans op ongevallen te verlagen ?

Zijn er reeds maatregelen genomen om de gladde wegmarkeringen te verwijderen en te vervangen door wegmarkeringen in een aangepaste materie ?

Antwoord

De essentiële eisen waaraan een wegmarkering moet voldoen, zijn de dagzichtbaarheid, de nachtzichtbaarheid en de stroefheid.

De technische voorschriften waaraan de markeringsproducten moeten beantwoorden, houden hiermee rekening. Deze voorschriften bevatten eisen in verband met de samenstelling en de fysische gedragingen die ertoe moeten leiden dat de wegmarkeringen, gerealiseerd met deze producten volgens de regels van het goede vakmanschap, voldoen aan de voormelde essentiële eisen gedurende de waarborgperiode. Zo bedraagt de eis gesteld voor de intrinsieke stroefheid van het product 55 SRT-eenheden. Dit is hoger dan de eis die dienaangaande doorgaans voor het wegdek wordt opgelegd.

Wegens het gevaar dat grote markeringsoppervlakken zoals zebrapaden, stoplijnen, driehoeken, ... door gladheid zouden kunnen opleveren, werd bij omzendbrief nog bijkomend vermeld dat deze markeringen tijdens het aanbrengen moeten nabestrooid worden met glasparsels waaraan 20 % stroefmakend middel is toegevoegd.

Met het van kracht worden van het nieuwe Standaardbestek 250 wordt de klemtoon nog meer gelegd op de controle van voormelde essentiële eisen op de aangebrachte markering zelf, en dit niet alleen bij het begin, maar ook gedurende de waarborgperiode. Voorbereidende proeven en opmetingen hiertoe vonden de laatste jaren reeds plaats.

1. De producten waarmee de hier bedoelde wegmarkeringen worden gerealiseerd, zijn verschillend. De hierbij te maken keuze is afhankelijk

van een aantal factoren, zoals de verkeersdrukten en de aard van het verkeer, de aard en de staat van het wegdek, de duurzaamheid van de producten, de verkeershinder die het aanbrengen meebrengt, enzovoort. De beschouwde wegmarkeringen zijn sterker onderhevig aan slijtage omdat de belasting hier groter is (afremmen, optrekken, wringen van de banden, ...).

Wegenverven verslijten in deze omstandigheden veel sneller en moeten vaak tweemaal per jaar worden vernieuwd. De nieuwe producten (koudplasten, voorgevormde markeringen) gaan doorgaans veel langer mee en zijn beter zichtbaar over langere tijd.

2. Een markering aangebracht met een duurzaam product kost zowat het vijfvoudige van een goede verfmarkering, doch zal meerdere jaren meegaan. De gemiddelde levensduur van een duurzame wegmarkering mag op vijf jaar worden geraamd. Voor deze tijdspanne is het niet uitzonderlijk dat voor identieke markeringen met wegverf een tiental keer moet worden gehermarkeerd.
3. De geringe duurzaamheid van een wegmarkering met wegverf is één van de redenen waarom niet uitsluitend op dit product een beroep wordt gedaan. In een periode waarin de roep naar een vlotte verkeersafwikkeling centraal staat, is het niet aangewezen om meer dan nodig het verkeer te hinderen met wegmarkeringswerken, die tevens verkeersonveiligheid meebrengen.

Uit wat voorafgaat, blijkt overduidelijk dat aan de stroefheid van wegmarkeringen ook in het verleden de nodige aandacht werd besteed. Als in de praktijk evenwel blijkt dat markeringen toch onvoldoende stroef zijn, dan kan dit te wijten zijn aan het gebruik van minder goede producten, slechte uitvoering, niet nastrooien met stroefmakende middelen, enzovoort.

Conform de opvattingen in het nieuwe Standaardbestek 250 en de Europese normering in dit verband, zal in de toekomst meer aandacht gaan naar het resultaat in de praktijk.

Vraag nr. 363
van 30 mei 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Urban Entertainment Center-project Vilvoorde – Openruimtebeleid

De kranten van 27 maart 1997 berichtten dat projectontwikkelaars de bouw en exploitatie plannen van een "Urban Entertainment Center" in Vilvoorde.

Het betreft een musicalzaal met 2.000 plaatsen, een hotel met 200 kamers, een gezondheidscentrum, een feestpaleis, een discotheek, een tv-café, een nieuw Huis van de Toekomst, restaurants, een festivalbioscoop met drie zalen, het Belgisch hoofdkwartier en een demonstratiecentrum van een autoconstructeur, ... Men rekent op 3.000 a 4.000 dagelijkse bezoekers en 1.500 werknemers.

Hiervoor is een gewestplanwijziging noodzakelijk, want de bouw van het centrum is gepland in een natuurgebied van 6 ha. Het gebied ligt buiten het centrum, paalt aan de Brusselse ring, en is nauwelijks te bereiken met het openbaar vervoer.

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt dat de laatste schaarse open ruimte maximaal gevrijwaard moet blijven, en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Vlaams-Brabant spreekt zich, gezien de saturatie van de ring, uit tegen grootschalige verkeersgenererende projecten.

1. Is er al een gewestplanwijziging voor dit terrein aangevraagd ?
2. Is een dergelijke herziening te verzoenen met de geest en de letter van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ?

Antwoord

1. Mijn administratie is niet gevat door een vraag tot gewestplanwijziging met het oog op het betrokken grootschalig project. Alleen omtrent de oprichting van een nieuw Huis van de Toekomst werd een principiële aanvraag ingediend. Deze oprichting heeft echter een beperkte ruimtelijke impact, die niet noodzakelijk via een gewestplanwijziging moet worden gerealiseerd.
2. Aangezien geen gegevens zijn bekend over het vermelde project, is het voorbarig dit te toetsen aan het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

**Vraag nr. 372
van 4 juni 1997
van de heer WILFRIED AERS**

Afbraak fly-over Dampoort Gent – Uitstel

Er is in de buurt van de Dampoort in Gent heel wat commotie ontstaan rond de beslissing om de afbraak van de fly-over uit te stellen.

De reeds lang geplande afbraak werd uitgesteld omdat de activiteiten van de "Week van de Zachte Weggebruiker" daarvan hinder zouden ondervinden.

Alles was gepland om de afbraak in de nacht van 12 op 13 mei vlot te laten verlopen, en het uitstel had enorme gevolgen.

Intussen is de fly-over afgebroken.

1. Was de beslissing tot uitstel niet lichtzinnig en heeft men wel voldoende rekening gehouden met de gevolgen ?
2. Hoeveel heeft dat uitstel het Vlaams Gewest uiteindelijk gekost ?

Antwoord

1. De afbraak van de fly-over, in eerste instantie gepland tijdens de nacht van 12 op 13 mei 1997, werd verdaagd ten gevolge van de Week van de Zachte Weggebruiker en het openbaar-vervoersspel, dat plaatshad tussen 12 en 16 mei 1997.

Het samenvallen van de afbraakwerken met de Week van de Zachte Weggebruiker zou niet bepaald een promotie voor het openbaar vervoer zijn geweest. Zoals ondertussen ook in de realiteit werd vastgesteld, hebben de afbraakwerken voor heel wat verkeershinder gezorgd in de omgeving van de Dampoort. Heel wat bussen, trams en trolleys die over het Dampoortkruispunt de stad binnenkomen en die waren betrokken bij het openbaar-vervoersspel, zouden worden geconfronteerd met omleidingen en opstoppingen. Terwijl het de bedoeling was om potentiële reizigers het openbaar vervoer op zijn best te leren kennen, zouden de gebruikers geconfronteerd zijn geweest met een onrealistisch en slecht beeld van het openbaar vervoer. De Week van de Zachte Weggebruiker zou met andere woorden ontaard zijn geweest in de perfecte ontrading van het openbaar vervoer.

In voorkomend geval ben ik ervan overtuigd dat ik dan nu een antwoord had moeten verstrekken op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger waarom ik de afbraak van de

brug heb laten samenvallen met de Week van de Zachte Weggebruiker.

Na een voorafgaand telefonisch onderhoud met het afdelingshoofd van de afdeling Wegen Oost-Vlaanderen van de administratie Wegen en Verkeer, heb ikzelf, gezien het voorgaande, de beslissing genomen om de afbraakwerken uit te stellen. De werken werden opgeschort met ingang van 12 mei 1997 tot en met 26 mei 1997. De effectieve afbraak van de fly-over gebeurde in de nacht van 27 op 28 mei.

2. De raming van de kosten is nog niet bekend. Er zal in elk geval door mijn administratie worden nagegaan in welke mate de kostenvergoeding die de aannemer opeist in verhouding staat tot de reële meerkosten wegens een immobiliteit van personeel en materieel gedurende twee weken.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 122
van 27 mei 1997
van mevrouw NELLY MAES

Lokale radio 's – Intrekking zendvergunning

Onlangs besliste de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning en de zendvergunning van een lokale radio, niettegenstaande een andersluidend advies (met slechts één onthouding) van de Raad van Lokale Radio's. Terzake zou gesteund zijn op een advies van de administratie.

De beslissing in deze aangelegenheid doet een aantal algemene vragen rijzen naar het gevoerde beleid inzake de intrekking van de erkenning en de zendvergunning van lokale radio's.

1. Op het vlak van de inhoudelijke appreciatie van de werking van lokale radio's.

Hoe beoordeelt de minister het onderscheid tussen vooropgenomen programma's en captatie van uitzendingen via satelliet, of gebruik van radio-automaten? En welke beleidsconclusies verbindt de minister hieraan?

2. Op het vlak van de procedure inzake de intrekking van de erkenning en de zendvergunning van een lokale radio.

Welke beleidslijn hanteert de Vlaamse regering wanneer zij van oordeel is dat een erkenning en zendvergunning moet ingetrokken worden, niettegenstaande een andersluidend advies van de Raad voor Lokale Radio's?

Op welke wijze wordt in zulk geval de beslissing gemotiveerd?

Op welke wijze worden de adviezen van de administratie aan de betrokken partijen meegeedeeld? Hoe wordt terzake het recht van verdediging gegarandeerd? Op welke wijze wordt gewaakt over het gelijkheidsbeginsel?

Antwoord

In eerste instantie verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nr. 121 van 26 mei 1997 van de heer Herman De Loor, waarin ik uitgebreid ben ingegaan op de problematiek van de lokale radio Verona en waarin de motivering van de beslissing tot intrekking van de erkenning uitdrukkelijk werd opgenomen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 13 juni 1997, blz. 1623 – red.*). Ook de rol van de Raad voor Lokale Radio's en de administratie in de procedure werd in mijn antwoord behandeld.

Conform de bepalingen van artikel 28 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, moet een lokale radio een verscheidenheid van informatie, animatie, vorming en ontspanning brengen, met de bedoeling binnen het zendgebied de communicatie onder de bevolking te bevorderen.

Verder wordt bepaald dat het omroepprogramma voor ten minste 80 % moet bestaan uit eigen programma's; maximum 20 % kan hetzij worden aangekocht bij derden, hetzij worden verzorgd door derden.

De memorie van toelichting bij het decreet van 7 november 1990 beklemtoont de communicatiedoelstelling van de lokale radio's. Bovendien wordt hierin uitdrukkelijk gesteld dat radio's die hun zendtijd vullen met programma's die vanuit een zelfde plaats worden computergestuurd, een praktijk toepassen die strijdig is met het decreet. De procedure zelf bevat een aantal maatregelen die het recht van verdediging garanderen. De Raad

voor Lokale Radio's deelt het voornemen tot het indienen van een advies tot schorsing of intrekking van de erkenning aan de betrokken vereniging mee, die haar bezwaren binnen 30 dagen schriftelijk kenbaar kan maken (art. 36, tweede lid van de gecoördineerde decreten).

Het huishoudelijk reglement van de Raad bepaald dat de verantwoordelijke van de lokale radio wordt gehoord. In de praktijk worden de betrokken lokale radio's uitgenodigd op een hoorzitting, waar ze hun argumenten mondeling kunnen toelichten. Ook in het concrete geval van lokale radio Verona werd deze procedure gevolgd.

Vraag nr. 123
van 27 mei 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP

Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 154

van 27 mei 1997

van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis

Blz. 1655

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 125
van 30 mei 1997
van de heer LUDO SANNEN

Fenix – Studiekostenovereenkomst Stadium Fenix – LRM

Tussen de groep Stadium Fenix en de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) werd bij de start van het Fenixproject een overeenkomst afgesloten aangaande de studiekosten.

1. Wie treedt op namens de medecontractant Stadium Fenix ?
2. Wat is de exacte afspraak die tussen Stadium Fenix en de LRM werd gemaakt in verband met

de mogelijke terugbetaling van de studiekosten ?

3. Wat zijn in geval van terugbetaling de terugbetalingsmodaliteiten ?
4. Welke studiekosten worden eventueel terugbetaald ?
5. Tot welke datum worden ze terugbetaald ?
6. Welke regeling werd uitgedokterd voor studies die na de onder het vorige punt vermelde datum werden uitgevoerd ?
7. Wat is het totaal geraamde bedrag dat in voorkomend geval aan de groep Stadium Fenix moet worden overgemaakt ?
8. Welke voorzieningen werden door de LRM getroffen om aan een eventuele vraag tot terugbetaling tegemoet te komen ?

Antwoord

1. Namens de medecontractant trad de heer David Waby, afgevaardigd bestuurder, op.
2. Ingeval niet is voldaan aan één van de volgende voorwaarden, met name :
  - de goedkeuring van het gewestplan of enige wijziging daaraan ;
  - het verkrijgen van een bouwvergunning en een socio-economische vergunning ;
  - de toezegging door de bevoegde overheden voor de aanleg van een rechtstreekse wegverbinding tussen de autosnelweg E314 en het Fenixproject,

heeft KS (en diens rechtsopvolger Mijnen/HWP/LRM) zich ertoe verbonden om alle kosten die werden gemaakt of gedragen door de investeerder voor de realisatie van het project ten laste te nemen, op voorwaarde dat deze kosten voorafgaandelijk en schriftelijk werden goedgekeurd door de raad van bestuur.

3. De kosten worden in voorkomend geval terugbetaald na controle van de uitgaven. Dit betekent dat Stadium Fenix alle rekeningen dient voor te leggen en dat er gecontroleerd wordt of de betrokken uitgaven overeenstemmen met

werkelijke prestaties die verband houden met de voorafgaande goedkeuring.

4. Alle studiekosten, voorafgaandelijk en schriftelijk goedgekeurd, die de investeerder (Stadium Fenix) heeft gemaakt voor de realisatie van zijn aandeel in het Fenixproject, worden terugbetaald.

Meer gedetailleerd betreft het hier kosten m.b.t.:

- het opstellen van een gedetailleerd masterplan,
  - het milieueffectrapport (MER),
  - het socio-economisch rapport,
  - het bouwvergunningdossier,
  - het milieuvergunningdossier,
  - het dossier voor de socio-economische vergunning.
5. Vanaf 30 september 1996 werden m.b.t. het projectonderdeel van Stadium Fenix geen van bovenvermelde kosten meer aanvaard door LRM.
6. Kosten die niet zijn goedgekeurd door LRM worden door Stadium Fenix zelf gedragen.
7. Het totaal geraamde bedrag dat in voorkomend geval aan de groep Stadium Fenix moet worden overgemaakt, bedraagt maximaal 208 miljoen.
8. In 1996 werd door LRM een provisie aangelegd van 222.750.000 frank.

Vraag nr. 129
van 4 juni 1997
van de heer WILFRIED AERS

BRTN-radionieuws – Vlaams Blok

In de ochtendnieuwsuitzendingen van de BRTN-radio van 30 april 1997 werd meegedeeld dat het Vlaams Blok niet akkoord kon gaan met de inhoud van het rapport van de commissie Sekten van de Kamer. Het Vlaams Blok was de eerste partij die hiertegen in het geweer kwam.

In de ochtendnieuwsuitzending van 7.30 uur op 7 mei 1997 deelde dezelfde radio mee dat er die dag in de Kamer over dit rapport zou worden gestemd en dat alleen de CVP er bezwaar tegen maakte.

Heeft de BRTN in deze zaak aan haar informatieplicht voldaan ?

Welke maatregelen werden er genomen ?

Antwoord

In antwoord op de schriftelijke vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft de BRTN mij de volgende informatie bezorgd.

De BRTN-radio heeft op 29 en 30 april uitvoerig melding gemaakt van de protesten van het Vlaams Blok tegen het rapport van de Sektencommissie in de Kamer. Toen is in meerdere uitzendingen gemeld dat het Vlaams Blok zou tegenstemmen.

In het ochtendnieuws van 7 mei werd CVP-voorzitter Marc Van Peel aan het woord gelaten over hetzelfde onderwerp, omdat de dag voordien de CVP-fractie zich negatief had uitgelaten over het rapport. Het CVP-verzet was des te belangrijker, omdat de verslaggever van de Sektencommissie lid is van de CVP.

In de nieuwsuitzendingen van 7 mei werd niet meer naar de houding van het Vlaams Blok verwezen omdat die reeds bekend en dus geen nieuwsfeit meer was.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 143
van 12 mei 1997
van de heer CARL DECALUWE

Huursubsidies – Huurders sociale woning

Het besluit van de Vlaamse regering inzake huursubsidies (11 december 1991 en gewijzigd op 24 februari 1992) stelt dat de huursubsidie aan huurders van een woning van een erkende vennootschap, door deze vennootschap in mindering zal worden gebracht van de maandelijkse huurprijs, waarbij de huursubsidie wordt uitbetaald aan de erkende vennootschap. Aangezien de voorwaarden voor de aanvragers van een huursubsidie hoofdzakelijk naar kansarmen gericht zijn, zijn dit meestal sociale huurders die sowieso slechts de helft van de basishuurprijs betalen.

1. Wat is het respectievelijke aandeel in de uitbetaalde huursubsidies van huurders van een sociale huurwoning enerzijds en de rest van de rechthebbenden (OCMW, woning toebehorend aan een sociaal verhuurkantoor of gemeente, privé-woningen) anderzijds ? Kan deze verhouding meegegeed worden voor de jaren '94, '95 en '96 ?
2. Kan de minister mij meedelen of huurders na het verkrijgen van de huursubsidies minder dan de helft van de basishuurprijs betalen als reële huurprijs ?
3. Zo ja, over welke bedragen gaat dit en welke bouwmaatschappijen hebben deze interpretatie toegepast ?
4. Na de berekening van de huursubsidie (cf. formule) wordt ze doorgestort aan de erkende vennootschap. Zijn er voorbeelden waarbij erkende vennootschappen deze subsidie slechts beperkt doorrekenen aan de huurder, gezien de bepaling in het sociaal huurbesluit dat de huurder niet minder dan de helft van de basishuurprijs betaalt ?
5. Zo ja, over welke bedragen gaat dit voor 1994, 1995, 1996 en bij welke bouwmaatschappijen werd dit voor welke bedragen toegepast ?
6. Kan de minister de respectieve bedragen zoals vermeld in vraag 5 (en het antwoord daarop) terugvorderen en heeft hij reeds stappen ondernomen om dit te doen ?
2. Er is geen verband tussen enerzijds de bepaling van het sociale huurbesluit op basis waarvan de reële huurprijs niet lager kan zijn dan de helft van de basishuurprijs (bepaling die is ingegeven door de betrachting het financieel evenwicht van de maatschappijen te waarborgen) en anderzijds de individuele huursubsidies, die een individueel subjectief recht uitmaken van sommige huurders en precies worden berekend op basis van (onder meer) de oorspronkelijke reële huurprijs. Huurders, voor wie de reële huurprijs overeenkomstig de berekening van het sociaal huurstelsel de helft van de basishuurprijs bedraagt en die in aanmerking komen voor de individuele huursubsidies (omdat ze bv. een krotwoning verlieten) zullen dus inderdaad een lagere huurprijs betalen, in principe gedurende drie jaar en in geen geval verlengbaar.
3. Uit de vorderingsstaten die bij mijn administratie worden ingediend, blijkt dat de maatschappijen in kwestie voor alle sociale huurders die een toezegging hebben verkregen van individuele huursubsidies, effectief terugbetaling vragen, tenzij voor huurders die inmiddels zijn verhuisd of overleden. Hieruit kan worden opgemaakt dat alle huisvestingsmaatschappijen die hun vorderingsstaten indienen, de voormelde correcte interpretatie kennen.
4. Er zijn mij geen voorbeelden bekend van maatschappijen die de huursubsidies niet of slechts beperkt voorschieten of doorbetalen aan de huurders.

Gelet op het feit dat gehele of gedeeltelijke niet-betaling aan de gerechtigden zou moeten vermeld zijn op de vorderingsstaten die bij mijn administratie worden ingediend, neem ik aan dat dergelijke voorbeelden er ook niet zijn, behoudens misschien bij maatschappijen die geen vorderingsstaten indienen, tenzij de Vlaamse volksvertegenwoordiger zou willen suggereren dat sommige maatschappijen zich bezondigen aan valsheid in geschrifte.

Antwoord

1. Het aandeel in de uitbetaalde individuele huursubsidies ten behoeve van huurders van sociale huisvestingsmaatschappijen bedroeg respectievelijk 1.208.653 frank (5 %) in 1994, 6.636.865 frank (11 %) in 1995 en 14.466.038 frank (11 %) in 1996. In deze cijfers zijn niet de installatiepremies begrepen die rechtstreeks aan de betrokkenen worden uitbetaald. De vermelde huursubsidiebedragen werden effectief uitbetaald aan de betrokken sociale huisvestingsmaatschappijen, op basis van jaarlijkse vorderingsstaten die m.b.t. de voorgeschoten huursubsidies moeten worden ingediend bij de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid.

Er gebeurt geen uitbetaling zonder vorderingsstaat. Bij niet alle maatschappijen gebeurt die indiening stipt.

5. Aangezien er geen gevallen bekend zijn, kan ik uiteraard ook geen bedragen opgeven.
6. Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschikt over elementen die zijn suggestie kunnen staven dat sommige maatschappijen de individuele huursubsidies die zij ontvangen namens hun huurder, niet zouden aanwenden voor het doel waarvoor ze bestemd zijn, kan hij dit best melden, zodat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – die belast is met het toezicht op

die maatschappijen – een onderzoek naar dergelijke praktijken kan instellen.

Vraag nr. 147
van 21 mei 1997
van de heer WILFRIED AERS

Bevlagging openbare gebouwen – 11 juli

In het leven van een volk heeft de nationale vlag een belangrijke symboolwaarde. Voor Vlaanderen is dit nog meer het geval, omdat een jarenlange strijd aan de erkenning van de leeuwenvlag is voorafgegaan.

Het zou normaal zijn dat, zeker op de Vlaamse feestdag van 11 juli, alle gebouwen die onder het gezag van de Vlaamse Gemeenschap vallen de leeuwenvlag zouden hijsen. Dit is helaas niet het geval. Een onderzoek in het Gentse heeft uitgewezen dat op 11 juli 1996 een groot aantal diensten in gebreke is gebleven. Ik noem er een aantal.

Vlaamse Gemeenschap :
 departement (dep.) Algemene Zaken en Financiën, afdeling (afd.) Gebouwen Oost-Vlaanderen, Nederkouter 28, Gent ; administratie (adm.) Ondersteuning, afd. Leerlingenvervoer Oost-Vlaanderen, Ooievaarsnest 3, Gentbrugge ; dep. Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, Bemiddelingscommissie, Guldensporenstraat 25, Gent ; adm. Economie, afd. Natuurlijke Rijkdommen en Energie Oost- en West-Vlaanderen, Krijgslaan 281, Gent ; adm. Werkgelegenheid, afd. Inspectie Werkgelegenheid Oost-Vlaanderen, Nederkouter 28, Gent ; adm. Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afd. Milieuvergunningen Oost-Vlaanderen, Apostelhuizen 26K, Gent ; idem, afd. Bos en Groen, afd. Natuur en afd. Land, Gebroeders Van Eyckstraat 4-6, Gent ; adm. Wegen en Verkeer, afd. Wegen Oost-Vlaanderen, Bollebergen 2B, Zwijnaarde ; idem, regie E17-E40, Wasstraat 101, Gentbrugge ; adm. Waterwegen en Zeewezen, afd. Bovenschelde, Nederkouter 28, Gent ; idem, Muidbrug, Sassekaai 2, Gent ; idem, Lousbergbrug, F. Lousbergkaai 1, Gent ; idem, Sint-Jorissluis, Reke 4, Gent ; idem, Tolhuissluis, Tolhuiskaai, 5 Gent ; idem, Brughuis, Wondelgemstraat, Gent ; idem, Brusselsepoortsluis, E. Pynaertkaai 103A, Ledeborg ; idem, sluis Gentbrugge, H. Consciencestraat ; idem, veer Langerbrugge, Roeiersweg 1 ; idem, Meulestedebrug ; adm. Ondersteunende Studies en Opdrachten, afd. Betonstructuren Gent, Vliegtuiglaan 5, Gent ; werkhuis Gent, Sluizenweg 2, Gentbrugge ; permanente wachtdienst Oost- en West-Vlaanderen, Tolhuiskaai 2, Gent.

Gemeenschapsonderwijs :
 Koninklijk Atheneum (KA) III, Voskenslaan 60, Gent ; KA Mariakerke, A. Casier de ter Bekenlaan 30, Mariakerke ; KA Gentbrugge, Ooievaarsnest 3, Gentbrugge ; Koninklijk Technisch Atheneum (KTA), bijgebouw Bagattestraat 43, Gent ; idem, home Guldensporenstraat 14, Gent ; idem, home Sint-Amandstraat 64, Gent ; KTA II, Sint-Baafs-kouterstraat 129, Sint-Amandsberg ; idem, Gentstraat 194, Oostakker ; Kunsthumaniora Muziek en Dans, Drabstraat 42, Gent ; Methodeschool "De oogappel", Bisdomkaai 1, Gent ; Rijksbasisschool (RBS), Hazenakker 1, Gent ; RBS Oefenschool, K.L. Ledeganckstraat 4, Gent.

Hogescholen :
 algemene directie, J. Kluyskensstraat 2, Gent ; Bedrijfskunde BME, Schoonmeerstraat 52, Gent ; Gezondheidszorg Vesalius, Keramiekstraat 80, Gent ; Kunstacademie, J. Kluyskensstraat 2, Gent ; Technologie BME-CT, Voskenslaan 270, Gent.

Andere :
 Vlaams Woningfonds, Sint-Pietersaalstraat 177, Gent ; Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel Zwijnaarde ; Kind en Gezin, Jubileumlaan 25, Gent ; Bloso-centrum, Zuiderlaan 14, Gent.

Deze onvolledige lijst toont voldoende aan dat zeer veel diensten uit nalatigheid of onwil de voorschriften negeren.

Welke maatregelen werden genomen om dergelijke "vergissingen" op 11 juli 1997 te vermijden ?

Antwoord

De omzendbrief van 24 mei 1995 bevat richtlijnen voor de diensten van de Vlaamse regering, de Vlaamse instellingen, de provincies en gemeenten betreffende de bevlagging van hun openbare gebouwen (Belgisch Staatsblad, 22 augustus 1995).

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat ik met mijn omzendbrief BA-97/11 van 4 juni 1997 nogmaals de nodige richtlijnen heb verstrekt aan de provinciegouverneurs en de gemeentebesturen.

Wat de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap en van haar diensten en instellingen betreft, hebben mijn diensten zich, naar aanleiding van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gemelde feiten, in verbinding gesteld met de bevoegde administratie, met het dringend verzoek de nodige

instructies te geven met het oog op een correcte bevolgning op 11 juli eerstkomend.

Ik ga er dan ook van uit dat alle betrokken openbare gebouwen (ook degene die de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermeldt) conform de geldende reglementering zullen bevolgd zijn op 11 juli.

Vraag nr. 149
van 26 mei 1997
van de heer MANDUS VERLINDEN

Elektronische verkeersgeleiding – Toepassing

Sinds meerdere jaren wordt in Duitsland het verkeer in steden en op ringlanen gestroomlijnd door middel van gesynchroniseerde verkeerslichten en elektronische panelen die de aanbevolen snelheid aangeven om aan het volgend kruispunt groen licht te hebben.

Door dit systeem zou niet alleen de doorstroming van het verkeer en dus ook de capaciteit worden verhoogd, maar ook de filevorming en de luchtvervuiling zouden worden teruggedrongen. Dit laatste lijkt dan weer heel belangrijk voor de bewoonbaarheid van de steden en de handelsactiviteiten, en zou dus deel moeten uitmaken van het stedelijk beleid van de minister.

1. Werde dit systeem reeds door de diensten van de minister bestudeerd en geëvalueerd ?

Zo neen, waarom niet ?

2. Indien ja, waarom kreeg dit systeem tot op heden nog geen navolging in Vlaanderen ?

Bestaat de mogelijkheid dat dit systeem voorts nog zijn toepassing krijgt in Vlaanderen ?

3. In welke mate bestaat er een coördinatie op dit vlak tussen het departement van de minister en zijn collega bevoegd voor Vervoer ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

- 1 en 2. Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister

van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

3. De problematiek "mobiliteit" komt binnen het SIF alleen ter sprake als lokale besturen van het mobiliteitsvraagstuk een beleidsprioriteit maken binnen hun beleidsplan. Financiering van initiatieven op het vlak van mobiliteit en verkeersvraagstukken kan via het Sociaal Impulsfonds, voorzover duidelijk uit de omgevingsanalyse blijkt dat er een probleem rijst.

Indien er een mobiliteitsconvenant is afgesloten, dient er gezorgd te worden voor een afstemming van maatregelen binnen beide convenanten. In het Interdepartementaal Sturingsorgaan Sociaal Impulsfonds (afgekort Isosif) worden de beleidsplannen van de SIF+ -gemeenten besproken. Het Isosif is een horizontaal sturingsorgaan dat bestaat uit vertegenwoordigers van de administraties waarvan het werkterrein raakpunten heeft met het stedelijk beleid. Een vertegenwoordiger van de afdeling Verkeerskunde van de administratie Wegen en Verkeer maakt deel uit van het Isosif.

(Antwoord Eddy Baldewijns : blz. 1688 – red.).

Vraag nr. 150
van 27 mei 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Heffing leegstand – Toepassing bij verbouwing

Door het programmadecreet van 22 december 1995 werd een heffing ingevoerd ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen.

Het blijkt thans dat de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) deze heffing toepast wanneer een woning wordt verbouwd. Uiteraard is er in dit geval leegstand, maar het moet de administratie toch duidelijk zijn dat het niet in de bedoeling ligt dit gebouw te laten leegstaan en verkrotten.

Een eigenaar die met een dergelijke heffing wordt geconfronteerd, ziet zich genoodzaakt de administratieve akte te betwisten, zoals trouwens blijkt uit hem toegezonden documenten. Dit betekent bijgevolg bijkomende administratieve rompslomp voor de eigenaar, die zich genoodzaakt ziet de nodige bewijsstukken aan de administratie op te sturen en dan nog geen zekerheid heeft dat de heffing zal

worden geschorst of dat hij een vrijstelling zal krijgen.

Oudere gebouwen worden vaak door jonge gezinnen aangekocht om dan, na verbouwingswerken, te betrekken en krijgen dus meteen te maken met administratieve willekeur.

Waarom wordt de heffing niet enkel toegepast in de gevallen waarvoor het decreet bedoeld is, namelijk structurele leegstand en verkrotting ?

Antwoord

Het begrip "structurele leegstand en verkrotting", waarvoor volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger de heffing is bedoeld, heeft geen sluitende definitie. Als voorbeelden van leegstand wil ik aanhalen :

- a. speculatieve leegstand ;
- b. leegstand ten gevolge van een economische situatie ;
- c. leegstand ten gevolge van verbouwingswerken ;
- d. leegstand ten gevolge van langdurige afwezigheid ;
- e. ...

De bovenstaande redenering geldt ook voor de verwaarlozing van deze gebouwen en/of woningen. Ik veronderstel dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger met de term "structurele leegstand en verkrotting" de speculatieve leegstand en verkrotting bedoelt. Hiervoor wil ik hem dan ook verwijzen naar het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 102 van de heer Didier Ramoudt van 21 mei 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 723 – red.*).

De meest uiteenlopende redenen worden ingeroepen ter verantwoording voor de leegstand of de verwaarlozing. De decreetgever heeft weloverwogen slechts een aantal redenen voldoende zwaarwichtig geacht om een vrijstelling of schorsing toe te staan. Bovendien moet men er zich voor hoeden om in deze aangelegenheid te vertrekken van een ideaalbeeld van de burger : niet alle burgers (eigenaars) zijn integer en in de voorliggende regelgeving moet juist rekening worden gehouden met de gewiekste burger die alle middelen goed acht om aan de heffing te kunnen ontsnappen en er niet voor terugdeinst om daarvoor desnoods de feiten een weinig te verdraaien.

De opdracht inzake de heffing op de leegstand en de verkrotting van gebouwen en woningen wordt daarom nog niet uitgevoerd in de sfeer van een heksenjacht, maar laten we voorzichtig stellen dat een dosis argwaan een noodzakelijk ingrediënt van de aanpak vormt. De doelstelling van de heffing moet duidelijk blijven : op de eigen verantwoordelijkheid van de burger wijzen om de leegstand en de verkrotting van de buurten en stads- en dorpskernen te bestrijden.

De inventaris wordt voornamelijk opgesteld op basis van de vermoedenslijsten verstrekt aan de administratie door de gemeentelijke diensten. Vooraleer het dossier administratief wordt verwerkt, gebeurt een onderzoek ter plaatse, dit zowel voor de leegstaande als voor verkrotte panden (wanneer het beheer van de inventaris door de administratie ROHM gebeurt). Bij zo'n onderzoek ter plaatse komen de onderzoekers in een aantal gevallen uiteraard tot de conclusie dat werken in uitvoering zijn. Maar in andere gevallen kunnen bij het onderzoek geen werken worden vastgesteld en vaak is het evenmin duidelijk hoelang deze werken reeds aan de gang zijn. Het is dus best mogelijk dat bepaalde jonge gezinnen kort na de aankoop van een woning en de start van de renovatiewerkzaamheden een administratieve akte of een technisch verslag ontvangen. Wanneer hun reactie / betwisting aanvaardbaar is, zal de schorsing worden toegekend en zal er geen heffing dienen te worden betaald. Dat dit gepaard gaat met enige "administratieve rompslomp" zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger het noemt, is dan onvermijdelijk.

Anderzijds heeft de praktijk bewezen dat in een aantal dossiers veeleer moet worden gesproken over een "eeuwige" renovatie, waarbij bouwvergunningen worden voorgelegd uit de jaren '70 en waar zelfs de steigers rond de woning inmiddels in aanmerking komen om te worden gerenoveerd. Om in dergelijke dossiers de eigenaar aan te sporen tot een beëindiging van de werken, is de heffing een goed instrument. Deze eigenaars krijgen alsnog 2 jaar schorsing wegens renovatiewerkzaamheden, maar dienen na 2 jaar deze werken dan ook beëindigd te hebben.

De inventarisatie van dergelijke panden betreft dan ook geen administratieve willekeur, maar wel een opbouwen van een degelijke en volledige inventaris inzake de leegstand en de verkrotting van gebouwen en woningen. Eens de eerste inventarisatiebeweging is afgerond, zullen jonge koppels die een woning verwerven die reeds vroeger op de inventaris werd geplaatst, automatisch voldoen aan

de vereisten om een tijdelijke vrijstelling te krijgen, die hun de kans geeft om de woning te renoveren.

Vraag nr. 151
van 27 mei 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Heffing leegstand – Opbrengstaandeel gemeenten

Eigenaars van leegstaande panden ontvangen na de vaststelling dat een eigendom sedert enige tijd onbewoond is, van de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) een aanmaning om de heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen (programmadecreet van 22 december 1995) te betalen.

In dit document wordt vermeld dat "deze heffing niet wordt ingevoerd om de Vlaamse Schatkist te spijzen, maar dat zij een ontradend effect zal hebben".

Verder wordt onderstreept dat "de opbrengst bestemd is voor de ondersteuning van het gemeentelijk beleid voor de verbetering van de leef- en omgevingskwaliteit".

1. Kan de minister mij laten weten welk aandeel de gemeenten ontvangen van deze heffing ter bestrijding van de leegstand? Hoeveel werd er reeds gestort aan de gemeenten van Vlaams-Brabant?
2. Hoe kan de minister er zich van vergewissen dat de opbrengst van de heffing werkelijk wordt gebruikt ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid voor de verbetering van de leef- en omgevingskwaliteit? Is dit trouwens werkelijk het geval?
3. Op welke post van de begroting moeten de gemeenten de opbrengst van deze heffing inschrijven?

Antwoord

1. Artikel 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds regelt de verdeling van de opbrengst van de heffing ter bestrijding van de leegstand en de verkrotting van gebouwen en/of woningen. Het vastleggingskrediet van het Sociaal Impulsfonds wordt

jaarlijks verhoogd met een bedrag gelijk aan de netto-opbrengst, in het kalenderjaar dat het jaar van de inschrijving van het vastleggingskrediet voorafgaat, van de heffingen, intresten en administratieve geldboetes, verminderd met de vergoeding voor de administratiekosten, die aan de gemeenten dienen te worden uitbetaald voor het melden van gebouwen en/of woningen waarop een heffing wordt geheven en, in voorkomend geval, voor het beheer van de inventaris. De te verdelen netto-opbrengst is dus gelijk aan de opbrengst verminderd met de kosten verbonden aan de inning van de heffing en de administratieve onkostenvergoeding, die werd vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 betreffende de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen.

Om de verdeling van de opbrengst mogelijk te maken, werd bij artikel 24 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 een leegstandsfonds opgericht.

De netto-opbrengst wordt dus verdeeld onder de SIF+ -gemeenten volgens dezelfde regels die gelden voor de berekening van hun trekkingsrechten.

Vanaf het voorjaar van 1997 worden de heffingen geïnd voor de inventarisaties in 1996. De administratieve vergoedingen en, in voorkomend geval, de opcentiemen worden aan de gemeenten uitbetaald vóór het einde van de maand die volgt op de maand van de inning. Voor meer details, onder meer wat de storting aan gemeenten van Vlaams-Brabant betreft, dient echter te worden verwezen naar de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën.

2. Aangezien de aan de gemeenten te verdelen netto-opbrengst deel uitmaakt van hun trekkingsrecht op het Sociaal Impulsfonds, is de doelgerichte aanwending van de middelen gegarandeerd.
3. De gemeenten moeten geen afzonderlijk begrotingsartikel hebben indien er alleen een gewestelijke heffing is, vermits de opbrengst van de gewestelijke heffing op het niveau van het Vlaams Gewest in het Sociaal Impulsfonds wordt ingebracht.

Met betrekking tot het Sociaal Impulsfonds is de boekingswijze reeds aan de gemeenten meegedeeld in de omzendbrief BA 96/4 van 30 juli

1996 betreffende de begrotingsonderrichtingen voor 1997 ten behoeve van de gemeenten in het Vlaams Gewest.

Indien een gemeente daarenboven nog opcentiemen heft, dan kan zij de opbrengsten boeken op artikel 040/377-48.

Indien een gemeente een eigen reglement heeft, dan schrijft zij de opbrengst van deze belasting in onder artikel 040/367-15.

Vraag nr. 154
van 30 mei 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Meerinkomsten aanvullende personenbelasting – Federale instructies

Het federale ministerie van Financiën deelde aan verschillende gemeentebesturen mee dat de opbrengst van de aanvullende personenbelasting hoger zal zijn dan geraamd. Er zal dus meer aan de crediteuren van deze belasting, met name de gemeenten, worden uitbetaald dan oorspronkelijk verwacht.

Het federale ministerie schrijft ook dat deze meerinkomsten niet mogen worden gebruikt om begrotingswijzigingen door te voeren, maar dat zij kunnen dienen om de thesaurietoestand van de gemeente te verbeteren. De brief dienaangaande maakt daarbij gewag van een bijeenkomst onder meer met de voogdijoverheden, die geen bezwaar zouden hebben gemaakt.

Deze brief geeft de indruk dat de federale administratie van Financiën zich voordoet als covoogd met een eigen voogdijminister. Het federale ministerie van Financiën heeft alleen geld te innen en dit tijdig aan de gemeenten door te storten. Het heeft daaraan geen enkele voorwaarde te verbinden, op straffe van bevoegdheidsoverschrijding. Alleen de eigen voogdijminister, die deze parlementaire vraag voorgelegd krijgt, kan de handelingen van de gemeenten in verband met deze meerinkomsten beoordelen.

Ik neem aan dat de minister het daarmee eens is. Heeft hij gereageerd t.a.v. het betrokken federale ministerie of de betrokken gemeenten ?

Mocht hij reeds zelf beslist hebben voorwaarden op te leggen inzake de aanwending van deze meerinkomsten, vernam ik graag wat hij terzake heeft

beslist en wat zijn motieven zijn om die bijzondere voorwaarden op te leggen.

Antwoord

Vanuit zijn bevoegdheid tot het innen van de aanvullende belastingen op de personenbelasting deelt het federale ministerie van Financiën elk jaar het bedrag mee dat het redelijkerwijze in de loop van het dienstjaar voor rekening van elke gemeente meent te zullen ontvangen. Voor de gemeenten is deze informatie belangrijk met het oog op het correct opmaken van hun begroting.

De brief waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, moet worden beschouwd als een herraming op het niveau van het ministerie van Financiën.

De federale overheid is niet bevoegd inzake het administratief toezicht op de gemeenten. Krachtens artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is dat toezicht, wat de gemeenten in Vlaanderen betreft, de uitsluitende bevoegdheid van de gewesten. Het federale ministerie van Financiën kan dan ook niet de inschrijving van (herraamde) bedragen in de gemeentebegrotingen verbieden. Ikzelf heb, als bevoegde minister, terzake geen enkel verbod gegeven.

Het komt inderdaad aan de gemeente zelf toe om een zo realistisch mogelijke raming in de begroting te schrijven, rekening houdende met alle informatie waarover het bestuur beschikt. Terzake moet ik vaststellen dat de door het ministerie van Financiën meegedeelde ramingen inzake te verwachten ontvangsten niet altijd nauwkeurig waren. Ik heb daarom geoordeeld geen instructies aan de gemeenten te moeten geven ter gelegenheid van de nieuwe mededeling van het ministerie van Financiën.

Voorzover de in de begroting ingeschreven ramingen aan de redelijkerwijze te verwachten ontvangsten beantwoorden, zal niet worden opgetreden in het kader van het administratief toezicht. Deze houding werd afgesproken in overleg met de provinciale gouvernementen.

Vraag nr. 155
van 30 mei 1997
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Aanwending SIF-geld – Opleiding intercultureel bemiddelaars

Voor de begeleiding van migrantenvrouwen en -meisjes in centra voor residentieel welzijnswerk wordt naar verluidt niet geopteerd voor aparte voorzieningen voor migranten, maar zou er extra aandacht (moeten) zijn binnen de bestaande voorzieningen.

In scholen worden migranten tewerkgesteld zonder al te veel vooropleiding om de contacten te leggen met migrantenouders (bv. om te zeggen dat hun kind naar het bijzonder onderwijs moet). Deze "bemiddelaars" klagen over te weinig voorkennis en te weinig erkenning door de scholen.

Naar ik verneem zou er nu met SIF-geld (Sociaal Impulsfonds) in drie grote steden een opleiding voor intercultureel bemiddelaars met minimum een A1-diploma worden opgestart. Deze opleiding zou ook openstaan voor autochtonen.

Kan de minister de organisatie van deze opleiding met SIF-geld bevestigen ?

Zo ja, wie gaat die opleiding geven ?

Heeft de minister niet overwogen om vooral migranten in te schakelen ?

Zal de voorwaarde om minimum een A1-diploma te bezitten de migranten niet in grote mate uitschakelen ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Gecoördineerd antwoord

Op 19 december 1990 werd een protocolovereenkomst afgesloten tussen de toenmalige gemeenschapsministers van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, van Welzijn en Gezin, van Tewerkstelling en van Onderwijs met betrekking tot het realiseren van het project "interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg".

De Vlaamse regering heeft de uitvoering van de opdracht toegewezen aan het Vlaams Centrum voor Integratie van Migrant(en) (afgekort VCIM) als coördinerende organisatie en aan de regionale integratiecentra voor de lokale begeleiding.

Een onderdeel van de opdracht aan het VCIM was het verschaffen aan migranten van een opleiding op hoger secundair technisch niveau (het zogenaamde A2-diploma) tot intercultureel bemiddelaar.

Op dit moment is het organiseren van een opleiding voor allochtone en autochtone intercultureel bemiddelaars die minimaal in het bezit zijn van een diploma van het hoger onderwijs van één cyclus (het zogenaamde A1-diploma) binnen dit project niet aan de orde.

Ook binnen de SIF-plannen die reeds werden behandeld is er geen sprake van een opleiding voor intercultureel bemiddelaars met minimum een A1-diploma. Bij nadere specificering van de drie gemeenten, kan de zaak eventueel verder worden onderzocht.

Het antwoord op uw bijkomende vragen is dan ook zonder gevolg.

Vraag nr. 157 van 30 mei 1997 van de heer CARL DECALUWE

Sociale huursector – Huurachterstallen

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de huurachterstallen en de evolutie hiervan voor de jaren 1993-1994-1995-1996 en dit opgesplitst per provincie, alsook met bijzondere aandacht voor de steden die erkend zijn als woonnoodgebied ?
2. Wat is het aandeel van de respectievelijke huurachterstallen in de totale huuropbrengsten ?
3. Welke maatregelen werden er opgelegd om de huurachterstallen te minimaliseren ?

Antwoord

1. en 2. Deze gegevens werden verwerkt in tabelvorm die de Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage**. De bedragen van de huurachterstallen werden enkel opgesplitst per provincie. De VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) beschikt niet over de cijfergegevens verdeeld volgens de steden die erkend zijn als woonnoodgebied.
3. In het verleden werden de sociale huisvestingsmaatschappijen bij verschillende omzendbrieven verzocht de evolutie van hun achterstallige huishuren te onderzoeken en te blijven volgen. Ook werd hun gevraagd om, waar nodig, maatregelen te treffen tegen de in gebreke blijvende huurders. Daarbij werden aan de sociale huisvestingsmaatschappijen praktische raadgevin-

gen verstrekt met het oog op de recuperatie van de huurachterstallen (bijvoorbeeld de te volgen werkwijze in geval van huurachterstallen, de wettelijke middelen om de juridische procedure te versnellen, ...).

De laatste jaren worden de maatschappijen individueel aangemaand de nodige stappen te ondernemen om de achterstallen in de hand te houden en te beperken, ook wanneer tijdens

een sociaal inspectiebezoek wordt vastgesteld dat het bedrag van de huurachterstallen het afgelopen jaar fel is gestegen.

Het sociale huurbesluit van 1994 heeft, met het oog op het terugdringen van huurachterstallen, in de tussenkomst van het OCMW voorzien. De minister bevoegd voor Welzijn heeft de OCMW's gewezen op deze opdracht in een recente omzendbrief.

Sociale huursector – Huurachterstallen

	Jaar 1993		Jaar 1994		Jaar 1995		Jaar 1996	
	Bedrag	%	Bedrag	%	Bedrag	%	Bedrag	%
Antwerpen	39.946.632	1,53 %	44.772.701	1,64 %	44.523.663	1,22 %	51.739.530	1,37 %
Limburg	27.718.078	2,46 %	29.479.466	2,51 %	30.816.086	2,35 %	31.121.204	2,28 %
Oost-Vlaanderen	27.270.794	1,17 %	29.478.924	1,22 %	38.683.556	1,55 %	46.118.518	1,74 %
Vlaams-Brabant	20.036.876	1,83 %	21.370.169	1,88 %	24.675.291	1,69 %	28.802.742	1,97 %
West-Vlaanderen	18.738.984	1,08 %	23.858.056	1,30 %	26.429.194	1,25 %	29.564.914	1,40 %

Vraag nr. 158
van 30 mei 1997
van de heer CARL DECALUWE

Sociale koopwoningen – Afbetalingsproblemen

De economische crisis en bedrijfssluitingen treffen vaak ook mensen die leningen lopen hebben om hun (sociale) woning af te betalen. De minister stelde reeds een verzekering tegen inkomensverlies in het vooruitzicht.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal leningsdossiers in '94, '95, '96 en '97 bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en het Vlaams Woningfonds waarbij men achterstand heeft bij de afbetalingen ? Over welke respectieve bedragen gaat het (graag opgesplitst per provincie) ?
2. Vanaf welk achterstallig bedrag worden respectievelijk door VHM en Vlaams Woningfonds aanmaningen verstuurd of concrete maatregelen genomen ?
3. Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal ontleners dat in '94, '95, '96 en '97

gedwongen werd zijn woning te verkopen bij respectievelijk VHM en Vlaams Woningfonds (graag opgesplitst per provincie) ?

Antwoord

1. Leningsdossiers met achterstand bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

Jaar	Provincie	Aantal leningen met achterstand	Bedrag achterstand
1994	Vlaams-Brabant	172	6.272.684
	Limburg	430	17.312.352
	Antwerpen	262	6.376.873
	Oost-Vlaanderen	208	7.804.210
	West-Vlaanderen	195	5.041.446
	TOTAAL	1.267	42.807.565
1995	Vlaams-Brabant	100	4.315.312
	Limburg	234	7.360.407
	Antwerpen	155	3.007.478

Jaar	Provincie	Aantal leningen met achterstand	Bedrag achterstand
	Oost-Vlaanderen	117	3.292.010
	West-Vlaanderen	134	2.653.941
	TOTAAL	740	20.629.148
1996	Vlaams-Brabant	120	4.231.992
	Limburg	252	6.294.733
	Antwerpen	148	1.812.273
	Oost-Vlaanderen	118	3.482.829
	West-Vlaanderen	111	1.812.506
	TOTAAL	749	17.634.333
1997 ⁽¹⁾	Vlaams-Brabant	127	5.054.209
	Limburg	251	6.034.591
	Antwerpen	156	1.894.805
	Oost-Vlaanderen	117	2.297.003
	West-Vlaanderen	103	1.667.984
	TOTAAL	754	16.948.592

⁽¹⁾ tot 31 mei 1997

2. Leningsdossiers met achterstand bij het Vlaams Woningfonds

Jaar	Achterstallige maandel. betalingen	Aantal leningen met achterstand	Bedrag achterstand
1994	Meer dan 3	240	26.170.003
	Meer dan 2 tot 3	98	4.095.034
	Meer dan 1 tot 2	179	5.397.939
	1 of minder	1.322	11.979.840
	Achterstand m.b.t. vervallen rekeningen	168	82.303.021
	TOTAAL	2.007	129.945.837
1995	Meer dan 3	257	30.899.656
	Meer dan 2 tot 3	91	3.843.467
	Meer dan 1 tot 2	170	5.103.246
	1 of minder	1.437	12.716.319
	Achterstand m.b.t. vervallen rekeningen	155	79.534.575
	TOTAAL	2.110	132.097.263

Jaar	Achterstallige maandel. betalingen	Aantal leningen met achterstand	Bedrag achterstand
1996	Meer dan 3	292	38.648.217
	Meer dan 2 tot 3	91	4.463.669
	Meer dan 1 tot 2	154	4.855.040
	1 of minder	1.514	12.293.385
	Achterstand m.b.t. vervallen rekeningen	169	81.108.198
	TOTAAL	2.220	141.368.509
1997 ⁽²⁾	Meer dan 3	299	39.900.536
	Meer dan 2 tot 3	89	4.097.032
	Meer dan 1 tot 2	210	6.491.435
	1 of minder	1.707	14.678.986
	Achterstand m.b.t. vervallen rekeningen	189	87.144.028
	TOTAAL	2.494	152.312.017

⁽²⁾ tot 31 mei 1997

Een opsplitsing per provincie kan door het Vlaams Woningfonds echter niet worden gegeven.

3. Moment van concrete maatregelen

Door de VHM wordt de eerste aanmaningsbrief verstuurd vanaf het moment dat de ontlener heeft nagelaten de betaling van één mensualiteit uit te voeren.

Het rappelsysteem dat binnen de VHM wordt gehanteerd, werkt hoofdzakelijk op geautomatiseerde wijze. Maandelijks worden de verschillende types rappelbrieven naar de ontleners verstuurd, rekening houdende met de actuele achterstand die een bepaald ontlenersdossier vertoont, met de vorige rappels die de betrokkenen reeds hebben ontvangen, en met de geschillencode waarin een ontlenersdossier zich bevindt.

De dossiers waarin een aanzuiveringsvoorstel werd aanvaard, de dossiers waarbij de achterstand kleiner dan of gelijk is aan 1.000 frank en de dossiers waarvoor de procedure van gedwongen uitvoerend beslag lopende is, worden manueel opgevolgd.

Bij het Vlaams Woningfonds zijn de ontleners contractueel gehouden hun maandgeld te betalen binnen de eerste acht dagen van elke maand. Op het einde van de lopende maand ontvangen de ontle-

ners die dan nog niet betaalden reeds een eerste herinneringsbrief. Bij blijvende nalatigheid volgt de maand daarop een tweede rappel en, zo nodig, de volgende maand een aangetekende brief (wat verplicht is volgens de wet op het hypothecair krediet). Naar gelang van de concrete omstandigheden (zoals de grootte van het maandgeld, het aantal niet-betaalde termijnen, de sociale en financiële toestand van het gezin) worden nadien aangepaste maatregelen genomen, gaande van in mora-stelling, over loonoverdracht, tot beslag op de gehypothekeerde woning.

4. Aantal ontleningsdossiers waarvan de woning gedwongen openbaar werd verkocht op initiatief van hetzij de VHM/het Vlaams Woningfonds, hetzij een andere financiële instelling

Bij de VHM

	1994	1995	1996	1997 ⁽³⁾
VI-Brabant	2	2	0	2
Limburg	2	5	8	2
Antwerpen	1	2	1	0
O-Vlaanderen	2	1	5	0
W-Vlaanderen	3	1	0	1
TOTAAL	10	11	14	5

⁽³⁾ tot 31 mei 1997

Bij het Vlaams Woningfonds

1994	29
1995	23
1996	33
1997 ⁽⁴⁾	10

⁽⁴⁾ tot 15 juni 1997

**Vraag nr. 159
van 3 juni 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Voeren Info

Enige tijd geleden werd in Voeren een tweetalig blad "Voeren Info – Fourons Info" verspreid. Naast enige praktische informatie van gemeentelijk belang, wordt het grotendeels gevuld met een artikel waarin de Vlamingen – daarbij gesteund door de Vlaamse overheid – wordt verweten dat ze geen oor hebben naar het "multicultureel" project dat Retour à Liège met Voeren voorheeft.

De publicatie bevat geen colofon, zodat niet duidelijk is of ze een initiatief is van de gemeente. Wel werd er op de middenpagina een onduidelijke stempel gezet met de naam van de gemeentesecretaris en van de burgemeester.

Adresvermeldingen ontbreken evenwel.

1. Kan de minister meedelen of de bewuste publicatie een initiatief is van de gemeente dan wel van anderen ?
2. Indien het een gemeentelijke publicatie is, moet die dan niet beperkt zijn tot het louter informatieve, of mogen er duidelijk politiek geïnspireerde artikels worden opgenomen ?
3. Indien het geen gemeentelijke publicatie is, mag een gemeentesecretaris dan zijn naam laten gebruiken om, in combinatie met de naam van de burgemeester, de indruk te wekken dat het om een officieel tijdschrift gaat ?
4. Dient een gemeentesecretaris te allen tijde strikte neutraliteit na te streven ?
5. Werden er naar aanleiding van de verspreiding van deze publicatie bepaalde maatregelen getroffen ?

Antwoord

Over "dit informatieblad" ontving ik reeds een klacht van de heer Huub Broers, schepen in Voeren, en een schriftelijke vraag nr. 130, van 17 april 1997 van de heer Roeland Van Walleghem, Vlaams volksvertegenwoordiger (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 mei 1997, blz. 1582 – red.*). Naar aanleiding daarvan heb ik de gouverneur van de provincie Limburg gevraagd een onderzoek in te stellen naar de beslissingen die door de gemeentelijke overheid van Voeren werden genomen in verband met dit infoblad in het algemeen, en met betrekking tot de inhoud van het nummer dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger op het oog heeft in het bijzonder. Tevens heb ik gevraagd naar de financiering.

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd eveneens naar de gouverneur doorgestuurd. Ik heb erop aangedrongen ten spoedigste te kunnen beschikken over de feitelijke gegevens betreffende deze aangelegenheid.

Wanneer het resultaat van het onderzoek in mijn bezit is, zal ik het meedelen in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 160
van 4 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Amtenarenzaken
 Vraag nr. 209
 van 4 juni 1997
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1662

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 162
van 9 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Overheidshulp per telefoon – Gehoorgestoorden

Zie :
 Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 297
 van 9 juni 1997
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1668

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 169
van 12 juni 1997
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Diensten voor gemeenten met speciale taalregeling – Organisatie

De gewone wet tot hervorming van de instellingen van 9 augustus 1980 bepaalt in haar artikel 38 dat op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse regering, van de Franse gemeenschapsexecutieve en van de Waalse gewestexecutieve waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten met een speciale taalregeling uit een-

zelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Krachtens artikel 39 zijn dezelfde diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, onderworpen aan een gelijkaardig regime zoals bedoeld in artikel 38.

Kan de minister mij, voor het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap en in het bijzonder voor de departementen die onder zijn bevoegdheid vallen (ten minste voor de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, ...) en waartoe een Franstalige uit een faciliteitengemeente zich eventueel zou kunnen richten, volgende inlichtingen verstrekken ?

1. Hoeveel ambtenaren en in welke graad, bestuur per bestuur en dienst per dienst, zijn voor de Franstaligen in gemeenten met een speciaal taalregime belast met :
  - het onthaal in het Frans ;
  - de behandeling van hun dossier in het Frans ?
2. Welke procedure wordt gevolgd en welk type taalexamen moeten de ambtenaren afleggen om hun beheersing van de Franse taal te bewijzen ?
3. Kan de minister mij bovendien verzekeren dat hij erop toeziet dat de wettelijke bepalingen correct worden toegepast ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Gelet op de bevoegdheidsverdeling in de schoot van de Vlaamse regering, wordt de Vlaamse volksvertegenwoordiger uitgenodigd zijn vraag te stellen aan de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 184
van 12 mei 1997
van de heer FRANK CREYELMAN

Cultureel ambassadeurschap Boogie Boy – Motivatie

Op 18 april laatstleden werd de heer Paul Ambach door de minister uitgeroepen tot cultureel ambassadeur van Vlaanderen. Dit ambassadeurschap is een eretitel die onder andere het uitdragen van de Vlaamse cultuur in het buitenland moet ondersteunen. De heer Paul Ambach is in de muziekwereld vooral bekend voor het organiseren van lucratieve mega-optredens met voornamelijk gerenommeerde buitenlandse artiesten.

Op basis van welke criteria werd de heer Paul Ambach voorgedragen als cultureel ambassadeur van Vlaanderen ?

Welke meerwaarde biedt volgens de minister het overwegend Engelstalig repertoire van de heer Ambach zelf voor de uitstraling van de Vlaamse cultuur ?

Antwoord

De titel van "cultureel ambassadeur van Vlaanderen" wordt toegekend aan toonaangevende kunstenaars en culturele initiatieven in Vlaanderen die een internationale erkenning hebben verworven of die op een bijzondere wijze de internationale uitstraling van Vlaanderen kunnen versterken. Het cultureel ambassadeurschap heeft tot doel de uitstraling van de Vlaamse kunst en cultuur in het buitenland te bevorderen, waardoor de culturele uitstraling van Vlaanderen in het buitenland kan worden versterkt.

De geselecteerde ambassadeurs hebben reeds een internationale erkenning verworven of bieden vol-

doende waarborgen dat de bedoelde erkenning zal worden verworven. Maatstaven voor de internationale reputatie zijn onder meer : recensies in de gespecialiseerde pers, cd-opnamen bij vooraanstaande labels, optredens op belangrijke podia en festivals, realisaties in het buitenland.

Een onafhankelijke jury van deskundigen uit de verschillende kunstdisciplines beoordeelde de kandidaturen, rekening houdend met drie basiselementen :

- de culturele referentie van de kandidaat-ambassadeur ;
- de internationale uitstraling van de ambassadeur ;
- de herkenbaarheid van de ambassadeur als Vlaams kunstenaar of initiatief.

Op basis van het voorstel van de jury besliste de Vlaamse regering, op gezamenlijk voorstel van de Vlaamse ministers bevoegd voor Buitenlands Beleid en Cultuur, over de toekenning van de titel van "cultureel ambassadeur van Vlaanderen" en van eventuele subsidies voor projecten. De bevoegde ministers weken noch in 1996, noch in 1997 af van het voorstel van de jury

De kandidaat Boogie Boy werd door de jury als volgt beoordeeld :

"De Antwerpenaar Boogie Boy gooit als spontane entertainer overal waar hij gaat hoge ogen. Deze, als blanke musicus in de rhythm & bluessector gewaardeerde zanger – ook in de Verenigde Staten en elders in het buitenland – presenteert zich vanzelfsprekend als Vlaming. Wegens zijn bekendheid, culturele referentie en internationale uitstraling stelt de jury Boogie Boy graag voor als Cultureel Ambassadeur."

Op 18 april laatstleden werd Boogie Boy voorgesteld als cultureel ambassadeur van Vlaanderen 1997. De heer Paul Ambach heeft als Boogie Boy momenteel de toezegging gekregen van legendarische jazzfiguren als B.B. King en Ray Charles om mee te werken aan een internationaal cd-project. De titel van cultureel ambassadeur zou aan dit project een extra allure en een extra Vlaamse uitstraling kunnen geven in het buitenland.

De titel werd op basis van het ingediende dossier toegekend voor de concerten van Boogie Boy in binnen- en buitenland. Boogie Boy vroeg en ontving hiervoor geen subsidies.

De titel werd enkel gevraagd en toegekend voor de activiteiten die de heer Ambach ontplooit als Vlaams performer, en niet voor de concertorganisator Make it Happen, eveneens geleid door Paul Ambach.

Vraag nr. 187
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunprogramma's – Tongeren

Zie :

Vlaams minister van Financiën,
 Begroting en Gezondheidsbeleid
 Vraag nr. 84
 van 14 mei 1997
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz 1670

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

(Antwoord Eric Van Rompuy : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.17 van 13 juni 1997, blz. 1619 – red.)

Vraag nr. 190
van 16 mei 1997
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Internet in openbare bibliotheken – Telenet Vlaanderen – Nederlands

1. Het binnenbrengen van Internet in de openbare bibliotheken is momenteel volop in uitvoering. De minister heeft gekozen om via een tussenmaatschappij (Coditel ?) te werken met Belgacom.

Heeft de minister ook de nodige maatregelen genomen om in de telefoonzones waar dit al kan (of waar dit binnenkort zal kunnen) te werken met Telenet Vlaanderen in plaats van Belgacom ?

2. Alle betrekkingen tussen werkgever en werknemer dienen in Vlaanderen in het Nederlands te verlopen.

Heeft de minister reeds de nodige maatregelen genomen opdat alle (elektronische) communi-

catie tussen de openbare bibliotheken en de Vlaamse overheid (administratie Cultuur, afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk, kabinet) ook in het Nederlands zal gebeuren ?

Op die manier kan er zachte druk ontstaan om toepassingen zoals e-mailen, chatten, surfen en browsen in het Nederlands te ontwikkelen. Het lijkt me een taak van de Vlaamse overheid om hier enerzijds een voorbeeldfunctie te vervullen en anderzijds de eigen sociale wetgeving na te leven.

Antwoord

1. Op basis van een uitgebreide marktraadpleging en onderzoek van de verschillende offertes is beslist om de uitbouw en exploitatie van het privaat netwerk tussen de openbare bibliotheken toe te vertrouwen aan Codenet, dat voor een deel van zijn diensten momenteel en tot op heden terugvalt op Belgacom.

In het kader van het Internetproject voor de openbare bibliotheken zijn de overeenkomsten met de leveranciers zo opgemaakt dat ze te allen tijde kunnen worden opgezegd door de Vlaamse regering, waarbij alleen compensatiekosten kunnen worden aangerekend volgens het tijdstip van de opzegging en de daardoor te veel verkregen kortingen.

Op het ogenblik dat Telenet Vlaanderen operationeel wordt, betekent dit een wijziging in de marktsituatie en zal het dossier op basis daarvan opnieuw worden bekeken.

2. Alle elektronische communicatie tussen de Vlaamse overheid en de bibliotheken zal in het Nederlands verlopen. In het project wordt prioritair aandacht gegeven om op het Internet Nederlandstalige informatie op te sporen, te selecteren en te ontsluiten voor een ruim publiek.

Bij het verdere verloop van het project zal ernaar worden gestreefd om in de wereld van de multimedia gangbare termen, die uitsluitend in het Engels worden gebruikt, te vertalen naar het Nederlands en zo begrijpelijk te maken voor het grote publiek.

Vraag nr. 192
van 21 mei 1997
van mevrouw NELLY MAES

Personeelsadvertentie hoofdconservator KMSK – Kostprijs

De Vlaamse regering besteedde onlangs 847.482 fr. aan een personeelsadvertentie voor een nieuwe hoofdconservator voor het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen.

1. Vindt de minister niet dat dit een bijzonder hoog bedrag is voor een wervingscampagne voor slechts één functie? Hoe verantwoordt de minister dit aan de belastingbetaler?
2. Klopt het dat 69 % van dit bedrag in Nederland besteed werd, met name 312.000 fr. voor het NRC-Handelsblad en 272.000 fr. voor de Volkskrant, terwijl slechts 262.000 fr. besteed werd voor alle Vlaamse personeelsbladen bij elkaar?

Waarom werd een dergelijk groot bedrag geïnvesteerd in de wervingscampagne in Nederland?

Antwoord

1. Het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen (KMSKA) is een van de grootste en meest prestigieuze musea in Vlaanderen. Het is daarenboven het enige Vlaams museum met een wetenschappelijk statuut. Het KMSKA zal binnen het kader van het nieuwe museumdecreet, dat een kwalitatieve structurering van het museumlandschap nastreeft, een belangrijke rol worden toebedeeld. Het is immers de bedoeling dat het KMSKA onder meer wordt uitgebouwd als een steunpunt voor de andere Vlaamse musea.

Voor het opstarten van de wervingsprocedure voor hoofdconservator werd gewacht op het besluit van de Vlaamse regering van 28 januari 1997 houdende statuut en organisatie van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en de regeling van de rechtspositie van het personeel. Het spreekt vanzelf dat bij de aanwerving van een instellingshoofd van een dergelijk museum niet over één nacht ijs mag worden gegaan. Van de nieuwe conservator wordt dan ook veel verwacht.

De basistaken van de hoofdconservator bestaan uit het beheer en de algemene leiding van de instelling. De hoofdconservator stippelt samen met de museumstaf het beleid uit, waarbij dynamisme, efficiëntie en maximale uitstraling centraal staan.

Zo staat de hoofdconservator in voor het opstellen van een beleidsplan dat past in het

algemene cultuurbeleid van de Vlaamse Gemeenschap. De hoofdconservator is ook belast met het organisatorisch en zakelijk beleid van de instelling. Als verantwoordelijke voor het personeel voert hij/zij een personeelsbeleid dat in overeenstemming is met de door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gevolgde managementtechnieken. Als verantwoordelijke voor het financieel beheer houdt hij/zij toezicht op het opstellen van de begroting volgens de richtlijnen verstrekt door de Vlaamse regering. De hoofdconservator houdt tevens toezicht op het wetenschappelijk beheer van de collecties. Dit houdt in dat hij/zij een collectiebeleidsplan formuleert, toezicht houdt op de inventarisatie van de collectiestukken en de automatisering, en wetenschappelijk onderzoek verricht met het oog op publicatie. De hoofdconservator is tevens verantwoordelijk voor het toezicht en de controle op de bewaring en de beveiliging van het roerend en onroerend patrimonium. Een andere belangrijke taak ligt op het gebied van de communicatie met het ruime publiek. De hoofdconservator staat onder andere in voor het toezicht op de planning en de uitvoering van de educatieve en publicitaire activiteiten allerhande, contacten met de media en contacten met andere musea en deskundigen in binnen- en buitenland.

Het vinden van een kandidaat die deze taken op een effectieve en efficiënte wijze kan invullen, is geen sinecure. In eerste instantie werd gedacht aan een louter binnenlandse campagne in de dagbladers, gekoppeld aan een intensieve mailing naar betrokken instellingen, organisaties en privé-personen. Om zoveel mogelijk potentiële kandidaten met de nodige kwaliteiten aan te spreken werd uiteindelijk ook beslist om buitenlanders in de wervingsprocedure te betrekken. Een dergelijke aanpak past volkomen in de vigerende Europese wetgeving en de Europese gedachte die meer openheid tussen de lidstaten nastreeft.

Aangezien het een belangrijke en moeilijke functie betreft, werd de voorkeur gegeven aan kandidaten die het Nederlands als eerste taal hebben. De advertentie werd dan ook geschreven met als doelpubliek Vlamingen en Nederlanders. Waarom zou een dergelijke openheid in Vlaanderen niet mogelijk zijn, terwijl in Nederland wel Vlamingen in gelijkaardige functies aan de slag zijn, denk maar aan het Van Abbe-museum in Eindhoven (Jan Debbaut) en het museum Boymans-Van Beuningen in Rotterdam (Chris Dercon).

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft wat het binnenland betreft een overeenkomst met de Vlaamse pers, wat de kosten enigszins drukt. Voor het Nederlandse luik werd de normale prijs betaald. Deze hoge prijs werd voor een groot deel bepaald door de verplichte gele steunkleur van de advertenties van de Vlaamse Gemeenschap.

Aangezien het een belangrijke functie betreft, kon de advertentie niet achterblijven inzake uitzicht en grootte. Hoewel bescheiden in omvang ten opzichte van sommige multinationals, trok de advertentie toch de aandacht die werd beoogd. De bedoeling was immers om een zo groot mogelijk publiek te bereiken.

2. De in de schriftelijke vraag aangehaalde bedragen komen grosso modo overeen met de bedragen opgesomd in de bestelbrief.

Volgende overwegingen zijn belangrijk :

- a. het ging hier om maximumbedragen zoals die voorkwamen in de bestelbrief ;
- b. in de optelling werd geen rekening gehouden met het deel dat wordt gefinancierd door de informatieambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap. De informatieambtenaar heeft immers een overeenkomst met de Vlaamse pers. In dat kader kunnen de afdelingen hun advertenties plaatsen. Hierbij geldt de afspraak dat de afdeling in kwestie instaat voor de helft van de kosten van de advertentie in de Vlaamse pers, de andere helft is voor rekening van de informatieambtenaar. Advertenties in het buitenland vallen volledig ten laste van de aanvragende afdeling.

Rekening houdende met dit gegeven en de reële gefactureerde bedragen, ziet het kostenplaatje er dus als volgt uit :

binnenland (Vlaanderen)	498.958
buitenland (Nederland)	716.581
totaal	1.215.539

werkelijke verhouding :
41 % Vlaamse kranten
59 % Nederlandse kranten

De kosten voor het Nederlandse luik van de campagne zijn te wijten aan de verplichte gele steunkleur, de hogere tarieven in Nederland en het ontbreken van een overeenkomst zoals die

bijvoorbeeld wel bestaat in Vlaanderen. Rekening houdend met de demografische kenmerken van beide landen/regio's, werd verhoudingsgewijs dus meer geld uitgegeven in Vlaanderen. De Nederlandse advertentie heeft trouwens haar nut bewezen : van de 8 kandidaten die werden toegelaten tot de eerste proef, waren er 4 Nederlanders.

Vraag nr. 194
van 21 mei 1997
van mevrouw GERDA RASKIN

Gempemolen Meensel-Kiezegem – Renovatie

De Gempemolen in Meensel-Kiezegem, een oude watermolen die beschermd is en eigendom van de Brouwerij Haacht, is momenteel sterk in verval. Er bestonden vroeger renovatieplannen, maar die zijn nog niet uitgevoerd. Intussen is de molen onderhevig aan de gevolgen van leegstand. Geregeld zorgen vandalen voor schade aan het gebouw.

Is er in samenspraak met de huidige eigenaar reeds een renovatiedossier opgestart, eventueel in overleg met de gemeente ? Instandhoudings- en onderhoudswerken zijn hier immers dringend nodig om te vermijden dat het gebouw het lot ondergaat van de tegenoverliggende (beschermd) afspanning De Drie Haringen, die intussen verdwenen is.

Antwoord

Voor de restauratie van de Gempemolen SC Meensel-Kiezegem is een vergunningplichtige gebruikswijziging en zijn vergunningplichtige werken vereist.

Aangezien de molen gelegen is in een parkgebied, is hij onderworpen aan het moratorium op vergunningplichtige werken in natuurgebieden in het kader van de wetgeving op de ruimtelijke ordening.

Omtrent deze problematiek, die zich overigens voor een dertigtal monumenten stelt, hebben de diensten voor Monumenten en Landschappen in samenwerking met de diensten voor Ruimtelijke Ordening voorstellen voorbereid in verband met de zogenaamde "zonevremde monumenten".

Hopelijk kunnen deze voorstellen binnenkort leiden tot het gewenste resultaat.

Vraag nr. 195
van 21 mei 1997
van mevrouw GERDA RASKIN

Refugehuis abdij van Rothem (Diest) – Bescherming

Het voormalige refugehuis van de abdij van Rothem, gelegen in de Michel Theysstraat (Diest), dateert van het einde van de zestiende eeuw en is sinds kort eigendom van de VZW St.-Jozefziekenhuis. Het betreft een merkwaardig voorbeeld van een eind-16de-eeuwse bakstenen langsvleugel met overkragende lemen verdieping op houten korbelen met trapbekroning. In 1649 werd een uitbreiding toegevoegd aan het gebouw, met een korte dwarsvleugel in traditionele vak- en zandsteenstijl, eveneens met trapbekroning en een vierkante trapstoren in de oksel van beide vleugels.

Het gebouw is niet beschermd, maar is in het gewestplan opgenomen in een woongebied.

Ofschoon er momenteel geen plannen blijken te bestaan tot sloping of verminking van het gebouw, zou het aangewezen zijn om dit gebouw op te nemen op de beschermingslijst.

Zijn er al stappen ondernomen om over te gaan tot bescherming van dit gebouw ?

Antwoord

Het dossier tot bescherming van dit gebouw is momenteel klaar en zal eerstdaags aan mij ter ondertekening worden voorgelegd.

Vraag nr. 196
van 21 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Boerenkrijg – Herdenking (2)

Volgend jaar organiseert het Nationaal Boerenkrijgcomité heel wat activiteiten in het kader van de tweehonderdste verjaardag van de Boerenkrijg (1798-1799). Het gaat hier om een belangrijke fase in onze geschiedenis, die verdient in het collectieve geheugen van het Vlaamse volk bewaard te blijven.

Van de talrijke projecten vormt een grootschalige tentoonstelling in Mechelen wellicht het hoogtepunt. "Wellicht", omdat er blijkbaar nog grote onzekerheid heerst over de financiële mogelijkheden. Zo zou er tot op heden nog geen financiële

toezegging van de Vlaamse regering zijn ontvangen.

Heeft de Vlaamse regering reeds aanvragen tot ondersteuning van dit initiatief ontvangen ?

Staat de minister positief tegenover dit initiatief ?

Blijft de mogelijkheid open dat de Vlaamse regering dit project ondersteunt ?

Antwoord

De middelen voor de subsidiëring van tentoonstellingsinitiatieven inzake beeldende kunst bedragen slechts 7 miljoen frank. Dit beperkte bedrag wordt aangewend voor de ondersteuning van vernieuwende hedendaagse kunstprojecten.

Historische projecten worden enkel ondersteund of geprefinancierd indien ze een internationale dimensie hebben of geselecteerd zijn als cultureel ambassadeur. De cultuurbegroting heeft momenteel geen specifieke subsidiëringmiddelen voor historische projecten.

Vraag nr. 197
van 22 mei 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Briefwisseling Europese Unie-OCMW – Nederlands

Over welke middelen beschikt een OCMW dat briefwisseling voert met de diensten van de Europese instellingen in verband met een dossier dat met onderhoudsplicht te maken heeft en antwoorden krijgt in het Frans ?

De taalwetgeving geldt ongetwijfeld ook in de betrekkingen tussen de OCMW's en de Europese Unie (EU). Kan de minister dit bevestigen ?

Beschikt de voogdij-overheid over de mogelijkheid om de EU erop wijzen dat de taalwetgeving, zoals zij in de lidstaten geldt, moet worden nageleefd ? Kan ze dat eventueel opleggen ?

Zijn er afspraken tussen de lidstaten en de Europese instellingen, inzonderheid als die instellingen ingaan tegen het taalregime van het Verdrag van Maastricht ? Hoe functioneert de afdwingbaarheid als de EU zich niet houdt aan de erkenning van het

Nederlands in haar betrekkingen met de OCMW's in Vlaanderen ?

Antwoord

Het talenregime door de instellingen van de Europese Gemeenschap wordt geregeld in verordening nr. 1 van de Raad van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB, 1958, nr. 17, gewijzigd door de toetredingsakten van 1972, 1979, 1985 en 1994).

In artikel 1 van deze verordening worden de officiële talen en de werktalen opgesomd : "De officiële talen en de werktalen van de instellingen van de Gemeenschap zijn het Duits, het Frans, het Italiaans, het Nederlands, het Engels, het Deens, het Grieks, het Spaans, het Portugees, het Fins en het Zweeds".

Artikel 2 heeft betrekking op de correspondentie die een lidstaat of personen uit de lidstaten met de Gemeenschap voeren : "De stukken die door een Lid-Staat of door een persoon ressorterende onder de jurisdictie van een Lid-Staat aan de instellingen worden gezonden, worden naar keuze van de afzender gesteld in een der officiële talen. Het antwoord wordt in dezelfde taal gesteld".

Artikel 3 bepaalt het taalgebruik van de Europese instellingen als zij zich tot een lidstaat of een onderdaan van een lidstaat richten : "De stukken die door de instellingen aan een Lid-Staat of aan een persoon ressorterende onder de jurisdictie van een Lid-Staat worden gezonden, worden gesteld in de taal van die Staat".

Artikel 8 bepaalt : "Wat de Lid-Staten betreft waar verschillende officiële talen bestaan, zal het gebruik van de taal op verzoek van de betrokken Staat worden vastgesteld volgens de algemene regels welke uit de wetgeving van die Staat voortvloeien".

Blijkens de aangehaalde bepalingen is het evident dat de instellingen van de Europese Unie in hun contacten met Vlaamse burgers of besturen de Nederlandse taal gebruiken.

Bij mijn weten bestaan er geen afspraken tussen de lidstaten en de Europese instellingen in verband met de afdwingbaarheid van deze taalregeling. Eventuele overtredingen in dit verband kunnen worden gesignaleerd aan de minister-president van de Vlaamse regering, die bevoegd is voor Buitenlands Beleid en voor Europese Aangelegenheden.

Ik verwijs de Vlaams volksvertegenwoordiger hier naar diens antwoord op de schriftelijke vraag nr. 45 van 13 februari 1996 van de heer Wilfried Aers (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 19 februari 1996, blz. 412).

Vraag nr. 199 van 26 mei 1997 van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Behandeling individuele OCMW-dossiers – Confidentialiteit

Heel wat OCMW's hebben geen bijzonder comité voor sociale zaken opgericht. Daardoor is elk OCMW-lid betrokken bij de behandeling van dossiers van individuele cliënten.

Uiteraard bestaat er een geheimhoudingsplicht, die ongetwijfeld wordt in acht genomen. Niettemin roept deze ruime toegang tot individuele dossiers zowel bij hulpvragers als bij maatschappelijk werkers wantrouwen op, zeker in kleinere gemeenten met een grotere sociale controle.

1. Hoeveel Vlaamse OCMW's hebben tot op heden een bijzonder comité opgericht ? Wordt de oprichting van dergelijk bijzonder comité door de minister aangemoedigd ? Zo ja, hoe ?
2. Kan een maatschappelijk werker een sociaal verslag onttrekken aan het inzage-recht van de raadsleden om professionele of deontologische redenen ? In welke gevallen ? Wat is daarvoor de procedure ?
3. Zijn er tussen 1990 en heden overtredingen van de geheimhoudingsplicht vastgesteld bij OCMW-raadsleden ? Hoeveel ? In welke omstandigheden ?

Antwoord

De oprichting van een bijzonder comité voor sociale zaken is een beslissing die door de OCMW's in volle autonomie wordt genomen. In OCMW's waar vele aanvragen tot steunverlening worden geregistreerd of waar naast de individuele dienstverlening ook vele collectieve diensten zijn uitgebouwd, zal sneller worden geopteerd voor de oprichting van een apart comité om de individuele steunaanvragen te behandelen, voornamelijk om praktische redenen.

Concrete cijfers over het aantal OCMW's die zulk een bijzonder comité hebben opgericht zijn niet voorhanden. Zulke cijfers zouden naar mijn mening ook niet alles zeggen : in OCMW's zonder bijzonder comité voor sociale zaken kunnen de individuele steunaanvragen bijvoorbeeld aan het vast bureau zijn gedelegeerd.

Bovendien is het niet omdat er een bijzonder comité is opgericht, dat de andere raadsleden van het OCMW hun inzagerecht over individuele dossiers verliezen.

De geheimhoudingsplicht is duidelijk gesteld in de organieke wetgeving op de OCMW's, meer bepaald in de artikelen 31, 36 en 50. Deze geheimhoudingsplicht wordt zowel voor de raadsleden als de personeelsleden als anderen die door hun functie of mandaat kennis krijgen van de gegevens uit deze dossiers, duidelijk vooropgesteld.

Wanneer hierop inbreuken worden vastgesteld, kan dit op meerdere manieren worden beteugeld. Tegen een personeelslid kunnen tuchtmaatregelen worden ingesteld zoals bepaald in artikel 52 van de organieke wet, tegen een raadslid kan een schorsing of afzetting worden gevraagd overeenkomstig artikel 22 van de organieke wet. Bovendien kunnen inbreuken strafrechtelijk worden vervolgd.

Het beroepsgeheim waarvan sprake, is een gedeeld beroepsgeheim van de personeelsleden, in casu de maatschappelijk assistenten en de raadsleden van de OCMW-raad. De sociaal assistenten hebben in deze geen afzonderlijk beroepsgeheim dat tegen de raad kan worden ingeroepen om gegevens over de steunvragers niet mee te delen aan de raadsleden.

Aangezien het uiteindelijk de raad is die de beslissingsbevoegdheid heeft over het al dan niet toekennen van een bepaalde steun, heeft hij alle relevante gegevens nodig die op de hulpvragers betrekking hebben. In een sociaal dossier is het sociaal verslag één van de basisdocumenten die een inzicht moeten geven in de concrete situatie. Het sociaal verslag wordt immers juist opgesteld met het oog op de diagnose die voor de raadsleden nodig is om de juiste en meest gepaste beslissing te kunnen nemen. Dit sociaal verslag kan dan ook niet aan het inzagerecht worden onttrokken.

Enkel gegevens die voor de diagnose van een hulpvraag geen relevantie hebben, moeten niet in het sociaal dossier worden opgenomen : zo kan het zijn dat bepaalde elementen die blijken uit een psychosociale begeleiding, geen relevantie hebben voor de hulpvraag. Deze gegevens, die enkel belang hebben bij de verdere psycho-sociale begeleiding, kun-

nen in de werknota's van de maatschappelijk assistente voorkomen en dienen niet aan het sociaal dossier toegevoegd te worden.

Wat de vraag betreft naar het aantal overtredingen die in deze context werden vastgesteld : uiteraard heb ik geen zicht op eventuele strafrechtelijke vervolgingen die in dit kader tegen raadsleden zijn ingesteld. Ikzelf heb geen klachten ontvangen die handelen over de overtreding van de geheimhoudingsplicht inzake sociale dossiers door de mandatarissen. Aan de gouverneurs heb ik gevraagd gegevens te verzamelen over het aantal klachten dat in dit verband bij de provincie is ingekomen. Wanneer deze gegevens in mijn bezit zijn, zal ik ze meedelen in een aanvullend antwoord.

Er zou wellicht kunnen worden nagedacht over andere mogelijke bevoegdheidsverdelingen, bijvoorbeeld een beperking van het beslissings- en inzagerecht voor de dossiers individuele dienstverlening tot een bijzonder comité. Deze denkpiste houdt evenwel een beperking in van het algemene inzagerecht van de OCMW-mandatarissen zoals bepaald in de organieke wet.

Vraag nr. 201
van 27 mei 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 154
van 27 mei 1997
van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis
Blz. 1655

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 202
van 30 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kind en Gezin – Toewijzing extra bedrag kleuterinstapregeling

In de begroting Kind en Gezin is een bedrag opgenomen van 35 miljoen frank om de gevolgen op te vangen van de gewijzigde instapregeling waardoor kleuters slechts na vakanties in de kleuterklas mogen beginnen.

In de begrotingstoelichting verklaarde de minister dat de concrete toewijzing nog niet uitgewerkt is.

Heeft de minister reeds een beslissing genomen in verband met de toewijzing van dit bedrag ?

Antwoord

In het kader van de gewijzigde instapregeling voor kleuters werd een bedrag van 35 miljoen frank ingeschreven in de begroting van Kind en Gezin.

Deze regeling, waardoor kleuters slechts op bepaalde tijdstippen naar school kunnen, heeft uiteraard een invloed op het opvanggebeuren. Het (enkele weken, maanden) langer opvangen van deze kinderen is een feit.

Een concrete toewijzing van het bedrag van 35 miljoen was aldus niet nodig. De opneming van deze kredieten doet zich voor in de realiteit.

De kinderen worden langer opgevangen, waardoor ook meer kinderen op een zelfde tijdstip worden opgevangen. De besteding van het bedrag van 35 miljoen gebeurt voornamelijk door de opvang in de bestaande diensten voor opvanggezinnen en kinderdagverblijven.

In kinderdagverblijven werden ook bijkomende plaatsen gecreëerd, teneinde de druk, de bezettingsgraad onder controle te houden.

Vraag nr. 203 van 30 mei 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kansarmoedebeleid Kind en Gezin – Samenwerkingsverbanden

De kansarmoedeproblematiek van gezinnen met kleine kinderen krijgt veel aandacht. Kind en Gezin heeft negen preventieve-zorgcentra om deze problematiek aan te pakken. Buiten het reglementair kader worden nog andere projecten voor kinderopvang nominatief gesubsidieerd met geld van de Nationale Loterij. Ook het SIF (Sociaal Impulsfonds) heeft parameters gericht op kinderen.

1. Is er een samenwerking tussen de huidige SIF+ -gemeenten waar de negatieve parameters "kinderen" hoog lagen en de projecten of de werking van Kind en Gezin ?

Zo ja, waar en in welke zin ?

Zo neen, werden er door Kind en Gezin pogingen gedaan om hierbij betrokken te worden ? Waar werd dit geprobeerd ? Waar werd dit geweigerd ?

2. Sluiten de projecten gesubsidieerd door de Nationale Loterij aan bij de Vlaamse opties in verband met kansarmoedeopvang van gezinnen ?

Antwoord

1. In het kader van de door de raad van beheer goedgekeurde planning "preventieve kindercare" werd voorzien in een inhoudelijk concept rond netwerkontwikkeling. Hiermee sluit Kind en Gezin aan bij de terzake genomen Vlaamse beleidsalternatieven. In het inhoudelijk concept rond netwerkontwikkeling wordt samenwerking uitgebouwd op basis van de doelgroep van Kind en Gezin binnen de krijtlijnen van de eigen opdracht. Op lokaal vlak beschikken de regio-teams, bestaande uit regio-verpleegkundigen, over een relatieve autonomie om samenwerkingsverbanden aan te gaan.

Inzake de samenwerking tussen de huidige 33 SIF+ -gemeenten en Kind en Gezin, kan op basis van de beschikbare gegevens worden meegedeeld dat in 14 van deze gemeenten een samenwerking bestaat op het niveau van hetzij de SIF-stuurgroep, hetzij werkgroepen in het kader van het gemeentelijk SIF-beleid. Het gaat hier met name om de gemeenten Bredene en Menen voor de provincie West-Vlaanderen, Maasmechelen en Genk voor de provincie Limburg, Ronse, Geraardsbergen, Gent en Wetteren voor de provincie Oost-Vlaanderen, Turnhout, Willebroek, Mechelen en Antwerpen voor de provincie Antwerpen, Tienen voor de provincie Vlaams-Brabant en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Daarnaast kan op basis van de beschikbare informatie worden meegedeeld dat er in 19 van de 33 SIF+ -gemeenten samenwerking is in het kader van projecten binnen het SIF-beleid van de betrokken gemeenten.

In geen enkele gemeente waarmee samenwerking werd gezocht, werd dit tot op heden geweigerd.

Ten aanzien van de SIF+ -gemeenten Blankenberge, De Panne, Nieuwpoort, Oostende, Tongeren, Hasselt, Ham, Zelzate, Aalst, Dendermonde, Diest werden tot op heden geen initiatieven genomen vanuit Kind en Gezin inzake samenwerking in het kader van het gemeentelijk SIF-beleid.

2. Alle projecten gesubsidieerd door Kind en Gezin met de middelen ter beschikking gesteld door de Nationale Loterij richten zich op de meest kwetsbare kinderen, hun ouders en hun gezin. Op dit ogenblik gaat het om elf projecten, opgezet op diverse plaatsen.

In alle gevallen wordt gepoogd door middel van geëigende methodieken het kind, zijn ouders of het gezin te ondersteunen. Deze geëigende methodieken kunnen onder meer bestaan uit spel- en taalstimulering, gezinsbegeleiding, opvang van het kind en ouderwerking. Alle projecten door Kind en Gezin gesubsidieerd, zijn ambulante van aard.

In die zin zijn alle projecten erop gericht de kansen voor de betrokken groepen te verhogen. Vertrekkend vanuit en rekening houdend met het gezinsperspectief streven zij naar meer zelfstandigheid en weerbaarheid bij deze groepen. Tevens wordt ernaar gezocht de participatie van deze groepen bij het maatschappelijk gebeuren te verhogen en wordt ernaar gestreefd deze projecten te laten aansluiten bij bestaande netwerken en impulsen hiertoe te geven.

Door ruimte te bieden aan projecten schept Kind en Gezin de mogelijkheid tot innovatie. De noodzakelijke ontwikkeling van geëigende en gepaste methodieken en werkvormen ten aanzien van de meest kwetsbare groepen in de samenleving vereist deze ruimte.

In die zin kan worden gesteld dat zowel de projecten als het beleid in ontwikkeling van Kind en Gezin, aansluiten bij de Vlaamse opties inzake het kansarmoedebeleid.

Vraag nr. 204
van 30 mei 1997
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Aanwending SIF-geld – Opleiding intercultureel bemiddelaars

Voor de begeleiding van migrantenvrouwen en -meisjes in centra voor residentieel welzijnswerk wordt naar verluidt niet geopteerd voor aparte

voorzieningen voor migranten, maar zou er extra aandacht (moeten) zijn binnen de bestaande voorzieningen.

In scholen worden migranten tewerkgesteld zonder al te veel vooropleiding om de contacten te leggen met migrantenouders (bv. om te zeggen dat hun kind naar het bijzonder onderwijs moet).

Deze "bemiddelaars" klagen over te weinig voor-kennis en te weinig erkenning door de scholen.

Naar ik verneem zou er nu met SIF-geld (Sociaal Impulsfonds) in drie grote steden een opleiding voor intercultureel bemiddelaars met minimum een A1-diploma worden opgestart. Deze opleiding zou ook openstaan voor autochtonen.

Kan de minister de organisatie van deze opleiding met SIF-geld bevestigen ?

Zo ja, wie gaat die opleiding geven ?

Heeft de minister niet overwogen om vooral migranten in te schakelen ?

Zal de voorwaarde om minimum een A1-diploma te bezitten de migranten niet in grote mate uitschakelen ?

Hoeveel intercultureel bemiddelaars zijn tewerkgesteld in de welzijnsinstellingen ? Wat is hun opleiding en/of vooropleiding ? Wat is hun functieomschrijving ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

(Antwoord Leo Peeters : blz. 1713 – red.)

Vraag nr. 205
van 30 mei 1997
van de heer HERMAN DE REUSE

Subsidiëringsbevoegdheid BLOSO – Kritiek Rekenhof – Stand van zaken

In een schrijven van het Rekenhof van 16 januari 1996 werd aan de minister meegedeeld dat de raad van bestuur van het Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie) zijn bevoegdheden heeft overschreden door de goedkeuring van de reglementen en procedures voor de besteding van de begrotingskredieten voor sportpromotionele activiteiten van provincies, gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

In zijn antwoord van 23 februari 1996 geeft de minister wel een overzicht van de gebeurtenissen die hebben geleid tot de beslissing van de raad van bestuur van Bloso, maar geen antwoord op het probleem van de bevoegdheidsoverschrijding.

Mag ik van de minister vernemen of deze situatie geregulariseerd is ?

Zo ja, hoe en wanneer is dit gebeurd ?

Zo neen, wat staat deze regularisatie in de weg ?

Antwoord

Op 16 januari 1996 formuleerde het Rekenhof reeds deze kritiek op de besteding van de subsidies 1995 voor sportpromotionele activiteiten van provincies en gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Op 23 februari 1996 werd door mij hierop geantwoord, en dit op basis van de ingewonnen informatie bij mijn bevoegde administratie. In dit antwoord werd een chronologisch overzicht gegeven van het ontstaan en de evolutie van dit artikel in de Bloso-begroting 1995. Het betrof hier immers een nieuw artikel (sectie I, art. 41.12) dat in de Bloso-begroting 1995 werd ingeschreven bij beslissing van de raad van bestuur.

Er moet wel op worden gewezen dat in de begrotingen 1996, 1997 en 1998 geen kredieten meer werden uitgetrokken op dit artikel. Het betrof hier dus een eenmalige subsidiëring van globaal 16 miljoen, waarvan 6 miljoen voor de provincies (+ Vlaamse Gemeenschapscommissie) en 10 miljoen voor de gemeenten (7 miljoen voor jeugdsport, 2 miljoen voor senioren en 1 miljoen voor natuursporten). Deze subsidies werden in uitvoering van de beslissing van de raad van bestuur ook effectief uitbetaald.

Vraag nr. 209 van 4 juni 1997 van mevrouw NELLY MAES

Diefstal en beschadiging in musea – Maatregelen

Het aantal meldingen van misdrijven in de vorm van diefstal of beschadiging van kunstwerken in onze musea is de jongste maanden sterk gestegen.

1. Welke diefstallen, beschadigingen of misdrijven in enige andere vorm werden het laatste jaar in onze Vlaamse musea vastgesteld ?
2. Welke maatregelen neemt de minister zowel op korte als op langere termijn om dit probleem het hoofd te bieden ?
3. Werden er reeds stappen ondernomen om een aantal suppoosten aan te werven ? Zo ja, in welke mate ?
4. De Vlaamse Gemeenschap vroeg de Stichting Kunstpromotie een vormingspakket uit te werken.

Is deze taak reeds uitgevoerd en wanneer zal deze vorming van start gaan ?

Antwoord

Het laatste jaar werden heel wat diefstallen en opzettelijke beschadigingen vastgesteld in musea. Een exact overzicht van de vaststellingen is mij niet bekend. In mijn beleidsbrief is het een van de hoofddoelstellingen om de kwaliteit van de musea te verhogen. De verbetering van de veiligheid, als ook een preventief beleid, passen hierin. Een sluitend systeem tegen diefstal en beschadiging is uiteraard niet mogelijk. Bovendien komt bij te strikte maatregelen de publieksvriendelijkheid in het gedrang.

In 1997 wordt een impulsbudget gereserveerd van 15 miljoen dat specifiek bestemd is voor de subsidiëring van nieuwe en bijkomende beveiligingstechnologie in musea. Deze technische inrichtingswerken zullen tot 60 % worden gesubsidieerd. Het is evident dat de provincies hierin ook een essentiële bijdrage leveren.

Met mijn collega's Theo Kelchtermans en Miet Smet zal ik overleggen om binnen bijzondere tewerkstellingsinitiatieven ook in de mogelijkheid te voorzien tot de aanwerving van bijkomende suppoosten (PWA's, werkervaringsplan).

In het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten (KMSK) in Antwerpen werken voor het ogenblik 29 vaste suppoosten. In het ontwerp van personeelsformatie is ruimte voor de werving van nog 11 suppoosten. Dit plan moet evenwel nog worden goedgekeurd door de Vlaamse regering. In het kader van het eerste werkervaringsplan werden eveneens 10 jonge suppoosten aangesteld. En in de drukke periodes of bij grote tentoonstellingen kan het KMSK binnen zijn dotatie een beroep doen op tijdelijke krachten via een interimbureau.

Ten slotte is het de bedoeling om een opleidingsproject te starten om de suppoosten beter te bekwalamen inzake veiligheidspreventie en onthaalfunctie.

**Vraag nr. 210
van 9 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Personenalarmsystemen – Evaluatie

Bejaarden die nog zelfstandig wonen, kunnen gebruik maken van een personenalarmsysteem dat in verbinding staat met een meldcentrale. Deze centrale ontvangt oproepen indien de bezitter van een personenalarmsysteem hulp nodig heeft.

Dit ondersteunt de beleidsvisie dat mensen zolang mogelijk in hun eigen omgeving moeten kunnen blijven.

1. Welk budget besteedt Vlaanderen rechtstreeks en/of onrechtstreeks aan personenalarmsystemen ?
2. Zijn er regio's die niet worden bediend ?
3. Welke meldcentrales zijn er actief in Limburg ? Welke regio bereiken zij ? Hoe is de regeling voor Voeren uitgewerkt ?
4. Hoeveel personen in Limburg zijn in het bezit van het personenalarmsysteem ?
5. Hoeveel oproepen telde Limburg in 1996 ?
6. Wordt er op regelmatige basis een evaluatie gehouden met betrekking tot de snelheid van de verbinding, de spreek-luisterkwaliteit, technische aspecten, ... ? Zijn er bijstellingen nodig ?

Antwoord

1. Aan de erkende ziekenfondsen en aan de openbare besturen die een personenalarm promoten of verwezenlijken werd in 1996 een subsidie toegekend van respectievelijk 9.080.000 frank en 5.000.000 frank. Voor 1997 is in eenzelfde subsidiebedrag voorzien.
2. Aan alle erkende ziekenfondsen (5), aan alle OCMW's in Vlaanderen en aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt in het begin van elk jaar een aanvraagformulier toegestuurd voor het verkrijgen van een subsidie bij aankoop van noodoproepsystemen. De toekenning van een subsidie aan het OCMW van een gemeente wordt afhankelijk gesteld van drie criteria :

- het programmatiecijfer per gemeente. Dit getal wordt berekend naar rato van 1 % van de inwoners in de gemeente boven de 75 jaar ;
- de programmatieruimte, dit is het verschil tussen het programmacijfer en het aantal toestellen dat reeds door de Vlaamse Gemeenschap werd gesubsidieerd in het verleden ;
- het beschikbare begrotingskrediet ;

Elke gemeente waarvoor aanvragen worden ingediend, wordt aan deze criteria getoetst.

De toewijzing van een subsidie aan erkende ziekenfondsen gebeurt naar verhouding van het opgegeven aantal leden van het ziekenfonds en het beschikbare begrotingskrediet.

3. Personenalarmsystemen worden sedert 1987 door de Vlaamse Gemeenschap gepromoot en daadwerkelijk ondersteund met een aankoopsubsidie van 20.000 frank per toestel.

In de omzendbrief van 26 november 1987 van de toenmalige gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg zijn een aantal technisch-functionele en organisatorische vereisten opgenomen, alsmede enkele toewijzingscriteria voor de bejaarden die dienen te worden nageleefd om een tussenkomst in de aankoopprijs vanwege de Vlaamse Gemeenschap te kunnen verkrijgen.

Bij de aanvraag wordt een verklaring gevoegd waarin de aanvragende instanties zich ertoe verbinden bovenvermelde voorwaarden na te leven.

4. Onderstaande tabel geeft de procentuele invulling weer van de personenalarmtoestellen per provincie. Het totaal aantal gesubsidieerde toestellen aan OCMW's in Limburg tot en met 1996 bedraagt 189, wat een invulling geeft van 57%. Welke de toewijzingscriteria zijn van de ziekenfondsen op lokaal vlak is mij niet bekend. De Vlaamse Gemeenschap beperkt zich ertoe de algemene toewijzingsvoorwaarden te omschrijven (cfr. omzendbrief van 26 november 1987), maar laat zich niet in met de concrete verdelingscriteria van deze toestellen. Dit wordt aan de beoordeling overgelaten van de vernoemde organisaties, die over een sociale dienst beschikken om de nodige onderzoeken te doen.

Procentuele invulling personenalarmtoestellen
per provincie

Provincie	Programmatiegetal	Effectieve toewijzing	%
Antwerpen	1047	659	63%
Vlaams-Brabant	610	473	78%
Limburg	329	189	57%
Oost-Vlaanderen	885	548	62%
West-Vlaanderen	753	617	82%
Totaal	3624	2486	69%

5. Voor informatie over het aantal oproepen in de provincie Limburg verwijs ik naar de lokale besturen en de mutualiteiten die in deze provincie personenalarmsystemen verdelen.

Een basisgegeven blijft echter het technisch perfect functioneren van de zender-ontvangst-apparatuur. In mijn omzendbrief van 1 augustus 1996 vraag ik dan ook bijzondere aandacht voor de inhoud van het koninklijk besluit van 18 mei 1994 dat verschenen is in het Belgisch Staatsblad van 24 juni 1994 betreffende de elektromagnetische compatibiliteit.

Dit koninklijk besluit is van toepassing op de apparaten die elektromagnetische storingen kunnen veroorzaken of waarvan de werking door deze storingen kan worden aangetast. Hieronder vallen ook de personenalarmsystemen die bij zelfstandig wonende ouderen en gehandicapten worden geplaatst.

Vanaf 1 januari 1996 worden door de Vlaamse Gemeenschap dan ook alleen nog personenalarmsystemen gesubsidieerd die voldoende garanties bieden op het vlak van bedrijfszekerheid conform het bovenvermeld koninklijk besluit. Daartoe dient de aankoopfactuur vergezeld te zijn van een conforme EG-typeverklaring en over het EG-merkteken te beschikken. Zo niet bieden zij onvoldoende garanties op het vlak van bedrijfszekerheid en creëren zij aldus een onterecht gevoel van veiligheid bij de oudere bij wie ze zijn geïnstalleerd. Deze EG-typeverklaring van overeenstemming moet worden afgeleverd door een erkende keuringsorganisatie.

Aantal gesubsidieerde personenalarmsystemen per gemeente
in de provincie Limburg

Gemeente	Totaal gesub. t/m 1996
Alken	4
As	2
Beringen	0
Bilzen	0
Bocholt	4
Borgloon	0
Bree	4
Diepenbeek	5
Dilsen-Stokkem	0
Genk	21
Gringelom	0
Halen	5
Ham	4
Hamont-Achel	0
Hasselt	44
Helchtel-Eksel	2
Heers	10
Herk-de-Stad	0
Herstappe	0
Heusden-Zolder	9
Hoeselt	2
Houthalen-Helchteren	7
Kinrooi	0
Kortesseem	0
Lanaken	10
Leopoldsburg	0
Lommel	0
Lummen	7
Maaseik	0
Maasmechelen	16
Meeuwen-Gruitrode	2
Neerpelt	0
Nieuwerkerken	2
Opglabbeek	2
Overpelt	4

Gemeente	Totaal gesub. t/m 1996
Peer	5
Riemst	9
Sint-Truiden	0
Tessenderlo	0
Tongeren	0
Voeren	2
Wellen	0
Zonhoven	7
Zutendaal	0
Totaal	189

Vraag nr. 214
van 11 juni 1997
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Randkrant – Naleving wet op de overheidsopdrachten

De VZW De Rand, die bestellingen plaatst bij verschillende bedrijven, is onderworpen aan de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten. Deze VZW valt inderdaad onder de toepassing van artikel 4, § 1 en § 2, 8 van de wet van 24 december 1993. Wat De Rand betreft, bepaalt artikel 25 van de statuten dat de VZW onderworpen is aan het toezicht van twee commissarissen, benoemd door de Vlaamse regering. Dit versterkt het toepassingsveld van de wet (artikel 4, § 2, 8).

Het uitgeven van de Randkrant veronderstelt twee activiteiten, namelijk het drukken en het verspreiden. Deze twee activiteiten zijn diensten zoals vermeld in bijlage 2 bij de wet van 24 december 1993.

De overheid (Vlaams Gewest en provincie Vlaams-Brabant) kennen subsidies toe ten belope van 20 miljoen frank. Ik kan dus veronderstellen dat het bedrag voor de diensten (zeker het drukken) hoger is dan 8,2 miljoen frank (exclusief BTW). Indien dit het geval is, geldt volgens artikel 53 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanname van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, de verplichting van een Europese bekendmaking van de overheidsopdrachten.

1. Wat is de jaarlijkse kostprijs voor het drukken van de Randkrant enerzijds en de verspreiding ervan anderzijds ?

2. Hoe werden de aanbestedingen uitgeschreven ?
3. Hoeveel kandidaten werden uitgenodigd om zich in te schrijven ?
4. Welke argumenten hebben geleid tot het kiezen van de opdrachthouder ?
5. Indien de procedure bepaald in artikel 17, § 2 van de wet van 24 december 1993 werd gebruikt, welke waren de beweegredenen hier toe ?

Antwoord

De Randkrant behoort niet tot de opdracht van de VZW De Rand, maar van de VZW Informatie Vlaams-Brabant.

Deze laatste VZW ressorteert niet onder mijn bevoegdheid, maar onder die van de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
 VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
 EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 37
van 4 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Amtenarenzaken
 Vraag nr. 209
 van 4 juni 1997
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1662

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 147
van 12 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Samenwerking BDBH/VBO – Wereldbank – Export Vlaanderen

Kortelings ondertekenden het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) en de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) een samenwerkingsakkoord met de Wereldbank, met als voornaamste doelstelling de informatie die voorhanden is bij de Wereldbank tot bij de "Belgische" ondernemingen te krijgen en deze wegwijs te maken in het doen en laten van de bank.

Het gemis hieraan doet zich al geruime tijd gevoelen en is reeds lang bekend.

Het komt me dan ook voor dat Export Vlaanderen hier een kans heeft laten liggen om de unieke loketfunctie die zij toch nastreeft te versterken.

Met andere woorden, doordat de BDBH zich deze materie toe-eigent, wordt de bevoegdheid inzake buitenlandse handel opnieuw wat meer versnipperd.

Heeft Export Vlaanderen ooit pogingen ondernomen om de informatieverstrekking vanuit de Wereldbank te verbeteren ?

Werd Export Vlaanderen op enigerlei wijze betrokken bij het initiatief van de BDBH en het VBO ?

Antwoord

1. De behartiging van de belangen van de Vlaamse regering bij de internationale instellingen die gevestigd zijn in hun standplaats, geschiedt in beginsel door de gemeenschapsattaché's.

2. De gemeenschapsattaché die Vlaanderen vertegenwoordigt bij de Wereldbank doet dit in samenwerking met de aldaar gestationeerde Vlaams economisch vertegenwoordiger van Export Vlaanderen.

3. De gemeenschapsattaché zorgt door geregelde contacten met de Wereldbank voor informatie-doorstroming naar Vlaanderen en voor de opvolging, samen met de Vlaams economisch vertegenwoordiger, van de bedrijvendossiers bij deze instelling ; de Vlaamse aanwezigheid bij de Wereldbank is hierdoor sinds geruime tijd verzekerd.

4. Wij werden niet ingelicht noch betrokken bij het initiatief waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert ; wij zullen de federale overheid terzake bevragen.

Vraag nr. 148
van 12 mei 1997
van mevrouw SONJA VAN LINDT

Telewerk – Initiatieven

Blijkens de beleidsbrief "Multimedia in Vlaanderen" van 30 april 1996 heeft de Vlaamse regering 1 miljard uitgetrokken voor een prioritair actieprogramma.

Eén van de prioritaire toepassingsvelden van het informatietechnologie-actieprogramma was het "telewerken".

1. Hoeveel en welke concrete projecten met betrekking tot telewerk lopen er momenteel ?

2. Wat is hun kostprijs ?

3. Werden er reeds projecten geëvalueerd ? Zo ja, wat zijn de resultaten ?

In dezelfde beleidsbrief (bladzijde 15) werd gesproken over de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid om nieuwe technologieën makkelijker te laten doorbreken in het bedrijfsleven en de gezinnen.

4. Welke concrete initiatieven werden bij de Vlaamse overheid opgezet met betrekking tot telewerken ? Wat waren hiervan de resultaten ?

5. Heeft de Vlaamse regering reeds het initiatief genomen om een experiment met huisarbeid op te zetten in de Vlaamse administratie ?

6. Heeft de Vlaamse regering reeds stappen ondernomen om de bereidheid van de private sector te toetsen inzake het opzetten van (experimenten met) telewerk ? Wat waren hiervan de resultaten ?
7. Op welke manier verleent de Vlaamse regering steun aan (experimenten met) telewerk in de private sector ?

Antwoord

Vragen 1 en 2

Actieprogramma Informatietechnologie

Na een open oproep werden in kader van het Actieprogramma Informatietechnologie 52 projectvoorstellen ingediend bij het IWT (Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie). Deze werden door buitenlandse deskundigen geëvalueerd. Aan de hand van een multicriteria-analyse werd een selectie van 28 projecten voorgesteld. In maart 1996 heeft de Vlaamse regering beslist om aan de 28 projecten steun toe te kennen, voor een totaal steunvolume van 1,054 miljard. In de activiteitenkaart van het Actieprogramma Informatietechnologie worden vijf toepassingsvelden vermeld, waaronder telewerken.

Geen enkel van de 52 ingediende projectvoorstellen had als hoofddoelstelling het onderzoek of de ontwikkeling van telewerkdiensten. Dus, binnen het actieprogramma Informatietechnologie lopen er momenteel geen concrete telewerkprojecten. Wel werden heel wat projecten geselecteerd waarin pre-competitief, niet-marktverstoringend basisonderzoek wordt verricht op technologische componenten die in een later fase kunnen worden gebruikt voor ontwikkeling van digitale diensten zoals telewerken. Voorbeelden van die projecten zijn :

- "Integration, management and processing of images for high-end applications" (aanvaard budget : 77.869.388 fr., overheidssteun : 77.869.388 fr.) : generisch basisonderzoek op beeldverwerkingstechnieken, coderingstechnieken, enzovoort. De resultaten van dit project zullen bij succes in een latere fase kunnen worden gebruikt voor online geavanceerde gebruikersinterfaces, te gebruiken voor telewerkdemonstraties ;
- "Networked multimedia services" (aanvaard budget : 180.693.972 fr., overheidssteun :

73.052.574 fr.) : onderzoek naar de technische specificaties van multimediasdiensten (telewinkelen, edutainment, video op aanvraag, telewerken) op netwerkarchitecturen : wat zijn de nodige interacties tussen dienstoperator en dienstgebruiker, integratie van software-agenten, rol van service gateways, wat is de nodige bandbreedte, interactiviteit, ...

De volledige lijst van projecten met deelnemende partners en budgetten kan worden teruggevonden in het IWT-activiteitenverslag 1996, te verkrijgen op eenvoudig verzoek.

Vraag 3

De projecten werden effectief opgestart tussen 1 juni 1995 en 1 juni 1996. De meeste projecten hebben een looptijd van 3 jaar : projecten zitten dus momenteel in hun tweede jaar van uitvoering. Er werd nog geen enkel project beëindigd. De coördinatie van de uitvoering van het programma en de opvolging van de individuele projecten is in handen van het IWT. Zoals vermeld in de beslissing van de Vlaamse regering wordt in juni 1997 een tussentijdse evaluatie van het volledige programma gepland. De evaluatie zal gebeuren op basis van de individuele zesmaandelijks statusverslagen van de projecten. Het accent van de evaluatie zal liggen op de verwerking en de interpretatie van de opvolgingsindicatoren die voor de projecten worden gebruikt.

Vragen 4 en 5

De interesse om experimenten met telewerk op te zetten is levendig in vele geledingen van de Vlaamse administratie. De afdeling Human Resources Management wil hieraan tegemoetkomen door pilootprojecten met telewerk te ondersteunen. Sinds 1995 wordt hierover contact onderhouden met het IWT. De optiek was totnogtoe in een eerste fase aan te haken aan Medialab-telelabo (zie verder). Daartoe werden contacten gelegd met het Innovatie- en Technologiecentrum voor de Kempen (Innotek). De afdeling Human Resources Management organiseert op 13 juni een studiedag over telewerk met sprekers van Innotek. De interne "human resources en organisatie"-deskundigen van het ministerie en de Vlaamse openbare instellingen werden hierop uitgenodigd.

Het ligt in de bedoeling op deze studiedag in eerste instantie kennis over te dragen en de nodige contacten te leggen om experimenten op te zetten. De optiek is dat er op korte termijn externe onder-

steuning wordt aangeboden voor geselecteerde experimenten, en dat het geheel zodanig wordt georganiseerd dat er ook een interne knowhow op diverse vlakken (human resources, juridisch, technologisch, ...) wordt opgebouwd.

Naast uitsluiting van de buitendiensten wordt ook aansluiting van de projectadviseurs (de projectadviseurs behandelen nieuwe projectaanvragen en begeleiden bestaande projecten van werkgevers in het kader van de tewerkstellingsprogramma's) op het netwerk van de Vlaamse Gemeenschap gepland in het kader van het project Tewerkstellingsprogramma's. Het doel hiervan is driedelig :

- gegevensuitwisseling (algemeen of dossiergebonden) ;
- dossierbehandeling on-line (volwaardige dossierbehandelaars) ;
- online raadplegen van relevante dossiergegevens.

Hoewel deze integratie reeds werd gepland in het kader van het Informaticaplan '97, dienen dit jaar eerst een aantal noodzakelijke aanpassingen (zoals de opmaak van de schermen) en uitbreidingen (zoals het werkervaringsplan) aan het basissysteem te gebeuren. De integratie wordt dus uitgesteld tot 1998 en integraal overgenomen op het Informatiecaplan '98.

Ondertussen beschikken de projectadviseurs reeds over een draagbare pc, evenwel zonder aansluiting op het netwerk van de Vlaamse Gemeenschap.

Vragen 6 en 7

Medialab

Naast het Actieprogramma Informatietechnologie heeft de Vlaamse regering, op mijn initiatief, beslist tot het opstarten van het actieprogramma Medialab, een actie ter mobilisatie van kennis en expertise op het vlak van economische, sociale, juridische en maatschappelijke aspecten van het gebruik van breedband-multimediatoepassingen. De stuurgroep van Medialab heeft vier prioritaire toepassingsvelden gedefinieerd : telewerken, afstandsopleiding, informatieverwerving en telehandel.

Via een open oproep werden 50 projectvoorstellen ingediend. De periode voor indiening liep tot 31 januari 1996. Op basis van de evaluatie door een groep van grotendeels buitenlandse deskundigen werden 13 projectvoorstellen geselecteerd en door

de Vlaamse regering op 24 juli 1996 bekrachtigd. De 13 projecten komen overeen met een totaal steunpercentage van 134 miljoen.

In het domein van telewerken werden vijf projectvoorstellen ingediend. Daarvan werden er in de selectie twee in aanmerking genomen.

- Telelabo : telewerken, laboratorium en observatorium (aanvaard budget en steun : 10.373.705 fr.). Dit project wordt uitgevoerd door Innotek VZW in samenwerking met The Human Interface Group NV, Siemens Atea NV en het collectief centrum WTCB-BCDI. In dit project wordt expertise opgebouwd betreffende praktische aspecten van telewerken (technische infrastructuur, organisatie en management, implementatiestrategie ...).
- "Arbeidsorganisatie in het verlengde van multimediale toepassingen en zijn implicaties op het vlak van sociaal recht" (aanvaard budget en steun : 8.711.983 fr.). Dit project wordt uitgevoerd door een samenwerkingsverband van de universiteit van Antwerpen (prof. Henderickx - RUCA, prof. Janvier – UIA) en de KULeuven (prof. Bundervoet). In dit project zal wetenschappelijke expertise en methodiek worden opgebouwd betreffende arbeidsorganisatorische, personeelsmatige en juridische aspecten van telewerken.

Het toetsen naar de bereidheid van de private sector inzake het opzetten van telewerk, het sensibiliseren van telewerk, en het in kaart brengen van mogelijke juridische en organisatorische drempels zijn hierbij belangrijke aandachtspunten.

De Medialab-projecten zijn effectief gestart tussen 1 oktober 1996 en 1 april 1997. De looptijd van de projecten is drie jaar. De coördinatie van de uitvoering van het programma en de opvolging van de individuele projecten is in handen van het IWT. Zoals vermeld in de beslissing van de Vlaamse regering worden de projecten globaal geëvalueerd op het einde van het programma, dus op het einde van 1999. Daar de projecten voor 100 % worden gefinancierd door de Vlaamse overheid, zijn de resultaten van het onderzoek volledig publiek.

Het is expliciet de bedoeling om Medialab te laten uitgroeien tot een netwerk van (niet-technologische) expertise in verband met juridische, economische, marketing, arbeidsorganisatorische, ... aspecten van belang voor innovatie met breedbanddiensten. Deze expertise is dus praktisch inzetbaar wanneer bijvoorbeeld Vlaamse bedrijven van plan

zijn om telewerken in te voeren. Alle uitvoerders van de Medialab-projecten zijn contractueel verplicht om Vlaamse bedrijven en organisaties te adviseren bij implementatie of gebruik van multi-mediadiensten.

Om dit toe te laten werd voor elk Medialab-beleid een tweeledige taakverdeling vastgelegd. De helft van de steun mag worden gebruikt voor uitvoering van onderzoek en opbouw van expertise op basis van een zelf gedefinieerd onderzoeksplan. De tweede helft van de steun van elk project moet worden besteed in het kader van externe adviesverlening of uitvoering van toegepast onderzoek op vraag van derden.

Vraag nr. 149
van 12 mei 1997
van de heer MARC OLIVIER

Vergunningsplicht reisbureaus – Interpretatie Toerisme Vlaanderen

De wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus bepaalt in artikel 2 dat "niemand, in welke vorm ook, de titel van reisagent of de benaming van reisbureau of een soortgelijke titel of benaming mag gebruiken zo hij geen houder is van een vergunning afgegeven overeenkomstig artikel 1, § 1 of 2, 1°".

Toerisme Vlaanderen beweert dat deze bepaling zo moet worden geïnterpreteerd dat, zodra iets in een benaming verwijst naar reizen (en niet enkel naar reisagent of reisbureau), een vergunning verplicht is, ongeacht de concrete situatie. Het gebruik van het Engelse woord "travel" in de naam van een vereniging zou de vereniging bijgevolg automatisch vergunningplichtig maken.

Deze interpretatie, los van de concrete situatie, strookt mijns inziens niet met de geest van de wet.

Ten eerste verwijzen de termen "soortgelijke titel of benaming" in de wet naar reisagent en reisbureau, en niet naar reizen in het algemeen.

Ten tweede gaat het niet op dat bijvoorbeeld verenigingen met een benaming die naar reizen in het algemeen verwijst en die enkel reizen organiseren met medewerking van erkende reisbureaus, op grond van artikel 2 toch vergunningplichtig zouden zijn, terwijl ze dit met een andere benaming niet zouden zijn.

Bij wijze van voorbeeld : een vereniging genaamd "the walking travellers" zou op grond van de redenering van Toerisme Vlaanderen vergunningplichtig

zijn, terwijl een vereniging genaamd "de avonturiers" dit niet zou zijn. En dit terwijl beide reizen organiseren, zonder winst oogmerk maar met louter culturele of sportieve doeleinden en met de medewerking van erkende reisbureaus.

Is de minister-president op de hoogte van de interpretatie van artikel 2 van voornoemde wet door Toerisme Vlaanderen ?

Is deze interpretatie correct ?

Wat is eventueel de juiste toedracht en interpretatie van het betrokken artikel ?

Antwoord

Ik kan bevestigen dat artikel 2 van de wet van 21 april 1965 houdende statuut van de reisbureaus de bescherming van de titel van reisagent, van reisbureaus of van soortgelijke titels of benamingen regelt. Luidens de memorie van toelichting van de wet (1964-1965 Kamer nr. 969/1,7) werd met dit artikel de creatie van werkelijke kwaliteitslabels beoogd, waarop het publiek en de leveranciers kunnen vertrouwen. Het gebruik ervan moet evenwel niet worden toegestaan aan de verenigingen zonder winst oogmerk en de niet aan de wet onderworpen vervoerders, vermits hun hoofddoel per definitie niet de exploitatie van een reisbureau is.

Deze interpretatie werd tot op heden door Toerisme Vlaanderen aangehouden. Ik kan tevens mededelen dat Toerisme Vlaanderen zich bij de toepassing van bovenvermelde wet niet enkel laat leiden door de gebruikte benaming. Naast de gebruikte benaming wordt ook het doel en/of de activiteit van een onderneming of een vereniging nagetrokken. Als wordt vastgesteld dat de betrokken onderneming of vereniging zelf geen reizen organiseert en/of verkoopt en bijgevolg een benaming gebruikt die misleidend is, dan wordt de betrokken onderneming of vereniging verzocht een naamswijziging door te voeren. Het is anderzijds zo dat vele benamingen waarin de term "travel" wordt gebruikt, gedeponeerde of geregistreerde benamingen zijn, waarvoor een aparte beschermingsregeling geldt.

Vraag nr. 150
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunprogramma's – Tongeren

Zie :

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid
 Vraag nr. 84
 van 14 mei 1997
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1670

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

(Antwoord Eric Van Rompuy : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 13 juni 1997, blz. 1619 – red.*)

Vraag nr. 151
van 14 mei 1997
van de mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Europese-steungemeenten – Selectiecriteria

Sinds 9 april 1997 zijn de Vlaamse gemeenten bekend die in aanmerking komen voor Europese steun: de vroegere doelstelling 2-gebieden werden herbevestigd.

In juli 1996 vroeg ik de Vlaamse regering om bij de besprekingen over de verlenging van de doelstelling 2-gebieden ook Tongeren op te nemen. De werkloosheid bedroeg er in juli 1996 namelijk 1502 personen of 11,5 % van de beroepsbevolking, namelijk 488 of 6,4 % bij de mannen (waarvan 40 % jonger dan 25 jaar) en 1014 of 18,6 % bij de vrouwen (waarvan 60 % jonger dan 25 jaar), wat meer was dan in de meeste Vlaamse gemeenten. De Vlaamse regering kon op dat moment immers andere gemeenten voordragen die meer behoeften hadden, als de totale in aanmerking komende bevolking maar gelijk bleef.

Uit de resultaten van de beslissing blijkt echter dat alleen de vroegere doelstelling 2-gemeenten werden herbevestigd. Of andere gemeenten – die bij onderzoek uit 1993 ook reeds vermeld waren of die ondertussen een ernstige industriële terugval hadden – hierbij bekeken werden, durf ik te betwijfelen: anders zou een correctie naar Tongeren toe zeker overwogen geweest zijn.

Wat was de argumentatie om in 1996 bepaalde gemeenten voor te dragen voor Europese steun ?

Werd bij de voorbereiding de kandidatuur van andere gemeenten met grote problemen onder-

zocht, of werd er alleen een evaluatie gemaakt van de reeds vroeger betrokken gemeenten ?

Antwoord

Met het oog op de afbakening van de doelstelling 2-gebieden (regio's die zwaar worden getroffen door industriële achteruitgang) voor de programmaperiode 1997-1999, werden volgende analyses verricht :

- een toetsing van de Vlaamse gemeenten, uitgevoerd door het Hoger Instituut van de Arbeid, aan de voor erkenning vooropgestelde criteria (gemiddelde werkloosheid, verhouding industriële/totale werkgelegenheid, achteruitgang van de industriële tewerkstelling),
- een analyse van vergelijkbare gegevens (kaarten) verstrekt door de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen.

Verder werd eveneens rekening gehouden met het feit dat de doelstelling 2-programma's 1994-1996 nog in volle uitvoering waren. Hierdoor konden de sociaal-economische effecten van alle steunmaatregelen en acties nog niet volledig worden gemeten en was het aangewezen de huidig erkende gebieden te behouden.

Op basis van deze elementen werd door de Vlaamse regering op 2 april 1996 beslist aan de Europese Commissie de verlenging voor te stellen van de bestaande doelstelling 2-gebieden in het arrondissement Turnhout en de provincie Limburg voor de programmaperiode 1997-1999.

Vraag nr. 152
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Technopolis – Vestigingsplaats

Tijdens de bespreking van de begroting 1997 voor het wetenschaps- en technologiebeleid in Vlaanderen werd in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden ingegaan op Technopolis als permanente ruimte om de popularisering van wetenschap en technologie uit te bouwen. Door de heer Herman Candries werd gesuggereerd om dit project in Limburg uit te bouwen, in het kader van Fenix en van het behoud van het industrieel patrimonium, zodat nieuwe technologie en het eigen industrieel patrimonium op interactie-

ve wijze verenigd worden (*zie Stuk 15 (1996-1997) – Nr. 8-J, blz. 45 – red.*).

Heeft de minister-president dit voorstel reeds laten onderzoeken? Zo ja, wat is het resultaat?

Werd hiervoor reeds contact genomen met de minister bevoegd voor de restauratie van mijngebouwen, om na te gaan of dit in zijn beleidsopties past?

Antwoord

Het Vlaams doe-centrum voor wetenschap en technologie, Technopolis, wordt ondergebracht in de voormalige postzegeldrukkerij Het Zegel, gelegen in Mechelen.

Bij de keuze van de locatie voor Technopolis hebben volgende criteria een doorslaggevende rol gespeeld:

- een strategische en dus centrale ligging in Vlaanderen;
- zeer vlot bereikbaar, zowel met de wagen als met het openbaar vervoer;
- een bestaande infrastructuur die na het uitvoeren van aanpassingswerken geschikt is voor het onderbrengen van de functies van Technopolis;
- integratie van het doe-centrum in een bestaand stedelijk weefsel en dus stadskernversterkend.

"Het Zegel" verenigt genoemde criteria in zich:

- centraal gelegen en dus vanuit gans Vlaanderen vlot bereikbaar;
- op de as Brussel – Antwerpen gelegen, vlakbij de afrit van de snelweg E19 (afrit Mechelen-Zuid) op wandelafstand van bus- en spoorwagstation van Mechelen;
- een bestaand gebouw met historische waarde opgericht in 1836-1837, waardoor de schaarse open ruimte in Vlaanderen niet wordt bezwaard met een nieuw op te trekken gebouw en meteen ook het Vlaams industrieel erfgoed en een Vlaams monument een nieuwe bestemming krijgt en wordt gerevaloriseerd;
- een gebouw dat voor het ogenblik leegstaat, krijgt een nieuwe bestemming ten dienste van de Vlaamse gemeenschap. Ook de onmiddellij-

ke omgeving wordt in het project betrokken en vernieuwd.

Technopolis opent zijn deuren in april 1999. Gegeven de onduidelijkheid omtrent het Fenixproject, de strikte planning met het oog op de vooropgestelde openingsdatum van Technopolis en de vernoemde criteria, werd gekozen voor een vestiging in Het Zegel. Daarenboven zijn de provincie Antwerpen en de stad Mechelen bereid om een substantiële bijdrage tot de realisatie van het project te leveren.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 256
van 30 april 1997
van de heer LUDO SANNEN

Bestemmingswijziging Smeerpip – Afvalwater Tessengerlo Chemie

Onlangs maakte de minister bekend dat de afvalcollector langs het Albertkanaal (de beruchte Smeerpip) zal worden gebruikt voor het transport van drinkwater.

Deze beslissing heeft tot gevolg dat het bedrijf Tessengerlo Chemie het industrieel afvalwater dus niet meer kan afvoeren via deze collector.

De recentste lozingsvergunningen van dit bedrijf (1986) werden echter verleend in afwachting van het in gebruik nemen van de collector.

1. Worden de lozingsvergunningen gewijzigd op basis van de beslissing van de minister?
2. Moet Tessengerlo Chemie in kader van het bovenvermelde een nieuwe lozingsvergunning aanvragen, of wordt deze procedure ambtshalve ingezet?
3. Op welke wijze kan het zoutgehalte van het geloosde water worden beperkt?
4. Wordt de werkgroep rond de problematiek van het afvalwater en de sanering van de Laak nog samengeroepen, of wordt een nieuwe werkgroep samengesteld?

5. Indien een nieuwe werkgroep is (of wordt) samengesteld, welke diensten en instanties hebben dan zitting in deze werkgroep ?

Antwoord

Vragen 1, 2 en 3

De NV Tessenderlo Chemie beschikt momenteel over twee lozingsvergunningen, oorspronkelijk daterend van november 1986, voor de lozing van bedrijfsafvalwater respectievelijk afkomstig van de anorganische en de organische productie-eenheden.

Als gevolg van de ondertekening op 27 september 1996 van de overeenkomst tussen drinkwatermaatschappijen en het Vlaams Gewest, waardoor de afvalwatercollector volledig zal worden gebruikt voor drinkwatertransport, blijft als enig realistisch alternatief de besteding van lozing van de afvalwaters van de NV Tessenderlo Chemie in de Laak en de Winterbeek. Deze lozing mag in geen enkel geval het bereiken van de oppervlaktewaterkwaliteitsdoelstellingen voor het water van de Laak en de Winterbeek in het gedrang brengen, met uitzondering, voor de eerstkomende jaren, van de parameters chloride, sulfaat en het geleidingsvermogen.

In het licht van de in de titel I van het Vlarem opgenomen vierjaarlijkse ambtshalve evaluatie van de lozingsvergunning wordt aan de NV Tessenderlo Chemie, overeenkomstig de Vlarem-procedure, de verplichting opgelegd de inspanningen onverminderd voort te zetten in het zoeken naar technieken met wetenschappelijk onderzoek die op termijn ook het gehalte aan zout kunnen reduceren, dermate dat de oorspronkelijke zoetwaterecologie van de Laak en de Winterbeek kan worden hersteld.

Vragen 4 en 5

Via een permanente opvolgingscommissie dient de NV Tessenderlo Chemie de bevolking te informeren over de resultaten van de onderzoeken naar technieken tot verdere reductie van het zoutgehalte, en van de metingen van de kwaliteit van het geloosde afvalwater die het bedrijf overeenkomstig titel II van het Vlarem en de milieuvergunning moet uitvoeren.

In deze permanente opvolgingscommissie hebben de volgende vertegenwoordigers zitting :

- een afgevaardigde aangewezen door elk van de colleges van burgemeester en schepenen van de gemeenten Laakdal, Tessenderlo, Kwaadmechelen, Westerlo, Zichem en Diest ;
- een afgevaardigde aangewezen door elk van de gemeentelijke milieuraden van dezelfde gemeenten ;
- een afgevaardigde aangewezen door elk van de bestendige deputaties van de provincieraden van de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant ;
- een afgevaardigde van de afdeling Milieuvergunningen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) ;
- een afgevaardigde van de afdeling Water van Aminal ;
- een afgevaardigde van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) ;
- een vertegenwoordiger van het bedrijf ;
- de milieucoördinator van het bedrijf ;
- een milieudeskundige erkend in de discipline "water" aangewezen door het bedrijf.

Vraag nr. 259 van 7 mei 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kringloopcentra – Evaluatie

Kringloopcentra worden door de uitvoering van Agenda 21 gestimuleerd. Op verschillende plaatsen bestaan reeds dergelijke centra, op andere plaatsen worden ze nu uitgebouwd.

Enige coördinatie om deze projecten ook economisch rendabel te houden, onder andere door samenwerking tussen gemeenten, is essentieel. Als norm zou OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) nu een minimumnorm van 70.000 inwoners gebruiken om een project als financieel leefbaar te beoordelen.

1. Welke kringloopcentra zijn georganiseerd door een gemeente, door een gemeentelijke VZW, door een VZW, door een andere initiatiefnemer ?

2. Is de norm van 70.000 inwoners voor een kringloopcentrum reeds geëvalueerd ? Wat is het resultaat ?
3. Hoeveel inwoners bereikt elk bestaand kringloopcentrum ? Sloten de gemeenten waar het centrum gevestigd is een akkoord met buurgemeenten ? Welke ?
4. Welke kringloopcentra zijn nog in uitbouw ? Met welke gemeenten sloten ze hiertoe overeenkomsten ?
5. Welke gemeenten hebben nog geen akkoord met een kringloopcentrum ?

Antwoord

1. Er zijn geen kringloopcentra (KC) georganiseerd door gemeenten of door een gemeentelijke VZW. Alle kringloopcentra hebben het statuut van VZW, behalve :
  - het KC Klim Op – Puurs – is opgericht door het OCMW ;
  - het KC Opnieuw & Co CVBA – Lier ;
  - het KC Kust CVBA – Oostende ;
  - het KC Hageland CVBA – Tienen.

Deze vier kringloopcentra zijn invoegbedrijven.

2. De norm van 70.000 inwoners per kringloopcentrum is door de OVAM nooit vooropgesteld en is dus als dusdanig niet geëvalueerd.
3. Zie de tabel als **bijlage**.

De gemeente waar het kringloopcentrum gelegen is, sluit geen akkoorden af met buurgemeenten. Het is het kringloopcentrum dat een akkoord afsluit met de gemeenten die in het verzorgingsgebied gelegen zijn.

De overeenkomsten gaan onder andere over het toekennen van een tonnagevergoeding, of het toekennen van een bedrag per bediende inwoner, of het geven van faciliteiten in de vorm van het gratis gebruiken van het containerpark of gratis ter beschikking stellen van een gebouw.

4. De Casque – Tongeren ;
 Haspengouw – Sint-Truiden ;
 Ibogem – Beveren ;
 DDS – Dendermonde ;
 Noorderkempen – Kapellen ;
 Brecht ;

OCMW – Lokeren ;
 Westhoek – Ieper ;
 Westkust – Veurne ;
 Hageland Noord – Aarschot ;
 Midden-West-Vlaanderen – Tielt.

Op het ogenblik dat de kringloopcentra een overeenkomst aanvragen met de OVAM, voegen zij bij het aanvraagdossier de eventueel met de gemeenten afgesloten overeenkomsten.

5. De gemeenten die momenteel nog niet worden bediend door een kringloopcentrum zijn de volgende (de bijkomende aanduiding geeft aan wanneer het KC in functie komt) : Aalter, Alveringem, Ardooie, Asse, Assenede, Berlare, Deinze, Dilbeek, Eeklo, Essen (najaar '97), Evergem, Gavere, Geraardsbergen, Herzele, Heuvelland (najaar '97), Harelbeke, Ieper (najaar '97), Ingelmuister (najaar '97), Izegem (najaar '97), Kalmthout (najaar '97), Kapellen (najaar '97), Kaprijke, Kluisbergen, Knesselare, Koekelare, Koksijde (najaar '97), Kruibeke (einde '97), Laarne, Lebbeke, Ledegem (einde '97), Lendelede (einde '97), Lierde, Lochristi, Lo-Reninge (najaar '97), Lovendegem, Maarkedal, Maldegem, Melle, Merelbeke, Mesen (najaar '97), Meulebeke (einde '97), Bever, Beveren (einde '97), Borsbeek (najaar '97), Brakel (najaar '97), Dendermonde, De Pinte, Moerbeke, Nazareth, Nevele, Nieuwpoort (najaar '97), Oosterzele, Oostrozebeke (najaar '97), Oudenaarde, Pittem (einde '97), Poperinge (najaar '97), Ronse, Ruiselede (einde '97), Sint-Laureins, Sint-Lievens-Houtem, Sint-Martens-Latem, Stabroek (najaar '97), Ternat, Tielt (najaar '97), Voeren, Waarschoot, Wachtebeke, Wetteren, Wijnegem, Wingene (najaar '97), Wommelgem, Wortegem-Petegem, Zandhoven, Zele (najaar '97), Zelzate, Zingem, Zomergem, Zottegem, Zulte, Zwalm, Zwijndrecht (najaar '97).

Verzorgingsgebied per kringloopcentrum

Huidige bediening kringloopcentrum	Inwoners	Winkels	Inw./winkel
KC Ateljee – Gent	226.484	2	113.232
KC De Biehal – Lommel-Peel	117.958	2	58.978
KC De Klus – Geel	76.089	1	76.089
KC De Springplank – Hasselt	92.575	1	92.575
KC Hageland – Tienen	198.211	1	198.211

Huidige bediening kringloopcentrum	Inwoners	Winkels	Inw./ winkel
KC Klim-op – West-Limburg	162.400	1	162.400
KC Krinkel – Heist-op-den-Berg	104.297	1	104.297
KC Kust – Oostende	129.954	1	129.954
KC Leefbaar Wonen – Brugge	260.527	1	260.527
KC Maaseik – Maaseik	70.875	1	70.875
KC Maasland – Maasmechelen	91.698	1	91.698
KC Midden-West-Vlaanderen	151.833	1	151.833
KC Opnieuw & Co – Halle	132.017	1	132.017
KC Opnieuw & Co – Lier	179.887	1	179.887
KC Sociale Werkplaats Sint-Niklaas	136.440	1	136.440
KC Spit – Leuven	283.689	1	283.689
KC Teleshop Meubelen Aalst	169.088	1	169.088
KC Televil – Vilvoorde	228.346	1	228.346
KC Vitamine W – Antwerpen	544.024	2	272.012
KC WEB – Turnhout	178.978	1	178.978
KC Wrak – Willebroek	116.679	2	58.340
KC Zuid-West-Vlaanderen – Kortrijk	307.679	3	102.560
Kringloopateljee – Mechelen	107.441	1	107.441
Kringloopcentrum Genk	168.096	1	168.096
Kringloophuis Klimop – Puurs	56.032	1	56.032
Kringloopshop 't Vierkant – Ninove	72.300	1	72.300
Totaal	4.363.575	32	136.362

Vraag nr. 263
van 12 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verlenging PBW-programma – Evaluatie

De regering sprak zich reeds herhaaldelijk uit voor een regularisering van allerlei nepstatuten.

Op 21 januari 1997 heeft de Vlaamse regering het PBW-programma (Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid) verlengd met één jaar.

Het vroegere IBF-systeem (Interdepartementaal Begrotingsfonds) wordt zo voortgezet. Deze IBF-ers worden onder andere ingeschakeld in de welzijnssector en zijn onvervangbaar op de plaatsen waar zij werken. Een regulier arbeidssysteem lijkt dan ook evident.

1. Hoeveel fulltime equivalent IBF-ers werden er toegekend aan welke sector ?
2. Hoeveel bedraagt de tegemoetkoming van de Vlaamse overheid aan elk van deze sectoren ?
3. Welke stappen werden voor elk van de betrokken sectoren reeds gedaan sedert het aantreden van deze regering om het reguliere personeelsbestand beter af te stemmen op de behoeften ?

Antwoord

Op 21 januari 1997 besliste de Vlaamse regering inderdaad om het PBW-programma met één jaar te verlengen tot 31 december 1997.

Ingevolge deze beslissing werden voor de zes betrokken sectoren volgende voltijdse equivalenten (VTE) en maximale tegemoetkomingen (MT) toegekend :

Sector	VTE	MT (fr.)
Gezins- en bejaardenhulp	1.020	601.800.000
Medisch-pedag. instellingen	682	373.360.000
Residentieel welzijnswerk	95	55.392.500
Kinderdagverblijven en DVO	95	56.050.000
Bijzondere jeugdbijstand	41	24.190.000
Ambulant welzijnswerk	15	8.850.000
Totaal	1.948	1.119.642.500

Uitgaande van een bezettingsgraad van 90 % kunnen de reële kosten vanuit de bevoegdheid Tewerkstelling voor het jaar 1997 op 1.007.678.250 frank worden geraamd. Daarenboven komt nog een geëigend subsidiebedrag vanuit de bevoegdheid Welzijn, dat voor de zes sectoren kan worden geraamd op 962.703.000 frank.

Luidens de prioriteiten van de Vlaamse regering inzake terwerkstellingsbeleid, zoals vermeld in het regeerakkoord van 14 juni 1995 "moeten tewerkstellingsprogramma's die aan structurele behoeften voldoen, geregulariseerd worden".

Het PBW beantwoordt aan een duidelijk erkende collectieve behoefte en kan als onontbeerlijk worden beschouwd voor elk van de betrokken sectoren. Het programma berust trouwens op een zestal protocollen met de functioneel bevoegde minister, wat de jaarlijkse afstemming op het reguliere beleid van deze minister waarborgt.

Dit in tegenstelling tot de DAC-programma's (Derde Arbeidscircuit), die niet op protocollen berusten. Vandaar de uitgebreide screening die nu wordt uitgevoerd van alle DAC-projecten.

Om aan de gestelde beleids optie echter volledig uitvoering te kunnen geven, moet er een overeenstemming bestaan tussen de federale en de Vlaamse overheid omtrent de omzetting in reguliere tewerkstelling. De omzetting zonder akkoord van de federale overheid omtrent het behoud van de trekkingsrechten, zou immers een belangrijk bijkomend financieel engagement noodzaken van de Vlaamse regering.

Op 16 maart 1995 werd een protocol afgesloten tussen de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid en de gewestministers bevoegd voor tewerkstelling in verband met het technisch afsprakenkader inzake de regularisering van bepaalde programma's voor wedertewerkstelling van werklozen, meer bepaald het PBW en het Derde Arbeidscircuit. Luidens dit protocol verbindt de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid zich ertoe, na overleg met de gewestministers, de bepalingen van artikel 6, § 1, IX, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 35 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten aan te passen. Hierbij dient onder meer een waarborg te worden ingebouwd dat het bedrag van de trekkingsrechten, overeenstemmend met de omzetting in reguliere tewerkstelling, behouden blijft.

De onderhandelingen tussen de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid en de gewestministers bevoegd voor tewerkstelling met betrekking tot de regularisatie van PBW en Derde Arbeidscircuit zijn nog aan de gang. Het blijft de bedoeling zo spoedig mogelijk voor het PBW tot de beoogde regularisering te komen.

**Vraag nr. 265
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Werkzoekende vijftigplussers – Maatregelen

"De werkloosheidscijfers blijven dalen." Dit was de titel van het persbericht dat de minister op 3 februari laatstleden verspreidde. Hierin besteedde hij ook aandacht aan de sterke daling in de categorie van de vijftigplussers.

Vijftigplussers kunnen gemakkelijk "verdwijnen" in de cijfers als "niet meer actief werkzoekenden". Toch blijft hier nog een groep van bijna 15.000 personen actief naar werk zoeken. Vooral het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW's) tussen 50 en 55 jaar is sterk gestegen: + 3,9 %.

Wanneer mensen van deze leeftijd zonder werk vallen – vaak ten gevolge van een herstructurering of faillissement van hun bedrijf – is dit een sociaal drama: in deze groep gaat het immers nog vaak om alleenverdieners die nog studerende kinderen ten laste hebben. Met een gezinsinkomen van ongeveer 32.000 frank netto per maand moeten deze personen met hun gezin overleven.

Welke maatregelen zijn er genomen om personen die zich in deze toestand bevinden, bij voorrang opnieuw aan het werk te helpen? Is het zinvol dat VDAB zich ook specifiek op dergelijke personen richt?

Antwoord

1. Toestand

Aan het einde van de maand april 1997 waren er in Vlaanderen nog 13.903 UVW's en 15.728 NWWZ (niet-werkende werkzoekenden) ouder dan 50 ingeschreven. Dit is een vermindering ten opzichte van het jaar voordien van respectievelijk -11.225 (-44,7 %) en -11.200 (-41,7 %).

Deze vermindering van het aantal vijftigplussers deed zich voornamelijk voor in de periode mei-augustus van 1996 ten gevolge van een versoepeling van de vrijstellingsmogelijkheden voor deze werklozen. Verwacht wordt dat in de komende maanden het werkloosheidscijfer voor deze groep zich zal stabiliseren.

2. Acties

Deze werkzoekenden worden in de werking van de VDAB zeker niet "afgeschreven" of over het hoofd gezien. Zij zijn vertegenwoordigd in alle begeleidings- en opleidingsactiviteiten die de VDAB organiseert.

Enkele cijfers :

Service	Aandeel 50-plussers
Maatschappelijk werk	1,4 %
Psychologische begeleiding	0,5 %
Medische dienst	2,9 %
Beroepsopleiding	1,0 %
Weerwerk	1,3 %
Vijf voor twaalf	4,3 %
Jobclub	1,0 %
Oriëntatiecentrum	3,8 %

Vergeleken met het aandeel van deze groep werkzoekenden in de werkzoekendenpopulatie van april 1997, blijkt dat dit wel een ondervertegenwoordiging betreft : het aandeel vijftigplussers bedraagt nog steeds 6,4 % van het totaal aan werkzoekenden ingeschreven bij de VDAB.

Daarnaast komen de vijftigplussers ook aan bod in de Kiss-service (Kandidateninformatie- en Selectiesysteem) van de VDAB. Dit systeem, dat werkgevers via Internet toelaat selecties te maken onder de werkzoekenden die hun CV inbrengen, bevat momenteel 1.411 CV's van oudere werkzoekenden (1,7 % van het totaal). Wel is het aandeel van de oudsten onder de werkzoekenden dat "niet-geïnteresseerd" is in deze verspreidingswijze, vrij hoog (8,7 %).

3. Nut

Het begeleiden of opleiden van oudere werkzoekenden werpt nochtans duidelijk vruchten af. De bruto-doorstroomcijfers van acties voor oudere werkzoekenden liggen sterk beneden de cijfers voor hun jongere lotgenoten. Dit heeft uiteraard alles te maken met de moeilijke plaatsbaarheid (vraag) op de arbeidsmarkt.

Het netto-effect van opleiding en begeleiding voor de oudsten is daarentegen ontegensprekelijk rendabel. Om het netto-effect te verkrijgen vergelijkt men de doorstroomcijfers van een groep werkzoekenden die begeleiding op opleiding krijgt met een vergelijkbare groep die zich niet voor deze acties inschrijft. Hieruit blijkt dat net voor de moeilijkere doelgroep de acties het meest redement halen.

Een voorbeeld.

Het gemiddelde netto-effect voor werkzoekenden die in 1994 een beroepsopleiding volgden, bedroeg 26,4 %. Dit cijfer wordt verkregen door diegenen

die een beroepsopleiding volgden en de overige werkzoekenden in 1994 te vergelijken.

Indien deze cijfers naar leeftijd worden geventileerd, verkrijgt men volgende cijfers :

	Aantal	Netto-effect
< 25 jaar	11.122	23,0 %
25-40 jaar	19.307	27,5 %
> 40 jaar	4.111	30,4 %
Totaal	34.540	26,4 %

Gelijkaardige cijfers worden verkregen voor andere begeleidingsactiviteiten, bijvoorbeeld :

Weerwerk

	Aantal	Netto-effect
< 25 jaar	1.862	14,6 %
25-40 jaar	3.727	25,0 %
> 40 jaar	1.194	25,9 %
Totaal	6.783	22,3 %

Jobclub

	Aantal	Netto-effect
< 25 jaar	1.347	12,6 %
25-40 jaar	1.646	19,4 %
> 40 jaar	334	22,9 %
Totaal	3.327	17,0 %

Vraag nr. 266 van 14 mei 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunprogramma's – Tongeren

Zie :

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Vraag nr. 84

van 14 mei 1997

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1670

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

(Antwoord Eric Van Rompuy : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 13 juni 1997, blz. 1619 – red.*)

Vraag nr. 269
van 14 mei 1997
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Geluidshinder luchtverkeer – Bevoegdheid – Maatregelen

Volgens het nieuwe artikel 6, § 1, II, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en 16 juli 1993, zijn de gewesten vanaf 30 juli 1993 bevoegd voor "de bescherming van het leefmilieu, onder meer die van de bodem, de ondergrond, het water en de lucht tegen verontreiniging en aantasting, alsmede de strijd tegen de geluidshinder". Uitzondering wordt echter gemaakt voor het vaststellen van de productnormen (art. 6, § 1, II, tweede lid, 1°), wat federale bevoegdheid is. De uitvaardiging van emissienormen van vliegtuigen is dus federale bevoegdheid.

Ook in het arrest rond de luchthaven van Zaventem van 24 januari 1997 oordeelde de rechter onder andere dat de aanpak van de geluidsproblematiek louter gewestelijke bevoegdheid is.

1. Wat is de exacte bevoegdheid van de minister met betrekking tot de hierboven vermelde "strijd tegen de geluidshinder" veroorzaakt door luchtverkeer, afkomstig van de nationale luchthaven Brussel-Nationaal (lawaai geproduceerd door overvliegende toestellen boven het Vlaams Gewest) en de regionale luchthavens van Oostende en Deurne ?
2. Welke eventuele maatregelen zijn al genomen door de minister om op grond van zijn bevoegdheid de geluidsproblematiek veroorzaakt door luchtverkeer aan te pakken ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Antwoord

1. Het nemen van maatregelen in het kader van de strijd tegen de geluidshinder is een bevoegdheid die toekomt aan de gewesten. De gewesten zijn ook bevoegd wat de uitbating van de luchthavens en de openbare vliegvelden betreft, met uitzondering van Brussel-Nationaal.

Wat de regionale luchthavens betreft (Deurne, Oostende) kan het Vlaams Gewest dus regelend optreden om de geluidshinder door deze vliegvelden veroorzaakt te bestrijden. Niettemin beschikt de federale overheid nog over bevoegdheden in aanverwante terreinen. Veel regelgeving is ook gebonden aan voorafgaande samenwerkingsvormen, zoals voor :

- de minimale technische veiligheidsnormen inzake het bouwen en onderhouden van luchthavens en vliegvelden ;
- het luchtverkeer op de regionale luchthavens en openbare vliegvelden, en de rechten die erop betrekking hebben ;
- de organisatie en de uitwerking van de veiligheid van het luchtverkeer op de regionale luchthavens en de openbare vliegvelden.

Er kan dus niet voorbij worden gegaan aan de begrenzing van de bevoegdheden van de gewesten bij het opstellen van milieuhygiënische normen inzake geluidshinder.

Specifiek voor de luchthaven Brussel-Nationaal is het zeer moeilijk maatregelen met betrekking tot de geluidshinder uit te werken die niet zullen ingrijpen op de technische uitbatingaspecten. Er zijn dus reële grenzen aan de gewestelijke bevoegdheid.

2. Zowel bij het overleg met minister Daerden aangaande de luchthaven Zaventem, als in het intergewestelijk overleg betreffende de spreiding van het luchtverkeer, werd door mijn diensten steeds de nadruk gelegd op de bescherming van de bevolking, en dit op basis van de reële ervaren geluidspieken, vooral tijdens de nacht.

Tevens wordt de opportuniteit onderzocht om luchthavens op te nemen op de Vlaamse indexlijst van hinderlijke inrichtingen.

(Antwoord Eddy Baldewijns : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 13 juni 1997, blz. 1617 – red.*)

Vraag nr. 270
van 16 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Streng bemsingnorm Riemst-Tongeren – Argumentatie

De afbakening van de kwetsbare zone van de krijtaquifer in de streek van Riemst-Sluizen-Mal blijft terecht aanleiding geven tot betwisting. Bij het totstandkomen van het MAP-decreet (Mestactieplan) werd er reeds op gewezen dat de afbakening van deze zone erg betwistbaar was : wetenschappelijk onderzoek bewees dit. In de studie van prof. dr. Van Autenboer in opdracht van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, dienst Water en Bodembeleid, werd er namelijk op gewezen dat het gebied Riemst-Sluizen tot de formatie Sint-Huibrechts-Hern behoort en niet tot de formatie Krijt. De strenge bemsingnorm, opgenomen in het MAP voor de formatie Krijt, was dus totaal overbodig voor het gebied Riemst-Sluizen.

In een brief van 11 maart 1997 aan de minister van Leefmilieu en Tewerkstelling schrijft de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) : "De intekening van het nutsgebied rond Riemst en Tongeren (Mal en Sluizen) als zone A binnen het nitraatsgevoelige gebied van de Krijtwaterlaag, wijkt af van het voorstel van de VMW, gedaan aan Aminoal in november 1993. Voorgesteld was in dit nutsgebied alleen het ruimere uitrijverbod toe te passen en niet de strenge bemsingnorm. De Raad van Bestuur van de VMW wenst haar vroeger standpunt daarover te handhaven zoals het is geformuleerd aan Aminoal in november 1993".

Volgt de minister, gezien de argumentatie, de aanbeveling van de wetenschappers en de VMW, zodat de landbouwers in dit Haspengouwse landbouwgebied iets meer mogelijkheden zouden hebben om hun bedrijven uit te baten ?

Welke argumentatie hanteert de minister om een strengere bemsingnorm op te leggen, hoewel dit zowel door wetenschappers als door de VMW als overbodig wordt beschouwd ?

Antwoord

Zoals de Vlaams volksvertegenwoordiger terecht stelt, blijft de afbakening van de kwetsbare zone van de krijtaquifer in de streek van Riemst-Mal-Sluizen aanleiding geven tot betwisting. Tijdens de tussentijdse technische evaluatie van het MAP die

ik heb laten uitvoeren einde 1996 begin 1997, werd dit aspect ook als een knelpunt aangehaald. Van daar dat ik op 20 januari 1997 aan de VMW een gemotiveerd advies heb gevraagd omtrent deze afbakening. Op basis van het antwoord van de VMW heb ik een ontwerp van besluit klaar dat eerstdaags aan de Vlaamse regering zal worden voorgelegd ter goedkeuring. Het ontwerpbesluit is conform het gemotiveerd advies van de VMW en voorziet in volgende wijziging.

De zone van het Krijt tussen de lijn Oreye-Tongeren-Sluizen en de grens van het Waalse gewest zal wegens de aanwezigheid van de grondwaterwinnings van Diets-Heur, Lauw en Tongeren afgebakend blijven als nitraatgevoelige zone A. Het overige deel van de zone tussen Maastricht en Tongeren wordt als nitraatgevoelig afgebakend.

Vraag nr. 272
van 21 mei 1997
van de heer LUDO SANNEN

Benzeenlek Geleen (Nederland) – Grondwater Maasvallei

Onlangs raakte bekend dat uit een toevoerleiding voor het bedrijf DSM in Geleen (Nederlands Limburg) grote hoeveelheden benzeen geëkt zijn Dit zou gebeurd zijn op of in de omgeving van de vestigingsplaats Geleen en er zou 4.000 ton van dit product in de bodem zijn terechtgekomen. Zoals bekend, is benzeen een zeer schadelijk en kankerwekkend product.

Aangezien Geleen nabij de grens met Vlaanderen is gelegen en aangezien daarenboven in de Maasvallei grote hoeveelheden grondwater worden opgepompt voor de drinkwatervoorziening, vrees ik voor het milieu en meer bepaald voor de grondwaterkwaliteit.

1. Kan de minister bevestigen dat er een zware verontreiniging werd vastgesteld bij DSM-Nederland ?
2. Werd de minister hiervan op de hoogte gesteld door zijn Nederlandse collega ?

Welke maatregelen werden door de Nederlandse minister voorgesteld om de verontreiniging te saneren ?

3. Worden in het Maastrand bijkomende grondwateronderzoeken uitgevoerd in het kader van mogelijke verontreinigingen ?

Antwoord

1. Uit gegevens door het bedrijf op 30 mei 1997 verstrekt aan Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land-, en Waterbeheer), afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Limburg, blijkt dat er zich inderdaad een zware benzeenverontreiniging heeft voorgedaan op de bedrijfsterreinen van DSM-Nederland in Geleen.

Op 9 februari 1996 werd een lekkage vastgesteld aan een ondergrondse benzeenprocesleiding ; ongeveer 400 ton benzeen is hierbij in de bodem en het grondwater terechtgekomen. De leiding werd onmiddellijk hersteld.

2. De buitendienst Limburg van de afdeling Milieu-inspectie werd na de vaststelling van de verontreiniging noch door de Nederlandse autoriteiten, noch door het bedrijf DSM-Nederland op de hoogte gebracht. Het bedrijf heeft wel dadelijk de bevoegde instanties van de Nederlandse provincie Limburg verwittigd. Door een extern studiebureau werd een bodemkundig onderzoek uitgevoerd.

Vermits de verontreiniging zich midden op het bedrijfsterrein van DSM en op ongeveer 10 km van de grens met het Vlaamse gewest heeft voorgedaan, en vermits de grondwatersnelheid ter plaatse zeer laag is (orde van grootte 10 meter/jaar), is er voor een verontreiniging van het grondwater in Vlaanderen niet te vrezen.

Verder werd er bij onderzoek in relevante peilputten op Nederlands grondgebied geen verspreiding van de verontreiniging buiten het bedrijfsterrein vastgesteld.

Er is ondertussen sinds augustus 1996 een saneringsproject in uitvoering, waarbij tot op heden reeds ongeveer 100 ton benzeen werd gerecupereerd.

3. Een oude DSM-verontreiniging van benzeen is bekend bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW).

In de studie die het studiebureau Iwaco in opdracht van de Nederlandse provincie Limburg in 1988 heeft uitgevoerd aan Nederlandse zijde, werd besloten dat deze verontreiniging zich niet tot op Vlaamse bodem kan verplaatsen. Dit wordt bevestigd door de isohypsenkaart die de VMW heeft opgemaakt op basis van haar peilputten op Belgisch grondgebied en op deze site. Die toonde aan dat de Maas een hydrologische barrière vormt tussen het grondwatersys-

teem op de westelijke oever langs Belgische zijde en op de oostelijke oever. De Maas zou bijgevolg de benzeenvervuiling draineren.

Het grondwater van de winning Meeswijk, die de VMW uitbaat ter hoogte van de DSM-verontreiniging maar dan op Belgisch grondgebied, bevat geen detecteerbare apolaire koolwaterstofverbindingen, waartoe ook benzeen behoort. De detectielimiet ligt voor deze stoffen op 5 µg/l (microgram/liter).

De peilputten die de VMW in 1993 tussen deze waterwinningen en de Maas heeft geplaatst, geven voor de groep van de apolaire koolwaterstoffen lage waarden beneden of net boven de detectielimiet. Uit deze resultaten blijkt dat er zich geen significante benzeenverontreiniging aan Belgische zijde bevindt en dat de Maas een hydrologische barrière vormt.

Het grondwater dat de VMW oppompt, wordt regelmatig gecontroleerd op apolaire koolwaterstoffen.

De VMW zal in het licht van de recente verontreiniging evenwel de evolutie in de peilputten en productieputten op de voet volgen in zowel de ondiepe waterlaag van het Maasgrind, als in het daaronder gelegen zandpakket.

**Vraag nr. 274
van 21 mei 1997****van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN***Waterzuiveringsstation Bornem – Geurhinder*

Naar verluidt hebben Aquafin en het departement Leefmilieu onlangs 101 miljoen frank vrijgemaakt voor de uitbreiding en de modernisering van het waterzuiveringsstation in Bornem.

Geruime tijd reeds uiten de omwonenden klachten, onder meer in verband met stankhinder. Die zou worden veroorzaakt door het opvijzelen van het water, dat in openlucht plaatsvindt. De dienst Leefmilieu van de gemeente Bornem zou er bij Aquafin op hebben aangedrongen dat rekening wordt gehouden met een overkapping van de bezinkingsbekkens.

Kan de minister mij meedelen of Aquafin is ingegaan op dit verzoek ?

Antwoord

De voornaamste bron van geurhinder in de omge-

ving van de RWZI (rioolwaterzuiveringsstation) in Bornem, wordt momenteel gevormd door het voorbezinkingsbekken. Deze tank wordt immers volledig gevoed met ruw afvalwater om het een eerste keer te laten bezinken.

Bij de uitbreiding van het zuiveringsstation wordt deze tank echter niet meer gebruikt, zodat meteen deze potentiële bron van geurhinder wegvalt. De vraag tot overkapping van het voorbezinkingsbekken wordt op die manier overbodig.

Teneinde eventuele geurhinder maximaal te vermijden, zullen volgende bijkomende maatregelen worden genomen bij de renovatie van de RWZI.

1. Het bestaande influentvrijzelgemaal dat te klein is, wordt vervangen door een nieuw vrijzelgemaal achteraan het terrein. Dit houdt dus in dat de volledige primaire zuivering verhuist, weg van de bebouwing. Aan de zijde van de Vitsdam wordt tevens een breed groenscherm opgetrokken.
2. De bestaande biologische zuivering bestaat uit oxidatiebedden. Bij deze technologie wordt het ruw afvalwater gesproeid over een dragersmateriaal.

Bij de uitbreiding worden deze oxidatiebedden vervangen door een laagbelast actiefslibstelsysteem. In dit systeem wordt het ruw afvalwater gevoed in een beluchtingsbekken met een totaal volume van 3.650 m³. In dit bekken wordt het ruw afvalwater ogenblikkelijk verdund met een volume van 3.650 m³ gezuiverd afvalwater.

Tevens geldt, omdat er wordt gewerkt met een laagbelast actief-slibstelsysteem, dat er een continu gebrek aan voedsel heerst bij de biomassa aanwezig in het beluchtingsbekken. Eventuele geurcomponenten worden dus onmiddellijk afgebroken.

3. De nabezinking wordt uitgebreid met twee nabezinktanks. Deze tanks worden echter uitsluitend gevuld met gezuiverd water, zodat geurhinder onwaarschijnlijk en overkapping overbodig is.
4. De volledige slibverwerking wordt overkapt.

Ervaring met andere, soortgelijke zuiveringsstations wijst uit dat deze maatregelen meer dan afdoende zijn om problemen met geurhinder te voorkomen.

Vraag nr. 276
van 22 mei 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Domein Ter Rijst (Pepingen) – Visverbod

Het domein Ter Rijst in Heikruis (Pepingen) wordt in grote mate beheerd door de afdeling Bos en Groen.

Naast het bos, dat zeer goed onderhouden is en voor het ruime publiek terecht toegankelijk, beschikt het domein over een grote visrijke vijver. Hiervoor bestaat evenwel een verbod tot vissen. Dit valt te betreuren, vooral door het groot aantal liefhebbers-vissers in de streek.

Kan de minister mij meedelen waarom dit visverbod is ingevoerd ?

Zijn er eventueel maatregelen gepland om het visverbod op te heffen ?

Ik wil meteen verwijzen naar het Bloso-domein in Heusden (Gent), waar dagelijks tegen betaling van een retributie tientallen mensen als ontspanning komen vissen.

Antwoord

Het geldende visverbod op de vijvers van het domein Ter Rijst is een weloverwogen keuze van de afdeling Bos en Groen.

Het domein Ter Rijst is een van de oudste cultuurhistorische parken van Vlaanderen, met een 1.000 jaar oude geschiedenis en traditie. Het vormt een buffer met het door verkaveling zwaar geteisterde boscomplex van Strihoux, dat op de taalgrens ligt. Het bestaat actueel uit een kasteel met een prachtig Engels landschapspark met uitgestrekte waterpartijen die uitlopen in het bij besluit van 16 februari 1996 goedgekeurde bosreservaat.

Van de openstelling werd in het beheer geopteerd voor een symbiose van cultuurhistorische, sociale en natuurwaarden, waarbij de cultuurhistorische waarden primeren. Bij het terreinbeheer wordt telkens een afweging gemaakt tussen de natuurwaarden en de sociale waarden. Zo primeren de natuurwaarden op en rond de vijver die aansluit bij het bosreservaat, wat inhoudt dat de oever en een ruime zone er omheen wordt beheerd als reservaat met een aangepast maaibeheer. Deze vijver is tevens een broed-, rust- en trekplaats voor duizenden watervogels, zodat dit biotoop geen verstoring

verdraagt en dus ontoegankelijk is voor alle publiek. Hetzelfde beheer geldt voor het vijverkanaal en de grote of middenvijver. Zowel op de oevers als in de vijvers is een waardevolle oever- en watervegetatie aanwezig. Verder huist er een interessante amfibieënpopulatie (aanwezigheid van de boomkikker volgens amfibieënwerkgroep Pajottenland) en is een slaapplek van de boerenzwaluw waargenomen.

Dergelijke kwetsbare en waardevolle biotopen verdienen een maximale bescherming. Dit is de reden waarom het parkreglement een visverbod heeft ingesteld. Om dezelfde reden worden er bijvoorbeeld ook geen honden in het park toegelaten. Verder zijn de oevers sterk erosiegevoelig en gevaarlijk voor visactiviteiten, zodat ook om veiligheidsredenen het vissen niet gewenst is.

Op termijn zou kunnen worden overwogen om het vissen toe te laten op de kleine noordelijke vijver aan de rand van het domein ; dit zou dan ook kunnen op de vandaag droogstaande vijver.

Hier zijn evenwel eerst restauratiewerken noodzakelijk aan de gedempte brug en aan de oevers van deze vijvers, die budgettair gepland zijn voor 2000.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 188
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Restauratie Limburgs mijnpatrimonium – Stand van zaken

Over de restauratie van het Limburgs mijnpatrimonium is al heel wat te doen geweest. In het Witte Donderdag-akkoord stond dat gedurende de eerstvolgende jaren middelen gereserveerd zouden worden voor de restauratie van deze mijngebouwen, zodat zij wind- en waterdicht waren.

1. Voor welke sites van het mijnpatrimonium werd er reeds een restauratiedossier ingediend ? Werden deze dossiers goedgekeurd ? Welk bedrag werd er in 1995-1996-1997 aan elk van de projecten besteed ?
2. Was er voor de reeds goedgekeurde projecten een herbestemmingsplan voorhanden ?
3. Denkt de minister er nog aan – zoals hij in april 1996 verklaarde – om de mijngebouwen aan de Stichting Vlaams Erfgoed over te dragen ? Welke andere mogelijkheden ziet hij nog ?

Antwoord

1. De lijst van de restauraties met de vermelding van de datum en het bedrag van het ministerieel besluit waarbij de restauratiepremie werd toegekend, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

De dossiers die in 1997 en de volgende jaren worden geprogrammeerd, zullen later worden bezorgd. Hiertoe ben ik momenteel in onderhandeling met de NV Mijnen.

2. De meeste projecten hebben een publieke, culturele of museale bestemming.
3. De onderhandelingen tussen de NV Mijnen en de Stichting Vlaams Erfgoed zijn nog steeds lopende. Er kan worden verwacht dat eerlang een eerste reeks gebouwen zal worden overgenomen door de Stichting Vlaams Erfgoed.

Gemeenten	Deelgemeenten	Monumenten	Werken	Datum in	Raming	Aandeel	MB
Beringen		Toegangsgebouw mijnsite		9/05/94	11.696.594	717.059	14/12/94
Maasmechelen	Eisden	Schachtblok II mijnsite Eisden		4/11/94	76.837.612	24.767.644	14/12/94
Genk	Waterschei	Hoofdgebouw Waterschei - mijnsite	Wares 1 - gebouw 8 - fase 1	8/11/94	59.003.789	8.341.430	23/02/95
Heusden Zolder	Zolder	Hoofdgebouw Zolder	Zores 1 - gebouw 2 - fase 1	8/11/94	50.579.416	6.397.638	23/02/95
Beringen		Daken badzalen	Beres 3	22/02/95	41.702.694	7.735.263	4/05/95
Genk	Waterschei	Hoofdgebouw Waterschei - mijnsite	Wares 1 - gebouw 8 - f2 lot 2	13/3/95	28.878.894	4.983.231	29/05/95
Genk	Waterschei	Hoofdgebouw Waterschei - mijnsite	Wares 1 - gebouw 8 - f2 lot 1	13/3/95	32.764.447	9.564.707	6/06/95
Beringen		Omheiningsmuur kant Koolmijnlaan	Beres 19	5/05/95	12.902.059	3.706.347	12/10/95
Genk	Winterslag	Gevelrestauratie extractie gebouwen	Wires 6-7-8 - fase 2	7/04/95	64.045.420	20.644.241	5/12/95*
Genk	Winterslag	Oude centrale	Wires 9	30/05/95	32.037.950	8.948.919	5/12/95*
Genk	Winterslag	Hoofdgebouw	Wires 1	30/05/95	23.897.130	6.643.256	5/12/95*
Maasmechelen	Eisden	Hoofdgebouw	Eires 1 - fase 2 lot 1	30/05/95	15.462.385	4.764.245	5/12/95*

* = vastlegging geannuleerd op verzoek NV Mijnen

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD
(Reglement artikel 77, 6)**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 156
van 30 mei 1997
van de heer JULIEN DEMEULENAERE**

5b-gebied Westhoek-Middenkust-Zeevisserij – Evaluatie

Al bijna 2 jaar gaan er extra middelen naar het 5b-gebied Westhoek-Middenkust-Zeevisserijgebied. Er is een integraal plattelandsonwikkelingsprogramma voor de agrarische regio van de Westhoek, maar ook voor het Middenkustgebied Oostende-Middelkerke-Bredene en voor Gistel-Oudenburg.

1. Kan de minister-president mij een overzicht geven voor bovenvermeld 5b-gebied van :
  - a) de ingestuurde aanvragen voor het verkrijgen van EOGFL-steun (Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw) voor 5BW, met vermelding van de promotoren, totale kostprijs, EOGFL-steun, Vlaamse steun ;
  - b) de reeds goedgekeurde projecten binnen het 5BW, met vermelding van de promotoren, totale kostprijs, EOGFL-steun, Vlaamse steun ?
2. Hoeveel nieuwe arbeidsplaatsen worden hierdoor effectief gecreëerd ?

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 262
van 12 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kringloopcentra – Vestigingscriteria

Kringloopcentra zijn volop in ontwikkeling. Ideaal is hierbij dat deze centra goed gelegen zijn : voldoende stockruimte en vlotte toegangsmogelijkheden. Bovendien moeten zij aan milieunormen voldoen.

1. Zijn er adviezen, richtlijnen, van toepassing om de plaats te bepalen waar een kringloopcentrum zich kan vestigen ?
2. Wordt er bij het verlenen van subsidies rekening gehouden met bereikbaarheid, vlotte toegang en milieuomgeving van het kringloopcentrum ?
3. Kunnen kringloopcentra erkend worden als ze in een centrum liggen waar op bepaalde dagen de toegang wordt afgesloten voor markten, festiviteiten, ... ?

**Vraag nr. 268
van 14 mei 1997
van de heer STEVE STEVAERT**

Biologische waarderingskaarten – Stand van zaken – Actualisering

In de jaren tachtig werd, onder de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering, een aanvang genomen met het op perceelsniveau in kaart brengen van de ecologische waarde van de bodem in Vlaanderen.

Deze biologische waarderingskaarten zijn een belangrijke ondersteuning bij onder andere de bepaling van de ecologische waarde van een

gebied, maar worden ook gebruikt bij de toepassing van het vegetatiebesluit.

Er rijzen hierbij echter een aantal problemen :

- er zijn nog steeds gebieden in Vlaanderen waarvoor geen biologische waarderingskaarten zijn opgesteld ;
  - de eerste kaarten werden, mede onder de tijdsdruk, niet altijd even zorgvuldig opgesteld ;
  - bepaalde gebieden, zoals militaire domeinen, werden niet ingekleurd op deze waarderingskaarten, alhoewel de biologische waarde van deze gebieden zeer belangrijk kan zijn ;
  - door allerhande ingrepen, en ook door natuurlijke evolutie, zijn de bestaande biologische waarderingskaarten op een aantal plaatsen achterhaald.
1. Voor welke gebieden in Vlaanderen werden tot op heden biologische waarderingskaarten opgesteld ?
  2. Wanneer worden de bestaande kaarten geactualiseerd ?
  3. Worden in de toekomst al de gebieden, ook de militaire domeinen, opgenomen in de biologische waarderingskaarten ?

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 85
van 16 mei 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Overdracht federale monumenten – Betrokkenheid – Uitzonderingen

Verschillende zogenaamde "federale" monumenten moeten nog worden overgedragen aan het Vlaams Gewest. In antwoord op schriftelijke vraag nr. 151 van 24 februari 1997 van volksvertegenwoordiger Hugo Van Dienderen (*Kamer van Volksvertegenwoordigers, Vragen en Antwoorden nr. 77 van 14 april 1997, blz. 10561 – red.*) noemt de federale minister van Ambtenarenzaken vijf monumenten : het Gravensteen in Gent (voor 50

%), de overblijfselen van de Sint-Lambertuskapel in Kampenhout, de Onze-Lieve-Vrouw van Steenbergkapel in Oud-Heverlee, de ruïnes van de Maagdentoren in Zichem-Scherpenheuvel en de windmolen van Hoeke in Damme.

Deze lijst werd op 14 november 1995 opgemaakt door de werkgroep "Overdracht van goederen van de staat aan de gemeenschappen en de gewesten" van de Regie der Gebouwen. Volgende monumenten kwamen daarvoor blijkbaar niet in aanmerking : monumenten die een specifieke band hebben met de Belgische geschiedenis, of die het voorwerp uitmaken van wetenschappelijk onderzoek op federaal niveau, of op basis van internationale akkoorden worden beheerd door de federale overheid.

Werd het Vlaams Gewest betrokken bij de opmaak van de lijst met monumenten die in aanmerking komen voor overdracht aan de gewesten ?

Zo neen, heeft de minister protest aangetekend bij de federale regering tegen deze handelwijze die indruist tegen de federale loyaliteit ?

Zo ja, waarom heeft de vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest dan een uitzondering gemaakt voor de monumenten die een specifieke band hebben met de Belgische geschiedenis, of die het voorwerp uitmaken van wetenschappelijk onderzoek op federaal niveau, of op basis van internationale akkoorden worden beheerd door de federale overheid ?

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 148
van 21 mei 1997
van de heer MARC OLIVIER

Benjispringen – Veiligheidsnormen

Naar aanleiding van een interpellatie in de Kamer bleek het tekort aan veiligheidsnormen inzake benjispringen (interpellatie van volksvertegenwoordiger Richard Fournaux tot minister van Binnenlandse Zaken Johan Vande Lanotte, Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt van 22 april 1997).

In de huidige situatie zijn het de burgemeesters die een vergunning afleveren voor dit soort sportevenementen of attracties. Wanneer zij dit toestaan, komt het voor dat bij een ongeval de burgemeesters zelf burgerlijk en strafrechtelijk aansprakelijk kunnen worden gesteld. Vaak wordt druk uitgeoefend op de burgemeesters om dit toch oogluikend toe te staan.

Bij gebrek aan een duidelijke normering hebben dergelijke manifestaties vaak plaats in bedenkelijke omstandigheden. Onze collega's in de Kamer verwijzen naar onze verantwoordelijkheid en bevoegdheid terzake (cf. Kamer van Volksvertegenwoordigers, Beknopt Verslag van de Openbare Commissievergadering C 317 van 22 april 1997, blz. 1 en 2).

1. Zijn er reeds contacten geweest met het federale parlement of de geïnterpelleerde minister Vande Lanotte om deze situatie te bespreken ?
2. Wat is de bestaande regelgeving omtrent deze sportevenementen, hoe wordt de veiligheid van

de deelnemer gewaarborgd?

3. Zijn er stappen ondernomen om de verantwoordelijkheid van de burgemeesters op dit vlak beter af te bakenen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
137	24.04.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Buitenlands beleid – Stichtingen</i>	1651
147	12.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Samenwerking BDBH/VBO – Wereldbank – Export Vlaanderen</i>	1731
148	12.05.1997	S. Van Lindt	<i>Telewerk – Initiatieven</i>	1731
149	12.05.1997	M. Olivier	<i>Vergunningsplicht reisbureaus – Interpretatie Toerisme Vlaanderen</i>	1734
150	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1734
151	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Europese-steungemeenten – Selectiecriteria</i>	1735
152	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Technopolis – Vestigingsplaats</i>	1735
154	27.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt</i>	1655
155	27.05.1997	J. Penris	<i>Vlaamse presentie in Duitse Hanzesteden – Kieler Woche</i>	1656
○ 156	30.05.1997	J. Demeulenaere	<i>5b-gebied Westhoek-Middenkust-Zeevisserij – Evaluatie</i>	1748
157	30.05.1997	H. De Reuse	<i>Subsidiëring Adelahuis Mesen – Kritiek Rekenhof – Stand van zaken</i> .	1656
158	03.06.1997	J. Sauwens	<i>Belgische Consulaire Conferentie – Resultaat – Bevoegdheidsaspect</i>	1657
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
193	12.05.1997	J. Sauwens	<i>Personeel wetenschappelijke instellingen – Uitstapregeling (3)</i>	1658
194	12.05.1997	F. Creyelman	<i>Scholenconvenant topsport – Aanpak</i>	1659
200	14.05.1997	J. Sauwens	<i>Rivierloodsen – Aanwervingen – Werkdruk – Vergoedingen</i>	1660
201	21.05.1997	F. Dewinter	<i>VUB-De Groene Waterman – Samenwerking</i>	1660
202	26.05.1997	S. Platteau	<i>Studies industrieel ingenieur – Promotie</i>	1661
204	30.05.1997	P. Huybrechts	<i>Toelatingsexamen geneeskunde-tandheelkunde – Inschrijvingen</i>	1662
207	04.06.1997	W. Aers	<i>Universiteit Gent – Bevlaging</i>	1662
209	04.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring</i>	1662
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
256	30.04.1997	L. Sannen	<i>Bestemmingswijziging Smeerpijp – Afvalwater Tessenderlo Chemie</i>	1736
259	07.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kringloopcentra – Evaluatie</i>	1737
○ 262	12.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kringloopcentra – Vestigingscriteria</i>	1748
263	12.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verlenging PBW-programma – Evaluatie</i>	1739
265	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkzoekende vijftigplussers – Maatregelen</i>	1740

266	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1741
○ 268	14.05.1997	S. Stevaert	<i>Biologische waarderingskaarten – Stand van zaken – Actualisering</i> . . .	1748
269	14.05.1997	R. Van Den Heuvel	<i>Geluidshinder luchtverkeer – Bevoegdheid – Maatregelen</i>	1742
270	16.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Streng bemaatsnorm Riemst-Tongeren – Argumentatie</i>	1743
272	21.05.1997	L. Sannen	<i>Benzeenlek Geleen (Nederland) – Grondwater Maasvallei</i>	1743
273	21.05.1997	E. Matthijs	<i>Gepland milieupark Gentse Kanaalzone – Evaluatie</i>	1663
274	21.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterzuiveringsstation Bornem – Geurhinder</i>	1744
275	22.05.1997	M. Verlinden	<i>VDAB-opleiding vrachtwagenchauffeur – Leerstof (2)</i>	1663
276	22.05.1997	G. Cardoen	<i>Domein Ter Rijst (Pepingen) – Visverbod</i>	1745
283	30.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Premies loopbaanonderbreking – Resultaat</i>	1664
284	30.05.1997	C. Decaluwé	<i>Premies deeltijdse arbeid – Resultaat</i>	1666
287	30.05.1997	P. Huybrechts	<i>Bebossing landbouwgronden – Stand van zaken</i>	1667
292	03.06.1997	N. Maes	<i>Afschaffing waterzuiveringsverplichting nieuwbouw – Kostencompensatie</i>	1667
294	04.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring</i>	1668
297	09.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Overheidshulp per telefoon – Gehoorgestoorden</i>	1668
307	11.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Arbeidsherverdeling bij overheidsdiensten – Evaluatie</i>	1668
308	12.06.1997	C. Van Eyken	<i>Diensten voor gemeenten met speciale taalregeling – Organisatie</i>	1669

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

84	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1670
○ 85	16.05.1997	J. Sauwens	<i>Overdracht federale monumenten – Betrokkenheid – Uitzonderingen</i> .	1749
87	26.05.1997	J. Devolder	<i>Heffingen op privaat gebruik gewestwegen – "Non bis in idem"</i>	1670
88	27.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt</i> .	1671
90	30.05.1997	E. Matthijs	<i>Zelfmoord – Regionale verschillen – Adviezen naar lokale besturen</i> . . .	1671
93	04.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring</i>	1674
94	09.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Overheidshulp per telefoon – Gehoorgestoorden</i>	1674
97	11.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Arbeidsherverdeling bij overheidsdiensten – Evaluatie</i>	1674

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

257	13.03.1997	J. Malcorps	<i>A12 Boomssesteenweg Aartselaar – Ruimtelijke ordening en verkeer</i>	1674
325	07.05.1997	D. Ramoudt	<i>Loodswezen – Hervorming</i>	1676
336	16.05.1997	J. Sauwens	<i>Kruispunt Haagstraat/Henrylaan Dilsen-Stokkem – Veiligheid</i>	1677
337	16.05.1997	J. Sauwens	<i>Permanente bewoning weekendverblijven – Vervolgingsbeleid</i>	1677
338	21.05.1997	J. De Roo	<i>Haven Zeebrugge – Investerings – Hinterlandinfrastructuur</i>	1679
339	21.05.1997	C. Decaluwé	<i>A17 Kortrijk-Doornik – Afwerking</i>	1680
340	22.05.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Openbaar vervoer rond Brussel – Ringverbinding</i>	1681

341	22.05.1997	J. Malcorps	<i>Files – Neem-de-trein-borden langs autosnelwegen</i>	1682
342	22.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Albertkanaal – Zondagvaart</i>	1682
343	22.05.1997	L. Cannaerts	<i>Heffing leegstaande bedrijfsruimten – Timing – Modaliteiten</i>	1683
344	22.05.1997	G. Cardoen	<i>Werken N8 Ninoofsesteenweg – Bereikbaarheid handelszaken</i>	1685
345	22.05.1997	D. Van Mechelen	<i>Boomhakreglementen – Administratieve afhandeling – Dossier Kapellen</i>	1686
346	26.05.1997	J. Malcorps	<i>Vliegveldeiland voor Zeebrugge – Projectonderzoek</i>	1687
347	26.05.1997	M. Verlinden	<i>Elektronische verkeersgeleiding – Toepassing</i>	1688
348	26.05.1997	G. Raskin	<i>Gewestweg Leuven-Tervuren – Fietspaden en riolering</i>	1689
349	26.05.1997	D. Van Mechelen	<i>Wegbeheer en veiligheid – Afdeling Wegen contra gemeentebestuur</i>	1689
350	26.05.1997	M. De Schamphelaere	<i>Prins Boudewijnlaan Edegem – Heraanleg</i>	1690
351	26.05.1997	L. Cannaerts	<i>Inventaris onbebouwde percelen – Medewerking Kadaster</i>	1691
352	27.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt</i>	1693
353	27.05.1997	J. Demeulenaere	<i>Werkgroep N8 Ieper-Veurne – Resultaten</i>	1693
354	27.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Bouwvergunningen</i>	1694
355	30.05.1997	C. Vandenbroeke	<i>Onderhoud fietspaden – Izegem – Algemeen</i>	1695
356	30.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Halte-infrastructuur De Lijn – Onderhoud</i>	1696
357	30.05.1997	J. Malcorps	<i>Baggerspeciéstortingen voor Duinbergen – Gifgasmunitiestort WO I</i>	1697
358	30.05.1997	J. Malcorps	<i>Tervatebrug Stuivekenskerke (Diksmuide) – Vervanging</i>	1698
359	30.05.1997	C. Decaluwé	<i>Kruispunt Sasbrug Izegem – Rotonde</i>	1700
360	30.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vaardijk Leuven – Retributie</i>	1700
361	30.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Haltebordjes (3)</i>	1701
362	30.05.1997	P. Huybrechts	<i>Wegmarkeringen – Gladheid</i>	1701
363	30.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Urban Entertainment Center-project Vilvoorde – Openruimtebeleid</i>	1702
372	04.06.1997	W. Aers	<i>Afbraak fly-over Dampoort Gent – Uitstel</i>	1703

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

122	27.05.1997	N. Maes	<i>Lokale radio's – Intrekking zendvergunning</i>	1704
123	27.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt</i>	1705
125	30.05.1997	L. Sannen	<i>Fenix – Studiekostenovereenkomst Stadium Fenix – LRM</i>	1705
129	04.06.1997	W. Aers	<i>BRTN-radionieuws – Vlaams Blok</i>	1706

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

143	12.05.1997	C. Decaluwé	<i>Huursubsidies – Huurders sociale woning</i>	1706
147	21.05.1997	W. Aers	<i>Bevlagging openbare gebouwen – 11 juli</i>	1708
○ 148	21.05.1997	M. Olivier	<i>Benjispringen – Veiligheidsnormen</i>	1749
149	26.05.1997	M. Verlinden	<i>Elektronische verkeersgeleiding – Toepassing</i>	1709

150	27.05.1997	F. Vermeiren	<i>Heffing leegstand – Toepassing bij verbouwing</i>	1709
151	27.05.1997	F. Vermeiren	<i>Heffing leegstand – Opbrengstaandeel gemeenten</i>	1711
154	30.05.1997	H. Suykerbuyk	<i>Meerinkomsten aanvullende personenbelasting – Federale instructies</i> ...	1712
△ 155	30.05.1997	R. Van Den Heuvel	<i>Aanwending SIF-geld – Opleiding intercultureel bemiddelaars</i>	1712
157	30.05.1997	C. Decaluwé	<i>Sociale huursector – Huurachterstallen</i>	1713
158	30.05.1997	C. Decaluwé	<i>Sociale koopwoningen – Afbetalingsproblemen</i>	1714
159	03.06.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Voeren Info</i>	1716
160	04.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring</i>	1717
162	09.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Overheidshulp per telefoon – Gehoorgestoorden</i>	1717
169	12.06.1997	C. Van Eyken	<i>Diensten voor gemeenten met speciale taalregeling – Organisatie</i>	1717

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

184	12.05.1997	F. Creyelman	<i>Cultureel ambassadeurschap Boogie Boy – Motivatie</i>	1718
187	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1719
188	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Restauratie Limburgs mijnpatrimonium – Stand van zaken</i>	1746
190	16.05.1997	C. Vandembroeke	<i>Internet in openbare bibliotheken – Telenet Vlaanderen – Nederlands</i> .	1719
192	21.05.1997	N. Maes	<i>Personeelsadvertentie hoofdconservator KMSK – Kostprijs</i>	1719
194	21.05.1997	G. Raskin	<i>Gempemolen Meensel-Kiezegeem – Renovatie</i>	1721
195	21.05.1997	G. Raskin	<i>Refugehuis abdij van Rothem (Diest) – Bescherming</i>	1722
196	21.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Boerenkrijg – Herdenking (2)</i>	1722
197	22.05.1997	H. Suykerbuyk	<i>Briefwisseling Europese Unie-OCMW – Nederlands</i>	1722
199	26.05.1997	B. Vandendriessche	<i>Behandeling individuele OCMW-dossiers – Confidentialiteit</i>	1723
201	27.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Duurzame ontwikkeling – Digitale fotografie en plantaardige drukinkt</i> .	1724
202	30.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kind en Gezin – Toewijzing extra bedrag kleuterinstapregeling</i>	1724
203	30.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kansarmoedebeleid Kind en Gezin – Samenwerkingsverbanden</i>	1725
204	30.05.1997	R. Van Den Heuvel	<i>Aanwending SIF-geld – Opleiding intercultureel bemiddelaars</i>	1726
205	30.05.1997	H. De Reuse	<i>Subsidiëringsbevoegdheid BLOSO – Kritiek Rekenhof – Stand van zaken</i>	1726
209	04.06.1997	N. Maes	<i>Diefstal en beschadiging in musea – Maatregelen</i>	1727
210	09.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Personenalarmsystemen – Evaluatie</i>	1728
214	11.06.1997	C. Van Eyken	<i>Randkrant – Naleving wet op de overheidsopdrachten</i>	1730

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

37	04.06.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Archief- en documentatiecentra voor doelgroepen – Subsidiëring</i>	1730
----	------------	-----------------------------	---	------